

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ กันดารวิถี

เล่มนี้เป็นเล่มที่สี่ในห้าเล่มที่โมเสสเขียนขึ้น ห้าเล่มนี้เราเรียกกันว่า เพ็นทะทูก เล่มนี้เรียกว่า □กันดารวิถี□ เพราะว่าการนับจำนวนคนของ อิสราเอล ได้บันทึกไว้ในเล่มนี้ อีกชื่อหนึ่งสำหรับเล่มนี้ ก็คือ □หนังสือเกี่ยวกับการเดินทาง□ เพราะว่าเล่มนี้ เริ่มต้นเมื่อประชาชนอิสราเอลอยู่ที่ภูเขาศินาย แล้วสิ้นสุดลงเมื่อพวกเขาตั้งค่ายที่เขตแดนฝ่ายเหนือของประเทศโมอับที่แม่น้ำจอร์แดน และตอนนั้นชาวอิสราเอลกำลังวางแผนที่จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้วเข้าไปอยู่ในแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับพวกเขา ตามประวัติศาสตร์เล่มนี้ต่อจากหนังสืออพยพ แล้วหนังสือเลวีนิติซึ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติของพระเจ้า อยู่ระหว่างสองเล่มนี้

มีอยู่สองบทที่บันทึกจำนวนคนของอิสราเอล คือบทที่ 1 และ 26 ที่เหลือบันทึกการเดินทางของชนชาติอิสราเอลจากภูเขาศินาย ไปถึงแม่น้ำจอร์แดน

การนับบรรดาผู้ชายที่สามารถเข้าสงครามได้

1 ณ วันที่หนึ่งเดือนที่สองปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในพลับพลาแห่งชุมนุม ณ ถิ่นทुरुกันดารซีนายว่า 2 □เจ้าจงนับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน 3 ตั้งแต่อายุได้ยี่สิบปีขึ้นไปบรรดาคนที่ออกรบได้ในกองทัพพวกอิสราเอล เจ้ากับอาโรนจงจัดตั้งเขาทั้งหลายไว้เป็นกองๆ 4 และจงมีคน

อยู่ด้วยเจ้าจากทุกตระกูล ทุกคนนั้นให้เป็นหัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา ⁵ และเหล่านี้คือชื่อชายทั้งปวงที่จะยืนอยู่กับเจ้าคือ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์ จากตระกูลรูเบน ⁶ เชลูมิเอลบุตรชายศุริซัดดัย จากตระกูลสิเมโอน ⁷ นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับ จากตระกูลยูดาห์ ⁸ เนธันเอลบุตรชายศุอาร์ จากตระกูลอิสสาการ์ ⁹ เอลีอับบุตรชายเฮโลน จากตระกูลเศบูลุน ¹⁰ จากลูกหลานของโยเซฟ มีเอลีชามาบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลเอฟราอิม และกามาลิเอลบุตรชายเปดาซูร์ จากตระกูลมนัสเสห์ ¹¹ อาบีดันบุตรชายกิเดโอนี จากตระกูลเบนยามิน ¹² อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีซัดดัย จากตระกูลดาน ¹³ ปากีเอลบุตรชายโอคราน จากตระกูลอาเซอร์ ¹⁴ เอลียาสาฟบุตรชายเดอูเอล จากตระกูลกาต ¹⁵ อาหิราบบุตรชายเอนัน จากตระกูลนัฟทาลี ¹⁶ คนเหล่านี้เป็นคนที่ชุมนุมชนเลือกให้เป็นประมุขแห่งตระกูลของบรรพบุรุษของเขา เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ ¹⁷ โมเสสและอาโรนได้นำคนเหล่านี้ที่ระบุชื่อมาแล้ว ¹⁸ และในวันที่หนึ่งเดือนที่สองคนเหล่านี้ก็เรียกประชุมชนทั้งหมด เข้ามาขึ้นทะเบียนตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อเรียงตัวคนทั้งปวงที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ¹⁹ ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ ท่านจึงนับคนที่ถิ่นทุรกันดารซีนายดังนี้ ²⁰ คนรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่อยู่รอบได้ทั้งหมด ²¹ จำนวนคนในตระกูลรูเบนเป็นสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน ²² คนสิเมโอน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ทุกคนที่เขานับตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่อยู่รอบได้

ทั้งหมด 23 จำนวนคนในตระกูลสิเมโอนเป็นห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน 24 คนภาค โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 25 จำนวนคนในตระกูลกาตเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน 26 คนยูดาห์โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 27 จำนวนคนในตระกูลยูดาห์เป็นเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน 28 คนอิสสาการ์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 29 จำนวนคนในตระกูลอิสสาการ์เป็นห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน 30 คนเศบูลุน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 31 จำนวนคนในตระกูลเศบูลุนเป็นห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน 32 จากลูกหลานของโยเซฟ คือคนเอฟราอิม โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 33 จำนวนคนตระกูลเอฟราอิมเป็นสี่หมื่นห้าร้อยคน 34 คนมนัสเสห์โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 35 จำนวนคนในตระกูลมนัสเสห์เป็นสามหมื่นสองพันสองร้อยคน 36 คนเบนยามิน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 37 จำนวนคนในตระกูลเบนยามินเป็นสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน 38 คนดาน

โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 39 จำนวนคนในตระกูลดานเป็นหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน 40 คนอาเซอร์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 41 จำนวนคนในตระกูลอาเซอร์เป็นสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน 42 คนนัฟทาลี โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที้ออกรบได้ทั้งหมด 43 จำนวนคนในตระกูลนัฟทาลีเป็นห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน 44 จำนวนคนเหล่านี้เป็นคนที่โมเสสกับอาโรน และประมุขทั้งสิบสองคนของคนอิสราเอล ผู้แทนเรือนบรรพบุรุษของตนได้นับไว้ 45 ฉะนั้นจำนวนคนอิสราเอลทั้งหมดที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปทุกคนในอิสราเอลซึ่งออกรบได้ 46 จำนวนคนทั้งหมดที่นับนั้นเป็นหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน 47 แต่มิได้นับคนเลวีตามตระกูลบรรพบุรุษของตนรวมด้วย 48 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

คนเลวีไม่ต้องเข้าสงคราม

49 □ เฉพาะตระกูลเลวีเข้าย้านับและอย่าทำสามะโนครัวไว้ในคนอิสราเอล 50 แต่เจ้าจงตั้งคนเลวีไว้สำหรับพลับพลาพระโอวาท สำหรับบรรดาเครื่องใช้กับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพลับพลา ให้เขาขนพลับพลาและบรรดาเครื่องใช้ กับปฏิบัติงานพลับพลา นั้น และตั้งเต็นท์อยู่รอบพลับพลา 51 เมื่อจะยกพลับพลาไปคนเลวีจะต้องรื้อพลับพลาลง และเมื่อจะตั้งพลับพลาขึ้นก็ให้คนเลวี เป็นผู้จัดตั้ง ผู้อื่นเข้ามาใกล้

พลับพลา ผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตาย 52 ให้คนอิสราเอลตั้งเต็นท์ตามที่ของตนแต่ละพวก และแต่ละคนตามค่ายของตน และแต่ละคนตามธงตระกูลของตน 53 แต่ให้คนเลวีตั้งเต็นท์รอบพลับพลาพระโอวาท เพื่อมิให้พระพิโรธเกิดเหนือชุมนุมชนอิสราเอล ให้ตระกูลเลวีปฏิบัติงานพลับพลาพระโอวาท 54 คนอิสราเอลก็กระทำดั่งนั้น เขาทั้งหลายกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

2

การจัดค่ายและผู้นำให้แต่ละตระกูล

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส และ อาโรนว่า 2 ให้คนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ตามธงของตนทุกคน ตามธงตราเรือนบรรพบุรุษของตน ให้ตั้งเต็นท์ที่หันหน้าเข้าหาพลับพลาแห่งชุมนุมทุกด้าน 3 พวกที่ตั้งค่ายด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น ให้เป็นของธงค่ายยูดาห์ตามกองของเขา นาโชนบุตรชายอัมมีนาตับจะเป็นนายกองของคนยูดาห์ 4 พลโยธาที่นับไว้นี้มีเจ็ดหมื่นสี่พันหกร้อยคน 5 ให้ตระกูลอิสสาคารตั้งค่ายเรียงถัดมา เนอันเอลบุตรชายศุอาร์จะเป็นนายกองของคนอิสสาคาร 6 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน 7 ให้ตระกูลเศบูลุนเรียงถัดยูดาห์ไป เอลีอับบุตรชายเฮโลนจะเป็นนายกองของคนเศบูลุน 8 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน 9 จำนวนชนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายยูดาห์ตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันสี่ร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะยกไปก่อน 10 ให้ธงค่ายของรูเบนตั้งทางทิศใต้ตามกองของเขา เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์จะเป็นนายกองของคนรูเบน 11 พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหกพัน

ห้าร้อยคน ¹² ให้ตระกูลสิเมโอนตั้งค่ายเรียงถัดมา เชลูมิเอลบุตรชายศูริชัตตัยจะเป็นนายกองของคนสิเมโอน ¹³ พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน ¹⁴ ให้ตระกูลกาตเรียงถัดรูเบนไป เอลียาสาฟบุตรชายเรอูเอลจะเป็นนายกองของคนกาต ¹⁵ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน ¹⁶ จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายรูเบนตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยห้าสิบคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สอง ¹⁷ แล้วให้ยกพลลับพล่าแห่งชุมนุมเดินตามไป ให้ค่ายคนเลวีอยู่กลางกระบวนค่าย เขาตั้งค่ายอยู่อันดับใดก็ให้ออกเดินไปตามอันดับนั้น ทุกค่ายตามอันดับตามธงตระกูลของตน ¹⁸ ให้ธงค่ายของเอฟราอิมตั้งทางทิศตะวันตกตามกองของเขา เอลีชามาบุตรชายอัมมีฮูดจะเป็นนายกองของคนเอฟราอิม ¹⁹ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าร้อยคน ²⁰ ให้คนตระกูลมนัสเสห์เรียงถัดมา กามาลีเอลบุตรชายเปดาซูร์จะเป็นนายกองของคนมนัสเสห์ ²¹ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นสองพันสองร้อยคน ²² ให้ตระกูลเบนยามินเรียงถัดเอฟราอิมไป อาบีตันบุตรชายกิเดโอนีจะเป็นนายกองของคนเบนยามิน ²³ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน ²⁴ จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายเอฟราอิมตามกองของเขาเป็นหนึ่งแสนแปดพันหนึ่งร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สาม ²⁵ ให้ธงค่ายของดานตั้งทางทิศเหนือตามกองของเขา อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีชัตตัยจะเป็นนายกองของคนดาน ²⁶ พลโยธาที่นับไว้นี้มีหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน ²⁷ ให้ตระกูลอาเชอร์ตั้งค่ายเรียงถัดมา ปากีเอลบุตรชายโอครานจะเป็นนายกองของคนอาเชอร์ ²⁸ พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน ²⁹ ให้ตระกูลนัฟทาลีเรียงถัดดานไป อาหิราบุตรชายเอนัน

นจะเป็นนายกองของคนนัฟทาลี 30 พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน 31 จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายดาน เป็นหนึ่งแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกสุดท้าย เดินตามธงตระกูลของตน 32 คนเหล่านี้เป็นชนชาติอิสราเอลที่นับตามเรือนบรรพบุรุษคนทั้งหมดที่อยู่ในค่ายนับตามกองมีหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน 33 แต่มิได้นับพวกเลวีรวมเข้าในคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส 34 คนอิสราเอลก็กระทำดั่งนั้น เขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ตามธง และยกออกเดินไปทุกคนตามครอบครัวของตน ตามเรือนบรรพบุรุษของตน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

3

พวกปุโรหิตและคนเลวีถูกแยกตั้งไว้

1 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาโรนและโมเสสครั้งเมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสบนภูเขาซีนาย 2 ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้ นาดับบุตรหว่าปี อาบิฮู เอเลอาซาร์และอิธามาร์ 3 นี้แหละเป็นชื่อบุตรชายของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ทำนสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต 4 แต่นาดับและอาบิฮูตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย และต่างก็ไม่มีบุตร ดังนั้นเอเลอาซาร์และอิธามาร์จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่งปุโรหิตอยู่ในสายตาของอาโรนบิดาของเขา 5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 6 ฉะนั้นตระกูลเลวีเข้ามาใกล้ และตั้งเขาไว้ต่อหน้าอาโรนปุโรหิต ให้เขาปรนนิบัติอาโรน 7 เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอาโรนและแทนช

มณูมชนทั้งหมดหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ขณะเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา 8 เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้ของพลับพลาแห่งชุมนุม และปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา 9 จึงมอบคนเลวีไว้กับอาโรนและกับบุตรชายทั้งหลายของอาโรน เขาทั้งหลายรับเลือกจากคนอิสราเอลมอูไว้กับอาโรนแล้ว 10 เจ้าจงแต่งตั้งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรน ให้ปฏิบัติงานตามตำแหน่งปุโรหิต แต่คนอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย 11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 12 ๓ ดูเถิด เราเองได้เลือกคนเลวีจากคนอิสราเอลแทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอลที่คลอดจากครรภ์มารดา ก่อน คนเลวีจะเป็นของเรา 13 เพราะบรรดาบุตรหัวปีเป็นของเรา ในวันที่เราได้ประหารชีวิตบุตรหัวปีทั้งหลายในประเทศอียิปต์นั้น เราได้เลือกบรรดาบุตรหัวปีในอิสราเอล ทั้งมนุษย์และสัตว์เดี๋ยวจนจนไว้เป็นของเราทั้งหลายเหล่านี้ต้องเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์ ๓

แต่ละครอบครัวของคนเลวี คือเกอร์โซน โคฮาท และเมรารี

14 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ที่ ถิ่น ทูรกัน ดาร ซีนายว่า 15 ๓ จงนับคนเลวีตามเรือนบรรพบุรุษและตามครอบครัว คือท่านจงนับผู้ชายทุกคนที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป 16 โมเสสจึงได้นับเขาทั้งหลายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ดังที่พระองค์ตรัสสั่งไว้ 17 ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของคนเลวี คือเกอร์โซน โคฮาท และเมรารี 18 ชื่อบุตรชายของเกอร์โซนตามครอบครัว คือลิบนี และชิมเอี 19 บุตรชายของโคฮาทตามครอบครัว คืออัมราม อิสฮาร์ เฮโอรัน และอุสซึเอล 20 และบุตรชายของเมรารีตามครอบครัว คือมาลี และมุซึ นี่เป็นครอบครัวคนเลวี ตามเรือนบรรพบุรุษของเขา 21

วงศ์เกอร์โซนมีครอบครัวสิบนี้และครอบครัวชิมเอี เหล่านี้เป็นครอบครัวเกอร์โซน ²² จำนวนคนทั้งหลาย คือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป เป็นเจ็ดพันห้าร้อยคน ²³ ครอบครัวเกอร์โซนนั้นจะต้องตั้งค่ายอยู่ข้างหลังพลับพลาด้านตะวันตก ²⁴ มีเอลียาซาบุตรชายลาเอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเกอร์โซน

การจัดค่ายและการแบ่งงานต่างๆของครอบครัวเลวี

²⁵ งานที่วงศ์เกอร์โซนปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม มีงานพลับพลา งานเต็นท์พร้อมเครื่องคลุมเต็นท์ และม่านประตูพลับพลา แห่งชุมนุม ²⁶ ม่านบังลาน และม่านประตูลาน ซึ่งอยู่รอบพลับพลา และแท่นบูชา รวมทั้ง เชือกโยงทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ²⁷ วงศ์โคฮาตมีครอบครัวอัมราม ครอบครัวอิสฮาร์ ครอบครัวเฮโบรน ครอบครัวอัสซีเอล เหล่านี้เป็นครอบครัวโคฮาต ²⁸ ตามจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุ ตั้งแต่ เดือนหนึ่ง ขึ้น ไป เป็น แปด พัน หก ร้อย คน เป็น คนปฏิบัติหน้าที่สถานบริสุทธิ์ ²⁹ บรรดาครอบครัวลูกหลานของโคฮาตจะตั้งค่ายอยู่ทางด้านใต้ของพลับพลา ³⁰ มีเอลีซาฟานบุตรชายอัสซีเอลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของครอบครัวโคฮาต ³¹ คนเหล่านี้มีหน้าที่ดูแลหีบพระโอวาท โต๊ะ คันประทีป แท่นบูชาทั้งสองและเครื่องใช้ต่างๆของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งปุโรหิตใช้ปฏิบัติงานและม่าน ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ³² เอลาซาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเป็นนายใหญ่เหนือหัวหน้าของคนเลวีและตรวจตราผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติสถานบริสุทธิ์ ³³ วงศ์เมรารีมีครอบครัวมาลี และครอบครัวมุซึ เหล่านี้เป็นครอบครัวเมรารี ³⁴ จำนวนคนทั้งหลายคือจำนวนผู้ชาย

ทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นหกพันสองร้อยคน 35 และศรีเอลบุตรชายอาบีฮาอิลเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของครอบครัวเมราริ คนเหล่านี้จะตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของพลับพลา 36 งานที่กำหนดให้แก่ลูกหลานเมราริคืองานดูแลไม้กรอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสา ฐานรอง และเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ 37 และเสารอบลาน พร้อมกับฐานรอง หลักลมุดและเชือกโยง 38 และบุคคลที่จะตั้งค่ายอยู่หน้าพลับพลาด้านตะวันออกหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ด้านที่ดวงอาทิตย์ขึ้น มีโมเสสและอาโรนกับลูกหลานของท่าน มีหน้าที่ดูแลการปรนนิบัติภายในสถานบริสุทธิ์ และบรรดากิจการที่พึงกระทำเพื่อคนอิสราเอล และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย 39 บรรดาคนที่นับเข้าในคนเลวี ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เป็นบรรดาผู้ชายทั้งหมดตามครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นสองหมื่นสองพันคน

การไถ่ถอนบุตรหัวปี

40 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า จงนับบุตรชายหัวปีทั้งหลายของคนอิสราเอล ที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป จงจดจำนวนรายชื่อไว้ 41 เจ้าจงกันพวกเลวีไว้ให้เรา (เราคือพระเยโฮวาห์) ทั้งนี้เพื่อแทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล และให้สัตว์หึ่งปวงของคนเลวีแทนสัตว์หัวปีทั้งหลายของคนอิสราเอล 42 ดังนั้นโมเสสจึงได้นับบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่าน 43 บุตรชายหัวปีทั้งหลายตามจำนวนชื่อที่นับได้ ซึ่งมีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป มีสองหมื่นสองพันสองร้อยเจ็ด

สิบสามคน ⁴⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁴⁵ □จงเอาคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล และเอาสัตว์ทั้งหลายของคนเลวีแทนสัตว์ของคนอิสราเอล คนเลวีจะเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์ ⁴⁶ สำหรับเป็นค่าไถ่บุตรหัวปีของคนอิสราเอลจำนวนสองร้อยเจ็ดสิบสามคนที่เกินจำนวนผู้ชายคนเลวีนั้น ⁴⁷ เจ้าจงเก็บคนละห้าเซเชล คือจงเก็บตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ (เซเชลหนึ่งมียี่สิบเกอราห์□ ⁴⁸ และมอบเงินซึ่งต้องเสียเป็นค่าไถ่ของคนที่ยืนเหล่านั้นให้ไว้แก่อาโรนและลูกหลานของท่าน□ ⁴⁹ โมเสสจึงเก็บเงินค่าไถ่จากคนเหล่านั้นที่ยืนเกินกว่าจำนวนคนที่คนเลวีไถ่ไว้ ⁵⁰ คือท่านเก็บเงินจากบุตรหัวปีของคนอิสราเอล เป็นเงินจำนวนหนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้าเซเชล นับตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ⁵¹ และโมเสสได้นำเอาเงินค่าไถ่ให้แก่อาโรนและลูกหลานของอาโรน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

4

คนโคฮาห์รับผิดชอบต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุดในพลับพลา

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส และอาโรนว่า ² □จงทำสำมะโนครัวลูกหลานโคฮาห์ จากคนเลวี ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ ³ จากคนที่มีอายุสามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งซุมนุ ⁴ นี่เป็นงานที่ลูกหลานโคฮาห์จะกระทำในพลับพลาแห่งซุมนุ คืองานที่กระทำต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด ⁵ เมื่อจะเคลื่อนย้ายค่ายไป อาโรนและบุตรชายของท่านจะเข้าไปข้างใน และปลดม่าน กำบัง ออกเอาคลุมหีบพระโอวาทไว้ ⁶ แล้วเอาหนังของตัวเบดเจอร์คลุม และเอาผ้าสีฟ้าล้วนคลุมบน

นั้น และสอดคานหาม 7 และเอาผ้าสีฟ้าปูลงบนโต๊ะสำหรับ
 ขนมหึงหน้าพระพักตร์แล้ววางจานและช้อน อ่างน้ำและ
 คนโทที่รินเครื่องดื่มบูชา และขนมหึงหน้าพระพักตร์เป็น
 นิตยกิจให้วางอยู่บนผ้าสีฟ้านั้นด้วย 8 แล้วเอาผ้าสีแดงคลุม
 บนนี้เอาหนึ่งของตัวเบดเจอร์คลุมอีก แล้วสอดคานหาม 9
 แล้วให้เขาเอาผ้าสีฟ้าคลุมคันประทีปที่ใช้จุด คลุมตะเกียง
 ตะไกรตัดไส้ตะเกียง ถาดใส่ตะไกร และบรรดาภาชนะใส่
 น้ำมันเติมตะเกียง 10 เอาหนึ่งของตัวเบดเจอร์ห่อตะเกียง
 และเครื่องประกอบทั้งหมด แล้วใส่ไว้บนโครงหาม 11 ให้
 เขาเอาผ้าสีฟ้ามาคลุมแท่นทองคำ เอาหนึ่งของตัวเบด
 เจอร์คลุมไว้ แล้วสอดคานหาม 12 และให้เขาเอาผ้าสีฟ้า
 ห่อภาชนะเครื่องใช้ซึ่งใช้อยู่ในสถานบริสุทธิ์และคลุมเสีย
 ด้วยหนึ่งของตัวเบดเจอร์ และใส่ไว้บนโครงหาม 13 ให้เอา
 ชี้ออกจากแท่นบูชา เอาผ้าสีม่วงคลุมแท่นเสีย 14 เอา
 ภาชนะประจำแท่นทั้งหมดซึ่งเป็นเครื่องใช้ประจำแท่น มี
 กระจกไฟ ขอเกี่ยวเนื้อ พลั่ว ชาม และภาชนะประจำแท่น
 ทั้งสิ้นวางไว้ข้างบน แล้วเอาหนึ่งของตัวเบดเจอร์คลุม และ
 สอดคานหาม 15 เมื่ออาโรนและบุตรชายคลุมสถานบริสุทธิ์
 และคลุมบรรดาเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์เสร็จแล้ว เมื่อถึง
 เวลาเคลื่อนย้ายค่ายลูกหลานโคฮาทจึงจะเข้ามาหาม แต่เขา
 ต้องไม่แตะต้องของบริสุทธิ์ เหล่านี้เกลือกว่าเขาจะต้อง
 ตาย สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นของประจำพลับพลาแห่งชุมนุม
 ซึ่งลูกหลานของโคฮาทจะต้องหาม 16 แล้วเอเลอาซาร์บุ
 ตรชายของอาโรนบุตรโธดจะต้องดูแลน้ำมันสำหรับตะเกียง
 เครื่องหอม เครื่องธัญญาบูชาประจำวัน และน้ำมันเจิม และ
 ดูแลพลับพลาทั้งหมดกับบรรดาสิ่งของในพลับพลา นั้น คือ
 สถานบริสุทธิ์และเครื่องประกอบด้วย□ 17 พระเยโฮวาห์ตรัส

กับโมเสสและอาโรนว่า 18 □อย่าตัดตระกูลครอบครัวคนโคฮาทออกเสียจากคนเลวี 19 แต่จงกระทำแก่เขาเพื่อจะให้มีชีวิตและไม่ตาย เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ของบริสุทธิ์ที่สุดเหล่านั้น คืออาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนจะเข้าไปตั้งเขาทั้งหลายไว้ตามงานและภาระของเขาทุกคน 20 แต่อย่าให้คนโคฮาทเข้าไปมองของบริสุทธิ์แม้แต่จิตใจเดียว ก็ถือว่าเขาจะต้องตาย□

หน้าที่ต่างๆของคนเกอร์โซน

21 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 22 □จงทำสามะโนคร้วลูกหลานเกอร์โซน ตามเรือนบรรพบุรุษตามครอบครัวของเขาด้วย 23 เจ้าจงนับคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม 24 ต่อไปนี้เป็นการทำงานของครอบครัวเกอร์โซน คืองานปรนนิบัติและงานแบกภาระ 25 ให้เขาทั้งหลายขนม่านพลับพลาและขนพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับผ้าคลุมและหนังของตัวเบดเจอร์ที่คลุมอยู่ข้างบน และผ้าม่านสำหรับบังประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 26 และม่านบังลาน และม่านทางเข้าประตูลานซึ่งอยู่รอบพลับพลาและแท่นบูชา และเชือกโยงและเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น เขาจะต้องกระทำงานที่ควรกระทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ 27 ให้อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนบังคับบัญชาบุตรชายทั้งหลายของเกอร์โซนเรื่องทุกสิ่งที่เขาจะต้องขน และงานทุกอย่างที่เขาจะต้องกระทำ และเจ้าจะต้องกำหนดทุกสิ่งที่เขาจะต้องขน 28 นี่เป็นการทำงานของครอบครัวคนเกอร์โซนในพลับพลาแห่งชุมนุม และอิฮามาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตจะบังคับดูแลงานของคนเหล่านั้น

หน้าที่ต่างๆของคนเมราริ

29 ฝ่ายคนเมรารินั้น เจ้าจันนับเขาตามครอบครัวตาม เรือนบรรพบุรุษ 30 เจ้าจันนับคนที่มีอายุสามสิบปีขึ้นไปถึง ห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในพลับพลา แห่งชุมนุม 31 และต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กำหนดให้เขาชน งาน ทั้งหมดของเขา ในการปรนนิบัติพลับพลาแห่งชุมนุม คือ ไม้กรอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสาและฐานรอง 32 เสารอบ ลานพร้อมกับฐานรอง หลักลมุดและเชือกโยง เครื่องใช้และ เครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เจ้าจันกำหนดซื้อสิ่งของที่ เขาต้องการ 33 นี่เป็นการงานของครอบครัวคนเมราริ เป็น งานทั้งหมดของเขาในการปรนนิบัติพลับพลาแห่งชุมนุม ใน บังคับบัญชาของอิธามารับุตรชายของอาโรนปุโรหิต□

การสำรวจสำมะโนครัวของคนโคฮาท คนเกอร์โชน และ คนเมราริ

34 โมเสสและอาโรนและบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชนได้ นับคนโคฮาท ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ 35 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติ งานได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม 36 และจำนวน คนตามครอบครัวของเขาเป็นสองพันเจ็ดร้อยห้าสิบคน 37 นี้แหละเป็นจำนวนคนในครอบครัวของโคฮาท บรรดา ผู้ ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอาโรนได้ นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส 38 จำนวนคนใน ลูกหลานเกอร์โชน ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ 39 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติ งานได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม 40 จำนวนคนตาม ครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นสองพันหกร้อยสามสิบ คน 41 นี่เป็นจำนวนคนในครอบครัวคนเกอร์โชน บรรดา

ผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่ง โมเสส และอาโรน
 ได้นับไว้ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์⁴² จำนวนคนใน
 ครอบครัวคนเมราริ ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ⁴³
 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงาน
 งานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม⁴⁴ จำนวนคนตาม
 ครอบครัวของเขาเป็นสามพันสองร้อยคน⁴⁵ นี่แหละเป็น
 จำนวนคนที่นับได้ในครอบครัวคนเมราริ ซึ่ง โมเสส และอา
 โรนได้นับไว้ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส⁴⁶ บรรดา
 คนเลวีที่นับได้ ผู้ที่โมเสส และอาโรน และบรรดาหัวหน้าของ
 คนอิสราเอลได้นับไว้ ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ⁴⁷
 ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานและ
 ทำงานขนภาระได้ในพลับพลาแห่งชุมนุม⁴⁸ จำนวนคนที่นับ
 ได้นั้นเป็นแปดพันห้าร้อยแปดสิบคน⁴⁹ เขาทั้งหลายได้ถูก
 นับตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส ให้ทุกคนทำงาน
 ปรนนิบัติหรืองานขนของเขา ดังนี้แหละโมเสสได้นับเขาไว้
 ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

5

คนโรคเรื้อนต้องไปนอกค่าย

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 □จงบัญชาคนอิสราเอล
 ให้ส่งบรรดาคนโรคเรื้อน และทุกคนที่มีสิ่งไหลออก และคน
 ใดที่มลทินเพราะการถูกขากศพให้ไปนอกค่าย 3 เจ้าจงสั่ง
 ทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ไปนอกค่าย เพื่อมิให้เขากระทำห
 ค่ายของเขาซึ่งเราสถิตอยู่ท่ามกลางนั้นเป็นมลทิน□ 4 และ
 คนอิสราเอลก็กระทำตาม และส่งคนเหล่านั้นให้ไปนอก
 ค่าย พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ประการใด คนอิสราเอล
 ก็กระทำตามอย่างนั้น 5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 6 □จง

กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ชายก็ดี หรือผู้หญิงก็ดี ติกระทำบาปอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คือประพฤติการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ และผู้ที่มีความผิดแล้ว ⁷ ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ และให้เขาคืนสิ่งที่ละเมิดซึ่งเขาได้มานั้นเต็มตามเดิม ทั้งเพิ่มอีกหนึ่งในห้าส่วนให้แก่เจ้าของเดิมผู้ที่เขาได้กระทำการละเมิดต่อ ⁸ แต่ถ้าคนนั้นไม่มีพี่น้องที่จะรับของคืนก็ให้ถวายของที่คืนนั้นแด่พระเยโฮวาห์ทางปุโรหิตรวมทั้งแกะสำหรับผู้สำหรับบูชาลมมลทินบาป ซึ่งเขาต้องบูชาลมมลทินบาปของเขา ⁹ และของบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลนำมาถวายทุกสิ่งอันนำมาให้แก่ปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโรหิต ¹⁰ สิ่งบริสุทธิ์ของทุกคนให้ตกเป็นของปุโรหิตและทุกสิ่งที่เขานำไปถวายปุโรหิตก็ต้องตกเป็นของปุโรหิต ¹¹ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

การทดสอบผู้หญิงที่อาจเป็นชู้

¹² □ กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าภรรยาของผู้ชายคนใดหลงประพฤตินอกใจสามี ¹³ มีชายอื่นมานอนร่วมกับนางพันตาสามีของนาง แม่นางได้กระทำตัวให้เป็นมลทินแล้ว แต่ไม่มีใครรู้เห็นและยังไม่มีพยาน เพราะจับไม่ได้คาที่ ¹⁴ จิตหึงหวงก็มาสั่งสามี เขาจึงหึงหวงภรรยาของเขา และภรรยาได้กระทำตัวให้มลทิน หรือจิตหึงหวงมาสั่งสามี เขาจึงหึงหวงภรรยาของเขา แม้ว่าภรรยามิได้กระทำตัวให้มลทิน ¹⁵ ก็ให้ชายผู้นั้นพาภรรยาของตนไปหาปุโรหิต นำเครื่องบูชาสำหรับภรรยาไป มีแป้งข้าวบาร์เลย์หนึ่งในสิบเอฟาห์หรืออย่าให้เขาเทน้ำมันหรือใส่กำยานในแป้งนั้น เพราะเป็นธัญญาบูชาเรื่องความหึงหวง เป็นธัญญาบูชาแห่งความรำลึกพินให้ระลึกถึงความชั่วช้า ¹⁶ และปุโรหิตจะนำนางมาใกล้ให้เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ ¹⁷ และปุโรหิตจะเอาน้ำบริสุทธิ์ที่ใส่ภาชนะดิน ปุ

โรหิตจะเอาผงคลีที่พื้นพลับพลาใส่ในน้ำนั้น 18 และปุโรหิต
 จะให้นางเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และแก้มวยผมของนางออก
 และส่งรัญญูบูชาแห่งความรำลึกให้นางถือไว้ อันเป็นรัญญู
 บูชาแห่งความหึงหวง แล้วปุโรหิตจะถือน้ำแห่งความขมขื่น
 ที่นำการสาปแช่งนั้นไว้เอง 19 แล้วปุโรหิตจะให้นางปฏิ
 ญาณตัวว่า □ถ้าไม่มีชายใดมานอนกับเจ้า หรือเจ้าไม่หันแ
 ไปกระทำมลทิน เมื่อเจ้ายังอยู่ในอำนาจของสามี ก็ให้เจ้า
 พ้นเสียจากน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนี้ 20 แต่ถ้า
 เจ้าได้หลงไปแม้เจ้าอยู่ในอำนาจของสามีและได้กระทำตัว
 เองให้เป็นมลทินและชายอื่นนอกจากสามีได้เข้านอนด้วย
 แล้ว□ 21 ก็ให้ปุโรหิตกระทำให้หญิงนั้นกล่าวคำปฏิญาณสาป
 แช่ง และปุโรหิตจะกล่าวแก่ผู้หญิงนั้นว่า □ขอให้พระเยโฮ
 วาห์ทรงกระทำเจ้าให้เป็นคำสาปแช่ง และเป็นคำปฏิญาณ
 ท่ามกลางชนชาติของเจ้า ในเมื่อพระเยโฮวาห์กระทำให้โคน
 ขาเจ้าลึบและกระทำท้องเจ้าให้ป่องแล้ว 22 ขอให้ น้ำแห่งคำ
 สาปแช่งนี้เข้าในตัวเจ้ากระทำให้ท้องเจ้าป่อง และกระทำ
 ให้โคนขาเจ้าลึบไป□ และนางนั้นจะต้องกล่าวว่า □เอเมน เอ
 เมน□ 23 แล้วปุโรหิตจะเขียนคำสาปนี้ลงในหนังสือ และลบ
 ความนั้นออกเสียด้วยน้ำแห่งความขมขื่น 24 แล้วให้หญิงนั้น
 ดื่มน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่ง แล้วน้ำที่นำการ
 สาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความเพื่อนผาด 25 และ
 ปุโรหิตจะเอารัญญูบูชาแห่งความหึงหวงออกจากมือนาง
 แกว่งไปแกว่งมาถวายรัญญูบูชานั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮ
 วาห์ แล้วนำไปถวายที่แท่นบูชา 26 และปุโรหิตจะหยิบรัญญู
 บูชากำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึก แล้วเผาเสียบนแท่นบูชา แล
 ้วจึงให้หญิงนั้นดื่มน้ำนั้น 27 เมื่อให้หญิงนั้นดื่มน้ำแล้ว ต่อ
 มา ถ้านางกระทำตัวให้มลทินและประพฤตินอกใจสามี น้ำที่

นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความเฟื่อนผาด ท้องจะป่องและโคนขาจะลีบไป และหญิงนั้นจะเป็นคำสาปแช่งท่ามกลางชนชาติของนาง 28 ถ้าหญิงนั้นมีได้มีมลทิน แต่บริสุทธิ์ นางจะพ้นความผิดและตั้งครรภ์ 29 นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องความหึงหวงเมื่อภรรยาแม่จะอยู่ในอำนาจของสามีได้หลงไปกระทำตนให้มีมลทิน 30 หรือเมื่อจิตหึงหวงสิ่งผู้ชาย และเขาหึงหวงภรรยาของเขา แล้วเขาต้องให้นางไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และปรุโรหิตจะปฏิบัติต่อนางตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ 31 ผู้ชายจึงจะพ้นความชั่วช้า แต่ผู้หญิงจะต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง□

6

คนที่ปฎิญาณเป็นนาศิร

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ว่า 2 □จง กล่าว แก่ คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ชายก็ตี ผู้หญิงก็ตี ปลีกตัวด้วยการกระทำสัตย์ปฎิญาณ คือปฎิญาณเป็นนาศิร คือปลีกตัวออกถวาย แต่พระเยโฮวาห์ 3 ก็ให้ผู้นั้นปลีกตัวออกจากเหล่าองุ่นและสุรา เขาต้องไม่ดื่มน้ำส้มที่ได้จากเหล่าองุ่นหรือสุรา ไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือรับประทานองุ่น ไม่ว่าสดหรือแห้ง 4 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมานั้น เขาต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ได้จากต้นองุ่น แม้เป็นเมล็ดหรือเปลือกองุ่นก็ดี 5 ตลอดเวลาที่เขาปฎิญาณปลีกตัวออกมานั้น อย่าให้มีดีโกนถูกศีรษะของเขา เขาต้องบริสุทธิ์จนกว่าจะสิ้นกำหนดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมากวายนอกจากพระเยโฮวาห์ เขาจะต้องไว้ผมยาว 6 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมากวายนอกจากพระเยโฮวาห์ เขาต้องไม่เข้าใกล้ศพ 7 อย่าทำตัวให้มีมลทินด้วยบิดามารดาหรือพี่น้องชายหญิงที่ตาย เพราะที่เขาปลีกตัวออกมากวายนอกจากพระเจ้านั้น

เป็นพันธะของเขา 8 ตลอดเวลาที่เขาปลีกตัวออกมา เขาต้องบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ 9 และถ้ามีคนมาตายอยู่ใกล้ตัวเขาปัจจุบันทันด่วน ศิระชะของเขาที่ชำระให้บริสุทธิ์ไว้ก็เป็นมลทินเสียแล้ว เขาต้องโกนศิระชะของเขาในวันชำระตัวคือในวันที่เจ็ดนั้นเขาต้องโกนศิระชะ 10 ในวันที่แปดเขาต้องนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ไปให้ปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 11 และปุโรหิตจะถวายบูชาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัวหนึ่งถวายเป็นเครื่องเผาบูชา ลบมลทินให้เขา เพราะเขาได้กระทำผิดเหตุเรื่องศพ และเขาต้องชำระศิระชะให้บริสุทธิ์ในวันนั้นอีก 12 และให้เขาปลีกตัวออกถวายแต่พระเยโฮวาห์ตลอดเวลา การปลีกตัวของเขาและนำลูกแกะอายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด แต่เวลาก่อนนั้นนับไม่ได้ เพราะการปฏิญาณปลีกตัวของเขานั้นมีมลทินเสียแล้ว 13 เมื่อเวลาปลีกตัวของเขาครบแล้วพระราชบัญญัติของพวกนาศิรมีดังนี้ ให้นำเขามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 14 ให้เขาถวายเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะผู้อายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา และลูกแกะเมียอายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องสันติบูชา 15 และขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ขนมทำด้วยยอแดแบ่งคลุกน้ำมัน ขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมันพร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน 16 และปุโรหิตจะนำของเหล่านี้ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา 17 และปุโรหิตจะถวายแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาแต่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อกระจาดหนึ่ง ปุโรหิตจะถวายธัญญาบูชาและเครื่องดื่ม

บูชาที่คู่กันด้วย 18 และผู้เป็นนาศิรจะโกนศิระแห่งการปลีกตัวนั้นที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม และนำเอาผมที่ศิระแห่งการปลีกตัวนั้น ไปใส่ไฟที่อยู่ใต้เครื่องสันติบูชาเสีย 19 เมื่อผู้เป็นนาศิรโกนผมแห่งการปลีกตัวเสร็จแล้ว ปุโรหิตจะนำเนื้อสันขาหน้าของแกะตัวผู้ที่ต้มแล้ว กับขนมไร้เชื้อก้อนหนึ่งจากกระจาด และขนมแผ่น ไร้เชื้อแผ่นหนึ่งวางไว้ในมือทั้งสองของผู้เป็นนาศิรนั้น 20 แล้วปุโรหิตจะนำของเหล่านั้นแกลงไปแกลงมาเป็นเครื่องบูชาแกลงถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นส่วนบริสุทธิที่กันไว้สำหรับปุโรหิต พร้อมกับเนื้ออกที่แกลงถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้ว ต่อจากนี้ผู้เป็นนาศิรก็ดื่มน้ำองุ่นได้ 21 นี่เป็นพระราชบัญญัติของผู้เป็นนาศิรผู้ปฏิบัติ และเครื่องบูชาของเขาที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในการปลีกตัว นอกจากสิ่งอื่นๆที่เขาถวายได้ ดังนั้นแหละเขาต้องกระทำตามพระราชบัญญัติของการปลีกตัวออกไปเป็นนาศิร ตามที่เขาได้ปฏิบัติไว้ 22 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 23 จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนว่า ท่านทั้งหลายจงอวยพรแก่คนอิสราเอลดังต่อไปนี้ คือว่าแก่เขาทั้งหลายว่า 24 ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน 25 ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน 26 ขอพระเยโฮวาห์ทรงมีสีพระพักตร์เข้มขึ้นต่อท่านและประทานสันติสุขแก่ท่าน 27 ดังนั้นแหละให้เขาประทับนามของเราเหนือคนอิสราเอล และเราจะได้อวยพรแก่เขาทั้งหลาย

7

การถวายสิ่งของของบรรดาประมุขคนอิสราเอล

1 เมื่อวันที่ โมเสสจัดตั้งพลับพลาเสร็จ และได้เจิมและได้ชำระพลับพลา กับบรรดาเครื่องใช้สอยประจำพลับพลา ให้บริสุทธิ์ และได้เจิมและชำระแท่นบูชา กับภาชนะประจำทั้งหมด ให้บริสุทธิ์แล้ว 2 บรรดาประมุข ของ คน อิสราเอล หัวหน้า เรือนบรรพบุรุษ คือ ประมุข ของตระกูลต่างๆ ผู้อยู่เหนือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้เข้ามาถวายของ 3 และได้ นำของ บูชามาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ มีเกวียนประทุนหก เล่ม กับวัวหาคู่ ประมุขสองคน นำเกวียนเล่มหนึ่ง และวัวคนละตัว ถวายเสียที่หน้าพลับพลา 4 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 5 จงรับของเหล่านี้ไว้จากเขาเพื่อจะได้ใช้ในการปรนนิบัติที่พลับพลา แห่งชุมนุม จงมอบไว้กับคนเลวี แก่ทุกคน ตามงานปรนนิบัติของเขา 6 โมเสสจึงนำเกวียนและวัวไปมอบให้แก่คนเลวี 7 ท่านให้เกวียนสองเล่มกับวัวสองคู่ แก่บุตรชายทั้งหลายของเกอร์โชน ตามงานปรนนิบัติของเขา 8 ท่านมอบเกวียนสี่เล่ม และวัวสี่คู่ ให้แก่บุตรชายทั้งหลายของเมรารี ตามงานปรนนิบัติของเขา ซึ่งเป็นตามคำชี้แจงของอิชามาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต 9 แต่ท่านมิได้มอบอะไร ให้แก่บุตรชายของโคฮาท เพราะงานปรนนิบัติของเขาเป็นงานที่ต้องห้ามสิ่งของบริสุทธิ์นั้นว่า 10 และบรรดาประมุข ก็นำของบูชามาเพื่อ แ่่งงานมอบถวายแท่นบูชา ในวันที่ ทำพิธีเจิมแท่นบูชา นั้น และพวกประมุขต่างก็ถวายเครื่องบูชา ของตนหน้าแท่นบูชา 11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 12 ให้พวกประมุขมาถวายเครื่องบูชาของเขา วันละคนในงานมอบถวายแท่นบูชา 12 ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาในวันแรกคือ นาโชนบุตรชายอัมมีนาตบแห่งตระกูลยูดาห์ 13 ของถวายของเขา คือ จานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล และชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริ

สุทธี ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา 14 ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 15 วัหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 16 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 17 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของนาโชนบุตรชายของอัมมีนาดับ 18 วันที่สองเนอันเอลบุตรชายศุอาร์ประมุขของตระกูลอิสสาคาร์ถวายของ 19 เขาถวายของถวายของเขาเป็นจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา 20 ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 21 วัหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 22 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 23 และวัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเนอันเอลบุตรชายของศุอาร์ 24 วันที่สามเอลีอับบุตรชายเฮโลนประมุขของคนเศบูลุนถวายของ 25 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญบูชา 26 ซ้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 27 วัหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 28 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 29 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้

นี่เป็นของถวายของเอลีอับบุตรชายของเฮโลน 30 วันที่สี่
 'เอลีอับบุตรชายของเซเดเออร์ประมุขของคนรูเบนถวาย
 ของ 31 ของถวายของเขาคือจานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อย
 สามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชล
 ของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็ม
 เพื่อเป็นธัญญบูชา 32 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มี
 เครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 33 วัหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง
 ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 34 ลูกแพะผู้
 ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 35 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะ
 ผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้
 นี่เป็นของถวายของเอลีอับบุตรชายของเซเดเออร์ 36 วันที่
 ห้าเซลูมิเอลบุตรชายศริซัดัยประมุขของคนสิเมโอนถวาย
 ของ 37 ของถวายของเขาคือจานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อย
 สามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชล
 ของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็ม
 เพื่อเป็นธัญญบูชา 38 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มี
 เครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 39 วัหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง
 ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 40 ลูกแพะผู้
 ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 41 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะ
 ผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้
 นี่เป็นของถวายของเซลูมิเอลบุตรชายของศริซัดัย 42 วัน
 ที่หกเอลียาสาฟบุตรชายเดอูเอลประมุขของคนกาตถวาย
 ของ 43 ของถวายของเขาคือจานเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อย
 สามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชล
 ของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็ม
 เพื่อเป็นธัญญบูชา 44 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มี

เครื่องหอมสำหรับเผาเติม 45 วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 46 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 47 วัวนุ่มสองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลียาซาบุตรชายของเดอเอล 48 วันที่เจ็ดเอลีชามานบุตรชายอัมมีฮูดประมุขของคนเอฟราอิมถวายของ 49 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเติมเพื่อเป็นธัญญาบูชา 50 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม 51 วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 52 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 53 วัวนุ่มสองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีชามานบุตรชายของอัมมีฮูด 54 วันที่แปดกามาลีเอลบุตรชายเปดาซัวร์ประมุขของคนมนัสเสห์ถวายของ 55 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเติมเพื่อเป็นธัญญาบูชา 56 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม 57 วัวนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 58 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 59 วัวนุ่มสองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของกามาลีเอลบุตรชายของเปดาซัวร์ 60 วันที่เก้าอาบีตันบุตรชายกิเดโอนีประมุขของคนเบนยามินถวาย

ของ 61 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแป้งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 62 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 63 วัหหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 64 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 65 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาบีตันบุตรชายของกิเดโอนี 66 วันที่สิบอาทียะเซอร์บุตรชายอัมมีซัดดัยประมุขของคนดานถวายของ 67 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแป้งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 68 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 69 วัหหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 70 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 71 วัผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาทียะเซอร์บุตรชายของอัมมีซัดดัย 72 วันที่สิบเอ็ดปากีเอลบุตรชายโศครานประมุขของคนอาเซอร์ถวายของ 73 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอดแป้งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 74 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 75 วัหหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 76 ลูกแพะผู้

ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 77 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของปากีเอลบุตรชายของโอคราน 78 วันที่สิบสองอาหาราบุตรชายเอโนันประมุขของคนฟีทาสีถวายของ 79 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ชามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสองนี้มียอแด็งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา 80 ซ่อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม 81 วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา 82 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 83 วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาหาราบุตรชายของเอโนัน 84 ต่อไปนี้เป็นของถวายในงานมอบถวายแทนบูชาจากประมุขของคนอิสราเอล ในวันที่มีพิธีเจิมแทนบูชานั้นคือจางเงินสิบสองลูก ชามเงินสิบสองลูก ซ่อนทองคำสิบสองลูก 85 จางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล และชามลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชล เงินที่ทำภาชนะทั้งหมดหนักสองพันสี่ร้อยเชเชล ตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ 86 ซ่อนทองคำสิบสองลูกมีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม หนักลูกละสิบเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ 87 ทองคำที่ทำซ่อนทั้งหมดหนักหนึ่งร้อยยี่สิบเชเชล 87 สัตว์สำหรับเครื่องเผาบูชา มีวัวผู้สิบสองตัว แกะผู้สิบสอง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสอง พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน และแพะผู้สิบสองตัวสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 88 สัตว์ทั้งหมดที่ถวายเป็นเครื่องสันติบูชา มีวัวผู้ยี่สิบสี่ แกะผู้หกสิบ แพะผู้หกสิบ และลูกแกะอายุหนึ่งขวบหกสิบ นี่แหละเป็น

ของถวายในงานมอบถวายแทนบูชาเมื่อได้กระทำการเจิมแล้ว 89 เมื่อโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อจะกราบทูลพระองค์ ท่านได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับท่านมาจากพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาทท่ามกลางเศรุบทั้งสอง และพระสุรเสียงนั้นได้สนทนากับท่าน

8

การตั้งตะเกียงให้ส่องแสง

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 2 ๐จง กล่าวแก่ อาโรนว่า เมื่อจะตั้งตะเกียงให้ตะเกียงทั้งเจ็ดส่องแสงข้างหน้าคันประทีป 3 และอาโรนได้กระทำให้ดังนั้น ท่านได้ตั้งตะเกียงให้ส่องแสงออกด้านหน้าคันประทีป ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกับ โมเสส 4 ฝีมือนี้อำนาจคันประทีปเป็นดังนี้ เป็นทองคำใช้ค้อนทุบ ตั้งแต่ฐานขึ้นไปถึงดอกเป็นฝักค้อน ตามแบบอย่าง ที่พระเยโฮวาห์สำแดงแก่โมเสส เขาจึงทำคันประทีปดังนั้น

การสถาปนาคนเลวี

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 6 ๐จงยกคนเลวีออกจากคนอิสราเอลและชำระเขาทั้งหลายเสีย 7 เจ้าจงชำระเขาตั้งนี้ จงเอาน้ำชำระมาประพรมเขา ให้เขาโกนตลอดทั้งตัว ให้ซักเสื้อผ้าและชำระตัวให้สะอาด 8 แล้วให้เขาทั้งหลายนำวัวหนุ่มตัวหนึ่ง กับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน คือยอดแบ่งคลุกน้ำมัน และเจ้าจงนำวัวหนุ่มอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 9 แล้วจงพาคนเลวีมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และให้คนอิสราเอลมาชุมนุมพร้อมกันหมด 10 เมื่อเจ้านำคนเลวีมากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้คนอิสราเอลเอามือของเขาวางบนคนเลวี 11 และให้อาโรนถวายคนเลวีต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาแกวง์ถวายจาก

ประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาจะได้ทำงานปรนนิบัติพระเยโฮวาห์¹² แล้วคนเลวีจะเอามือของตนวางบนหัววัวผู้ทั้งสอง เจ้าจงเอาตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และอีกตัวหนึ่งให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อลบมลทินบาปของคนเลวี¹³ เจ้าจงตั้งคนเลวีให้คอยรับใช้อาโรน และบุตรชายทั้งหลายของอาโรน และจงถวายเขาทั้งหลายให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายแด่พระเยโฮวาห์¹⁴ ฉะนั้นแหละ เจ้าจงแยกคนเลวีออกจากคนอิสราเอล และคนเลวีจะเป็นของเรา¹⁵ ตั้งแต่นั้นไปคนเลวีจะเข้าปฏิบัติงานที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในเมื่อเจ้าได้ชำระเขาและกระทำเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายเขาไว้แล้ว¹⁶ เพราะเขาทั้งหมดถูกแยกออกจากคนอิสราเอล และมอบไว้แก่เรา เราได้รับเขามาเป็นของเรา แล้วแทนทุกคนที่เกิดจากครรภ์มารดาก่อนคือ แทนบุตรหัวปีของประชาชนอิสราเอลทั้งหมด¹⁷ เพราะว่าลูกหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอลเป็นของเรา ทั้งคนและสัตว์ ในวันที่เราได้สังหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดินอียิปต์ เราได้เลือกเขาไว้เป็นของเรา¹⁸ และเราได้เลือกคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล¹⁹ และเราได้ให้คนเลวีจากคนอิสราเอลไว้กับอาโรนและบุตรชายของอาโรน ให้ปฏิบัติงานแทนคนอิสราเอลที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทำการลบมลทินให้คนอิสราเอล เพื่อว่าจะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่คนอิสราเอล เมื่อคนอิสราเอลเข้ามาใกล้สถานบริสุทธิ์²⁰ โมเสสและอาโรนและชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้กระทำต่อคนเลวีตั้งนั้นตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสในเรื่องคนเลวีทุกประการ คนอิสราเอลก็กระทำดังนี้²¹ คนเลวีได้ชำระตนให้สิ้นบาปและซักเสื้อผ้าของตน และอาโรนก็ถวายเขาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอาโรนทำการ

ลบมลทินชำระเขา 22 แต่นั้นมาคนเลวีก็เข้าไปปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม ในการรับใช้อาโรนและบุตรชายของอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสเรื่องคนเลวี เขาจึงได้กระทำอย่างนั้นแก่เขาทั้งหลาย 23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 24 □เรื่องนี้เกี่ยวกับคนเลวี ให้คนเลวีที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป เข้าไปปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม 25 พออายุได้ห้าสิบปีให้เขาหยุดปฏิบัติ ไม่ต้องทำงานต่อไป 26 แต่ให้เขาช่วยพี่น้องในพลับพลาแห่งชุมนุมดูแลการงานไม่ต้องลงมือทำเอง เจ้าจงกระทำเช่นนี้แก่คนเลวีเมื่อกำหนดงานให้เขา□

9

คำสั่งสอนเรื่องเทศกาลปัสกา

1 ในเดือนที่หนึ่งปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า 2 □ให้คนอิสราเอลถือเทศกาลปัสกาตามเวลาที่กำหนดไว้ 3 คือเดือนนี้ในวันขึ้นสิบสี่ค่ำ เวลาเย็น เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลปัสกาตามเวลาที่กำหนดนั้น เจ้าจงกระทำตามกฎหมายเกณฑ์และพิธีต่างๆ ทั้งสิ้นของเทศกาลนั้น□ 4 โมเสสจึงบอกคนอิสราเอลให้ถือเทศกาลปัสกา 5 เขาทั้งหลายได้ถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่หนึ่ง วันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็นที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสทุกประการ คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น 6 และมีผู้ชายบางคนที่มีมลทินเพราะถูกต้องศพ จึงถือปัสกาในวันนั้นไม่ได้ เขาจึงมาอยู่ต่อหน้าโมเสสและอาโรนในวันนั้น 7 เขาเหล่านั้นกล่าวว่า □เรามีมลทินเพราะได้ถูกต้องศพ ทำให้เราห้ามมิให้เราถวายเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์ตามวันกำหนด

ท่ามกลางคนอิสราเอล⁸ และโมเสสบอกเขาว่า □จงคอยอยู่ก่อนเพื่อเราจะฟังดูว่า พระเยโฮวาห์จะตรัสสั่งอย่างไร เรื่องท่าน⁹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า¹⁰ □จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ใดในพวกเจ้าหรือในเชื้อสายของเจ้า มีมลทินเพราะถูกต้องศพ หรือไปทางไกลก็ให้ผู้นั้นถือปัสกาแต่พระเยโฮวาห์¹¹ ให้ถือปัสกาในเดือนที่สองวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็น ให้เขากินขนมปังไร้เชื้อและผักสด¹² เขาทั้งหลายต้องไม่ให้อะไรเหลือจนวันรุ่งขึ้น และไม่หักกระดูกแกะปัสกา ให้กระทำตามกฎในเรื่องถือเทศกาลปัสกาทุกประการ¹³ แต่คนที่สะอาดและมีได้อยู่ในระหว่างการเดินทางแต่ยังไม่ถือเทศกาลปัสกา ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา เพราะเขามีได้นำเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์มาถวายตามกำหนดเวลา ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษบาปของเขาเอง¹⁴ ถ้าคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย ใครจะถือเทศกาลปัสกาแต่พระเยโฮวาห์ตามกฎของเทศกาลปัสกาและตามลักษณะก็ให้เขาถือได้ เจ้าจงมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับทั้งคนต่างด้าวและชาวเมือง□

เมฆของพระเจ้าจะนำทางคนอิสราเอล

¹⁵ ในวันที่ จัดตั้งพลับพลานั้นมีเมฆมาปกคลุมพลับปลาไว้ คือเต็นท์พระโอวาท เวลาเย็นเมฆนั้นก็อยู่เหนือพลับปลาปรากฏเหมือนเพลิงจนรุ่งเช้า¹⁶ เป็นอย่างนั้นเสมอมา มีเมฆคลุมกลางวัน แต่กลางคืนปรากฏเหมือนเพลิง¹⁷ เมื่อไรเมฆลอยขึ้นจากพลับปลา ภายหลังนั้น พวกอิสราเอลก็ยกเดินไป ครั้นเมฆนั้นลอยหยุดอยู่ที่ใด คนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่นั่น¹⁸ คนอิสราเอลออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขาตั้งค่ายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ตรีบาบใดที่เมฆพักอยู่เหนือพลับปลาเขาก็ยังตั้งค่ายอยู่¹⁹ แม้เมื่อเมฆ

อยู่เหนือพลับพลานานหลายวัน คนอิสราเอลก็ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ยกเดินไป 20 เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลาน้อยวัน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาก็ยังอยู่ในค่าย แล้วตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์เขาก็ยกออกเดินทาง 21 เมื่อเมฆคงอยู่ตั้งแต่เย็นจนเช้า ครั้นเมฆลอยขึ้นในตอนเช้าเขาก็ยกออกเดิน ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม เมื่อเมฆลอยขึ้นเขาก็ยกออกเดิน 22 ไม่ว่าจะเมฆจะคงอยู่เหนือพลับปลาสองวัน หรือเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่ง คนอิสราเอลก็อยู่ในค่ายนานเท่านั้น มิได้ยกออกไป แต่เมื่อเมฆลอยขึ้นเมื่อใด เขาก็ยกออกไปเมื่อนั้น 23 เขาตั้งค่ายอยู่ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขายกออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติตามงานของพระเยโฮวาห์ ตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส

10

แตงเงินสองคัน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 จงทำแตงเงินสองคันด้วยใช้ค้อนทุบ เจ้าจงใช้แตงนั้นเรียกชุมนุมและใช้รื้อย้ายค่าย 3 เมื่อเป่าแตงทั้งสองนั้นก็ให้ชุมนุมชนทั้งหมดมาประชุมพร้อมกันกับเจ้าที่ประตูพลับปลาแห่งชุมนุม 4 ถ้าเป่าแตงคันเดียว ให้พวกประชุมผู้เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ มาประชุมกับเจ้า 5 เมื่อเป่าแตงปลุกให้บรรดาค่ายที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกยกออกเดิน 6 เมื่อเป่าแตงปลุกหนที่สองให้บรรดาค่ายที่อยู่ด้านใต้ยกออกเดิน เมื่อใดจะให้ยกออกเดินก็ให้เป่าแตงปลุก 7 แต่เมื่อจะให้คนทั้งปวงมาประชุมพร้อมกัน จงเป่าแตง แต่อย่าทำเสียงปลุก 8 ให้บุตรชายของอาโรนคือปุโรหิตเป็นคนเป่าแตง แตงนี้จะเป็นกฎถาวรตลอดชั่ว

อายุของเจ้า ⁹ และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะไปทำศึกในแผ่นดินของเจ้าผู้ศัตรูผู้มาบีบบังคับเจ้า ก็ให้เป่าแตรทำเสียงปลุก และเจ้าจะเป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะได้พ้นจากศัตรูของเจ้า ¹⁰ ในวันที่เจ้าทั้งหลายมีความยินดี และในงานเทศกาลและในวันต้นเดือนของเจ้า เจ้าจงเป่าแตรเหนือเครื่องเผาบูชาและเหนือสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชา เป็นที่ให้พระเจ้าของเจ้าระลึกถึงเจ้า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า□

การเดินทางจากถิ่นทุรกันดารซีนายไปถึงถิ่นทุรกันดารปาราน

¹¹ ต่อมาวันที่ยี่สิบเดือนที่สองปีที่สองทรงให้เมฆนั้นขึ้นจากพลับพลาพระโอวาท ¹² คนอูิสราเอลก็ยกเดินทางไปจากถิ่นทุรกันดารซีนาย และเมฆนั้นมายังอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน ¹³ เขาทั้งหลายได้ยกออกเดินไปเป็นครั้งแรกตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสสั่งโมเสส ¹⁴ ธงค่ายของคนยูดาห์ออกเดินไปเป็นกองๆก่อน มีนาโชนบุตรชายอัมมีนาดับเป็นผู้นำพลโยธา ¹⁵ เนธันเอลบุตรชายศุอาร์นำพลโยธาตระกูลคนอิสสาการ์ ¹⁶ และเอลีอับบุตรชายเฮโลนนำพลโยธาตระกูลคนเศบูลุน ¹⁷ เมื่อรื้อพลับพลาลงแล้ว บรรดาบุตรชายของเกอร์เชนและบุตรชายของเมราริผู้แบกหามพลับพลานั้นก็ยกเดินไป ¹⁸ ธงค่ายของคนรูเบนออกเดินไปเป็นกองๆ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์เป็นผู้นำพลโยธา ¹⁹ เชลูมิเอลบุตรชายศรีซัดต์ย์นำพลโยธาตระกูลคนสิเมโอน ²⁰ เอลียาสาฟบุตรชายเดอูเอลนำพลโยธาตระกูลคนกาต ²¹ แล้วคนโคฮาทก็ยกออกเดินแบกหามสถานบริสุทธิ์ ก่อนที่พวกนี้ไปถึง เขาก็ตั้งพลับพลาเสร็จแล้ว ²² ธงค่ายคนเอฟราอิมออกเดินไปเป็นกองๆ มีเอลีชามบุตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา

23 กาเมลีเอลบุตรชายเปดาซูร์นำพลโยธาตระกูลคนมนัสเสห์²⁴ อาบีตันบุตรชายกิเดโอนำพลโยธาตระกูลคนเบนยามิน²⁵ แล้วรองค่ายคนदानเป็นพวกกระวังท้ายของค่ายทั้งหมด ได้ยกออกเดินไปเป็นกองๆ มีอาทียะเซอร์บุตรชายอัมมีซัดดัยนำพลโยธา²⁶ ปากีเอลบุตรชายโอครานนำพลโยธาตระกูลคนอาเซอร์²⁷ อาหิราบบุตรชายเอ็นนนำพลโยธาตระกูลคนนัฟทาลี²⁸ นี่เป็นอันดับการเดินทางของคนอิสราเอลตามเหล่าพลโยธาของเขา เมื่อเขายกออกเดินไป²⁹ โมเสสพูดกับโฮบับบุตรชายเรอูเอลคนมีเดียคนพ้อดาของโมเสสว่า □เราทั้งหลายออกเดินไปสู่ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ว่า □เราจะยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย□ เชิญไปกับเราเถิด และเราทั้งหลายจะทำดีแก่ท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสัญญาให้ของดีแก่คนอิสราเอล□³⁰ แต่เขาตอบโมเสสว่า □เราจะไม่ไป เราจะกลับไปเมืองของเรา ยังวงศ์ญาติของเรา□³¹ และโมเสสว่า □ขออย่าพรวดจากเราไปเลย ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราต้องตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านจะได้เป็นดั่งนัยน์ตาของเรา³² ถ้าท่านไปกับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีอะไรแก่เรา เราจะกระทำอย่างนั้นแก่ท่าน□³³ เขาทั้งหลายก็ออกเดินจากภูเขาสองของพระเยโฮวาห์ระยะทางสามวัน หีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาไปสามวันเพื่อหาที่พักให้เขา³⁴ เขาทั้งหลายยกค่ายไปเมื่อไร เมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือเขาในกลางวันเมื่อนั้น³⁵ ต่อมาเมื่อหีบยกออกเดินเมื่อไร โมเสสกราบทูลว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเถิด ให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์กระจัดกระจายไป ให้ผู้ที่ชังพระองค์หลีกหนีพระองค์ไป□³⁶ เมื่อหีบยับยั้ง ท่านกราบทูลว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสด็จกลับมาสู่คนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆเถิด□

11

พระเจ้าทรงพระพิโรธประชาชนขึ้น

¹ เมื่อประชาชนบน พระเยโฮวาห์ทรงไม่พอพระทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้วทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเยโฮวาห์มาใหม่อยู่ท่ามกลางเขา เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง ² แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อโมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ไฟก็ดับ ³ เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่าทาบะราห์ เพราะไฟของพระเยโฮวาห์มาใหม่อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย ⁴ คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลายเป็นคน โลกมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องไห้คร่ำครวญอีกว่า □ ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน ⁵ เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกิน ในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจืด หอมใหญ่ หัวกระเทียม ⁶ บัดนี้จิตใจของเราก็เหี่ยวแห้งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเล่นนอกจากมานานี้ □ ⁷ มานานี้เหมือนเมล็ดผักชี สีเหมือนยางไม้หอม ⁸ ประชาชนก็เที่ยวออก ไปเก็บมาไมหรือตาในครกและใส่หม้อต้มทำขนม รสของมานาเหมือนรสน้ำมันสด ⁹ กลางคืนเมื่อน้ำค้างตกมาเหนือค่าย มานาก็ตกลมาด้วย

โมเสสบันเรื่องภาระของท่าน

¹⁰ โมเสสได้ยื่นประชาชนร้องให้ไปทั่วครอบครัวทั้งหลาย ต่างคนต่างอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วยิ่งนัก โมเสสก็ไม่พอใจด้วย ¹¹ โมเสสจึงกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า □ โฉนพระองค์จึงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลำบาก ลำบ่น เช่นนี้ เหตุใดข้าพระองค์ไม่เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงวางภาระของชนชาติทั้งหมดนี้ลงบนข้าพระองค์ ¹² ข้าพระองค์ตั้งครรภ์คนเหล่านี้มาหรือ ข้าพระองค์ยังคนเหล่านี้ให้เกิดมาหรือ พระองค์จึงตรัสแก่ข้าพระองค์ว่า □ จงอุ้มเขาไว้ในอกของเจ้าอย่างพ่อบุญธรรมอุ้มลูกแดงนำมาสู่แผ่นดินที่พระองค์

ปฏิญาณจะให้แก่นรพบุรุษของเขา □ 13 ข้าพระองค์จะได้เนื้อมาจาก ไหน ให้คนทั้งหมดนี้ เพราะ เขา ร้องให้ต่อข้าพระองค์ว่า □ขอเนื้อให้เรากิน□ 14 ข้าพระองค์ไม่สามารถหอบอุ้มคนเหล่านี้ แต่ลำพัง ได้ เป็น ภาระหนักเกิน แก่ข้าพระองค์ 15 ถ้าพระองค์จะทรงปฏิบัติแก่ข้าพระองค์อย่างนี้แล้ว ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงประหารข้าพระองค์เสียทันทีเถิด อย่าให้ข้าพระองค์แลเห็นความทุเรศของข้าพระองค์เลย□

ผู้ใหญ่เจ็ดสิบคน

16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้เราเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้าทราบว่าเป็นคนผู้ใหญ่ในประชาชนและเป็นเจ้าหน้าที่เหนือเขาทั้งหลาย จงพาเขามาที่พลับพลาแห่งชุมนุมให้เขายืนอยู่พร้อมกับเจ้าที่นั่น 17 เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นเสียบ้าง ให้เขาทั้งหลายแบกภาระของชนชาตินี้ด้วยกันกับเจ้า เพื่อเจ้าจะมีได้ทนแบกอยู่แต่ลำพัง 18 และจงกล่าวแก่คนทั้งปวงว่า □ท่านทั้งหลายจงชำระตัวให้บริสุทธิ์สำหรับพรุ่งนี้ ท่านจะได้รับประทานเนื้อ เพราะท่านร้องให้ต่อพระกรรณของพระเยโฮวาห์ว่า □ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน เมื่อเราอยู่ในอียิปต์เราก็นิยม เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์จะทรงประทานเนื้อให้ท่านทั้งหลายรับประทาน 19 ท่านจะมีรับประทานวันเดียว หรือสองวัน หรือห้าวัน หรือสิบวัน หรือยี่สิบวัน 20 แต่หนึ่งเดือนเต็ม จนเนื้อจะสิ้นออกมาทางรูจมูกของท่าน จนท่านเอือม เพราะท่านได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ผู้อยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และได้ร้องให้ต่อพระองค์กล่าวว่า □ไหนเราจึงได้ออกมาจาก

อียิปต์□ □ □ 21 แต่โมเสสกราบทูลว่า □คนที่ ข้าพพระองค์อยู่ท่ามกลางเขานั้นเป็นทหารราบหกแสนคน และพระองค์ตรัสว่า □เราจะให้เนื้อเขาทั้งหลายกินครบเดือนหนึ่ง□ 22 จะเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวมาฆ่าให้เขาให้พอเขากินหรือ จะรวบรวมปลาทั้งหมดในทะเลให้เขาให้พอเขากินหรือ□ 23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์สิ้นไปหรือบัดนี้เจ้าจะเห็นว่าคำของเราจะสำเร็จเพื่อเจ้าจริงหรือไม่□ 24 โมเสสก็ออกไปบอกแก่คนทั้งปวงถึงพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และท่านได้รวบรวมพวกผู้ใหญ่ในประชาชน ได้เจ็ดสิบคน แต่งตั้งเขาไว้ให้ยืนรอบพลับพลา 25 แล้วพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับโมเสส และเอาวิญญาณที่มีอยู่บนโมเสสบ้างใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และต่อมาเมื่อวิญญาณอยู่บนเขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ทำอีก 26 ยังมีสองคนที่อยู่ในค่าย คนหนึ่งชื่อเอลดาด อีกคนหนึ่งชื่อเมดาด และวิญญาณอยู่บนเขา เขาเป็นคนที่ได้ลงทะเลเบียนไว้ แต่ไม่ได้มาที่พลับพลา เขาพยากรณ์ในค่าย 27 มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาบอกโมเสสว่า □เอลดาดและเมดาดกำลังพยากรณ์อยู่ในค่าย□ 28 และโยชูวาบุตรชายนูนเป็นผู้รับใช้ของโมเสส เป็นคนหนุ่ม มากล่าวว่า □โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย□ 29 แต่โมเสสบอกเขาว่า □ท่านเจ็บร้อนแทนเราหรือ เราใคร่ให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และใคร่ให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น□ 30 โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลก็กลับไปค่าย

ฝูงนกคุ้มและภัยพิบัติมาสู่ประชาชนขึ้นบน

31 มีลมพัดมาจากพระเยโฮวาห์พาฝูงนกคุ้มมาจากทะเล ให้มาตกอยู่ที่ข้างค่ายรอบค่ายทุกทิศห่างออกไปเป็นหน

ทางเดินวันหนึ่ง สูงพื้นแผ่นดินประมาณสองศอก 32 วันนั้น ประชาชนก็ลุกขึ้นเที่ยวจับนกคุ้มทั้งวันและคืนและตลอดวัน รุ่งขึ้นด้วย คนที่จับได้น้อยที่สุดได้ถึงสิบโฮเมอร์ แล้วเขาเอามาวางตากทั่วค่าย 33 เมื่อเนื้อยังติดพื้นเขาทั้งหลายอยู่ ยังรับประทานไม่ทันหมด พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วประชาชนยิ่งนัก พระเยโฮวาห์ก็ทรงประหารประชาชนเสียด้วยภัยพิบัติอย่างร้ายแรง 34 เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า ชิบโรทหัทธาอาวาห์ เพราะที่นั่นเขาฝังศพคนทั้งปวงที่โลกมาก 35 ประชาชนได้ยกเดินจากชิบโรทหัทธาอาวาห์ถึงฮาเซโรทและยับยั้งที่ฮาเซโรท

12

อาโรนและมิเรียมอิจนาโมเสส

1 มิเรียมและอาโรนได้พูดติโมเสส เหตุหญิงคนเอธิโอเปียที่ท่านได้แต่งงานด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับหญิงคนเอธิโอเปียคนหนึ่ง 2 เขาทั้งสองกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ□ พระเยโฮวาห์ทรงได้ยิน 3 (โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากกว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน□ 4 ทันใดนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนกับมิเรียมว่า □เจ้าทั้งสามจงออกมาที่พลับพลาแห่งชุมนุม□ เขาทั้งสามก็ออกมา 5 พระเยโฮวาห์ก็เสด็จลงมาในเสาเมฆ ประทับยืนที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ทรงเรียกอาโรนและมิเรียม เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า 6 พระองค์ตรัสว่า □จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้นเป็นนิมิต เราจะพูดกับเขาทางฝัน 7 สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเรา ก็ไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศวานทั้งหมดของเราเขาสัตย์ชื่อ 8 เราพูดกับเขาปากต่อปากอย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และ

เขาเห็นสัญญาณของพระเยโฮวาห์ ไฉนเจ้าไม่กลัวที่จะพูดดี
 โมเสสผู้รับใช้ของเรา 9 พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขามาก แล้ว
 เสด็จไปเสีย 10 เมื่อเขมหลยพันพลับปลาไป ดูเถิด มิเรียมภ
 ว่าเป็นโรคเรื้อน ชาวดูจหิมะ อาโรนหันไปดูมิเรียมและดูเถิด
 นางเป็นโรคเรื้อน 11 และอาโรนพูดกับโมเสสว่า ข้าแต่เจ้า
 นายของข้าพเจ้า อนิจจาเอ๋ย ขออย่าลงโทษบาปเราทั้งสองที่
 ได้กระทำความเขลาและบาปเช่นนี้ 12 ขออย่าให้มิเรียมเป็น
 เหมือนคนที่ตายแล้ว ดูจคนที่คลอดจากครรภ์มารดามีเน
 ออกุดไปครึ่งหนึ่ง 13 และโมเสสได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า
 ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงรักษานาง ข้าพระองค์
 ทูลวิงวอนต่อพระองค์ 14 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
 ข้าแต่พระเจ้า ถ้าพ่อของนางถ่มน้ำลายรดหน้านาง นางจะละอายอยู่เจ
 ็ดวันมิใช่หรือ จงกักนางไว้ในนอกค่ายเจ็ดวัน ภายหลังจึงให้
 กลับเข้ามาได้ 15 ดังนั้นมิเรียมจึงถูกกักอยู่นอกค่ายเจ็ดวัน
 และประชาชนก็มีไต่ยกเดินไปจนกว่ามิเรียมกลับเข้ามาอีก
 16 แล้วภายหลังประชาชนก็ยกเดินจากตำบลฮาเซโรทไปตั้ง
 ค่ายอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน

13

สิบสองคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดินคานาอัน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 จงส่งคนไปสอดแนมดู
 ที่แผ่นดินคานาอันที่เราให้แก่คนอิสราเอลนั้น จงส่งคนจาก
 ตระกูลของบรรพบุรุษตระกูลละคน ให้ทุกคนเป็นหัวหน้าใน
 ตระกูลนั้น 3 โมเสสจึงใช้เขาไปจากถิ่นทุรกันดารปาราน
 ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทุกคนเป็นหัวหน้าในคน
 อิสราเอล 4 ต่อไปนี้เป็นชื่อของคนเหล่านั้น ชัมมูวาบุตรชา
 ยศักเกอร์เป็นตระกูลรูเบน 5 ชาฟัทบุตรชายโฮรีเป็นตระกูล

สิเมโอน ⁶ คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นตระกูลยูดาห์ ⁷ อิก
 ลบุตรชายโยเซฟเป็นตระกูลอิสสาคาร์ ⁸ โยเซยาบุตรชาย
 นุนเป็นตระกูลเอฟราอิม ⁹ บีสที่บุตรชายราฟูเป็นตระกูลเบน
 ยามิน ¹⁰ กัดเดียบุตรชายโสดีเป็นตระกูลเศบูลุน ¹¹ ตระกูล
 โยเซฟคือตระกูลมนัสเสห้มีกัถิบบุตรชายสุสี ¹² อัมมีเอลบุตร
 ชายเกมัลลีเป็นตระกูลดาน ¹³ เสธูร์บุตรชายมีคาเอลเป็น
 ตระกูลอาเซอร์ ¹⁴ นาบีบุตรชายไวฟสีเป็นตระกูลนัฟทาลี
¹⁵ เกอูเอลบุตรชายมาคีเป็นตระกูลกาต ¹⁶ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อ
 คนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น และโมเสสเรียกชื่อ
 โยเซยาบุตรชายนุนว่า โยชวา ¹⁷ โมเสสใช้เขาทั้งหลายไป
 สอดแนมที่แผ่นดินคานาอัน และสั่งเขาทั้งหลายว่า จงขึ้น
 ไปทางใต้แล้วขึ้นไปตามภูเขา ¹⁸ ตรวจสอบแผ่นดินนั้นว่าเป็น
 อย่างไร และว่าคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นมีกำลังแข็งแรงหรือ
 อ่อนแอ มีคนน้อยหรือมาก ¹⁹ ดูว่าแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่เป็น
 อย่างไรบ้าง เป็นแผ่นดินที่ดีหรือเลวอย่างไร และบ้านเมือง
 ที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร เป็นเนินที่หรือเป็นป้อมปราการ
 ที่เข้มแข็ง ²⁰ ดูว่าแผ่นดินอุดมหรือจืด มีป่าไม้หรือเปล่า
 ท่านทั้งหลายจงมีใจกล้าหาญ และนำผลไม้ที่เมืองนั้นกลับ
 มาบ้างด้วย เวลานั้นเป็นฤดูผลองุ่นสุกรุ่นแรก ²¹ คนเหล่านี
 นั้นจึงขึ้นไปสอดแนมแผ่นดิน ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารคิน จน
 ถึงเรโหบ ที่ทางเข้าเมืองฮามัท ²² เขาขึ้นไปทางใต้ถึงเมือง
 เฮโบรน และอาหิมาน เชซัย และทัลมัย คือคนอานาคอยู่ที่
 นั้น (เมืองเฮโบรนนีเขาสร้างมาก่อนเมืองโคอันในอียิปต์ได้
 เจ็ดปี) ²³ เขาทั้งหลายมาถึงลำธารเอชโคลล์ ที่นั่นเขาตบอง
 ู่นกิ่งหนึ่งมีองุ่นพวงหนึ่ง สองคนใช้ไม้คานหามา เขาเก็บ
 ผลทับทิมและมะเดื่อมาบ้าง ²⁴ เขาเรียกที่นั่นว่าห้วยเอชโคลล์
 เพราะพวงผลองุ่นซึ่งคนอิสราเอลได้ตัดมาจากที่นั่น ²⁵ ล่วง

มาสี่สิบวัน เขาทั้งหลายก็กลับมาจากการไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น 26 เขาทั้งหลายก็กลับมาถึงโมเสสและอาโรน และมาถึงชุมนุมชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารปารานที่คาเดช เขาเล่าเรื่องให้ท่านทั้งสองและบรรดาคนอิสราเอลฟัง และให้ดูผลไม้แห่งแผ่นดินนั้น 27 เขาทั้งหลายเล่าให้โมเสสฟังว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไปถึงแผ่นดินซึ่งท่านใช้ไป มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ที่นั่นจริง และนี่เป็นผลไม้ของเมืองนั้น 28 แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้นมีกำลังมากและเมืองของเขาก็ใหญ่โตมีกำแพงล้อมรอบ นอกจากนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายยังเห็นคนอานาคที่นั่นด้วย 29 คนอามาเลชอยู่ในแผ่นดินทางใต้ คนฮิตไทต์ คนเยบส และคนอาโมไรต์อยู่บนภูเขา คนคานาอันอาศัยอยู่ที่ริมทะเล และตามฝั่งแม่น้ำจอร์แดน 30 แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเจียบต่อหน้าโมเสสกล่าวว่า ข้าพเจ้าขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเราจะมีกำลังสามารถที่จะเอาชนะชนะได้ 31 ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอดแนมด้วยกันกล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะเรามีกำลังมากกว่าเรา 32 และเขาได้กล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมาแล้วให้คนอิสราเอลฟังว่า ข้าพเจ้าแผ่นดินที่เราได้ไปสืบดูตลอดแล้วนั้นเป็นแผ่นดินที่กินคนซึ่งอยู่ในนั้น บรรดาชาวเมืองที่เราเห็นเป็นคนรูปร่างใหญ่โต 33 ที่นั่นเราเห็นพวกมนุษย์ยักษ์ คือบุตรของคนอานาคซึ่งมาจากพวกมนุษย์ยักษ์ เราเป็นเหมือนตั๊กแตนในสายตาของเรา ในสายตาของเขาก็เหมือนกัน

14

ประชาชนไม่กล้าเข้าไปแผ่นดินคานาอัน

1 แล้วบรรดาชุมนุมชนนั้นก็ร้องลั่นขึ้นมา ประชาชนร้องให้ในคืนวันนั้น 2 บรรดาคนอิสราเอลได้บ่นว่า โมเสสและอาโรน ชุมชนคนทั้งหมดกล่าวแก่ท่านว่า □ ให้เราตายเสียที่แผ่นดินอียิปต์ หรือ ให้เราตายเสียที่ถิ่นทุรกันดารนี้ก็ดีกว่า 3 พระเยโฮวาห์นำเราเข้ามาในประเทศนี้ให้ตายด้วยดาบทำโมเล่ ลูกเมียของเราต้องตกเป็นเหยื่อ ที่เราจะกลับไปอียิปต์ไม่ดีกว่าหรือ □ 4 เขาพูดแก่กันและกันว่า □ ให้เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าแล้วกลับไปยังอียิปต์เถิด □ 5 โมเสสกับอาโรน ได้ชบหน้าลงถึงพื้นดินต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอล 6 และโยชูวาบุตรชายนูนกับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน 7 และกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า □ แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน 8 ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เราเป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ 9 ขอแต่อย่าให้พวกเราภฏต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่ากลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นขนมของเราแล้ว ร่มฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่ากลัวเขาเลย □ 10 แต่ชุมนุมชนทั้งหมดนั้นพูดกันว่า ให้เอาก่อนหินขว้างเขาเสีย ขณะนั้นส่งาราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏที่พลับพลาแห่งชุมนุมต่อหน้าบรรดาคนอิสราเอล

โมเสสอ้อนวอนต่อพระเจ้า

11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ ประชาตินี้จะสยปรมาทเรานานสักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำความหมายสำคัญต่างๆท่ามกลางเขามาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่เชื่อเรานาน

เท่าใด 12 เราจะประหารเขาเสียด้วยโรคร้ายและตัดเขาเสียจากการสืบมรดก เราจะกระทำให้เจ้าเป็นประเทศใหญ่โตและแข็งแรงแกว่าเขาอีก 13 แต่โมเสสได้กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า ข้าพเจ้าอียิปต์จะไต่ยืนยันเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงพาชาตินี้ ออกมาจากท่ามกลางเขาด้วย ฤทธานุภาพของพระองค์) 14 ชาวอียิปต์จะเล้าความนั้นแก่ชาวประเทศนี้เข้า แต่พระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายได้ยืนยันว่า พระองค์สถิตท่ามกลางชนชาตินี้ เข้า แต่พระเยโฮวาห์ เขาได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ เมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือ เขาทั้งหลาย พระองค์ทรงนำเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง 15 บัดนี้ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ดุจคนๆเดียว ประเทศทั้งหลายที่ได้ยืนยันกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า 16 เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถพาชนชาตินี้ไปถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้แก่เขา นั้นไม่ได้ พระองค์จึงทรงประหารเขาเสียที่ในถิ่นทุรกันดาร 17 บัดนี้ข้าพเจ้าทูลวิงวอน ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ฤทธิอำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ใหญ่ยิ่งดังพระสัญญาที่ว่า 18 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธข้าพเจ้า ทรงอุดมในความเมตตา ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและให้อภัยการละเมิด แต่ถือว่าไม่มีโทษหามาได้ ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุ 19 ขอทรงประทานอภัยความชั่วช้าของชนชาตินี้ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงประทานอภัยชนชาตินี้ตั้งแต่อียิปต์จนบัดนี้

ทรงพยากรณ์ถึงการพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี

20 แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า ข้าพเจ้าให้อภัยตามคำของเจ้า
21 แต่แท้จริง เรามีชีวิตอยู่แน่นอนใด และบรรดาโลกจะเต็มไปด้วย

ด้วยสง่าราศีของพระเยโฮวาห์แน่ฉันใด 22 คนทั้งหลายที่ได้เห็นสง่าราศีของเรา และได้เห็นการอัศจรรย์ต่างๆที่เราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และยังได้ทดลองเรามาตั้งสิบครั้ง และยังมีได้ฟังเสียงของเรา 23 คนเหล่านี้จะมีได้เห็นแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้กับป้าตายายของเขาฉันนั้น คนทั้งปวงที่สบประมาทเราจะไม่ได้เห็นแผ่นดินนั้นสักคนเดียว 24 แต่ส่วนคาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะมีจิตใจต่างกัน และได้ตามเรามาอย่างเต็มที่ เราก็จะได้นำเขาไปถึงแผ่นดินที่เขาได้ไปมาและเชื้อสายของเขาจะได้กรรมสิทธิ์เมืองนั้น 25 (พวกอามาลีและพวกคานาอันอยู่ที่หว่างเขา□ พรุ่งนี้เจ้าจงกลับไปในถิ่นทุรกันดารตามทางถึงทะเลแดง□ 26 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า 27 □เราจะทนชุมนุมชนชั่วร้ายนี้บ่นต่อเรานานสักเท่าใด เราได้ยินเสียงบ่นของคนอิสราเอลซึ่งเขาบ่นว่าเรา 28 เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำสิ่งที่เจ้าทั้งหลายบ่นให้เราได้ยินแก่เจ้าฉันนั้น 29 ซากศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ จำนวนคนทั้งหมดของเจ้านับตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป ผู้ใดที่บ่นว่าเรา 30 จะไม่มีสักคนหนึ่งที่มาถึงแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เจ้าอาศัยอยู่ เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชูวาบุตรชายนูน 31 แต่ลูกเล็กที่เจ้าทั้งหลายว่าจะเป็นเหยื่อนั้นเราจะพาเขาทั้งหลายเข้าไป และเขาจะรู้จักแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายได้สบประมาท 32 ส่วนเจ้าทั้งหลาย ศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ 33 ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายจะพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เขาจะทนโทษการเล่นซู้ของเจ้า จนกว่าจำนวนซากศพของเจ้าจะอยู่ในถิ่นทุรกันดารนี้ครบ 34 ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้นซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่ง

จะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความชั่วช้าของเจ้าอยู่
 สิบปี เจ้าทั้งหลายจะทราบถึงการฝ่าฝืนคำสั่งสัญญาของเรา
 35 เราผู้เป็นพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว เราจะกระทำให้ดั่งนั้น
 แก่บรรดาชุมนุมชนที่ชั่วร้ายซึ่งร่วมกันคิดต่อสู้เรา เขาจะสิ้น
 สุดลงในถิ่นทุรกันดาร เขาจะตายอยู่ที่นั่น 36 คนที่โมเสส
 ใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดิน ผู้ที่กลับมาเล่าความใส่ร้ายแผ่นดิน
 นั้น ซึ่งกระทำให้บรรดาชุมนุมชนบ่นว่าโมเสส 37 คนที่มา
 รายงานความร้ายเรื่องแผ่นดินนั้น ได้ตายเสียด้วยโรคภัยต่อ
 พระพักตร์พระเยโฮวาห์ 38 แต่โยชูวาบุตรชายนูน และคา
 เลบบุตรชายเยฟุนเนห์ในหมู่คนที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมี
 ชีวิตอยู่ 39 และโมเสสเล่าข้อความนี้ให้คนอิสราเอลทั้งหมด
 ฟัง ประชาชนก็ร้องไห้โศกเศร้ายิ่งนัก 40 และคนทั้งปวงได้
 ลุกขึ้นแต่เช้า ขึ้นไปยังที่สูงบนภูเขาแล้วว่า ๓ดูเถิด เราทั้ง
 หลายมาอยู่ที่นี่แล้ว เราจะเข้าไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
 สัญญาไว้ เพราะเราได้กระทำผิดแล้ว 41 แต่โมเสสกล่าว
 ว่า ๓เหตุไฉนท่านขัดขืนพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ การ
 นี้จะไม่สำเร็จ 42 อย่าขึ้นไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์มิได้
 อยู่ท่ามกลางท่าน เกลือกว่าท่านทั้งหลายจะล้มตายอยู่ต่อ
 หน้าศัตรู 43 เพราะคนอามาเลขและคนคานาอันอยู่ข้างหน้า
 ท่าน ท่านจะล้มลงด้วยดาบ เพราะท่านได้หันกลับจากากร
 ตามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะไม่สถิตท่ามกลางท่านทั้ง
 หลาย 44 แต่เขาทั้งหลายยังบังอาจขึ้นไปที่ยังที่สูงบนเนิน
 เขา แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์และโมเสสมิได้ออก
 จากค่าย 45 แล้วคนอามาเลขและคนคานาอันที่อยู่บนเนิน
 เขานั้นได้ลงมาขับไล่เขาให้พ่ายแพ้งนไปถึงตำบลโฮรมาห์

15

คำสั่งสอนเรื่องการถวายเครื่องบูชา

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ว่า 2 จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายจะเข้าไปในแผ่นดินที่เจ้าจะเข้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราให้แก่เจ้านั้น 3 ถ้าผู้ใดจะนำเครื่องบูชาจากฝูงวัวหรือจากฝูงแพะแกะไปถวายพระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ คือเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัคร หรือในการเลี้ยงตามกำหนด กระทำให้มีกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ 4 ก็ให้ผู้ที่นำเครื่องบูชานั้นนำธัญญาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันหนึ่งในสี่ฮิน 5 และเจ้าจงจัดน้ำองุ่นหนึ่งในสี่ฮินสำหรับลูกแกะทุกตัว เป็นเครื่องดื่มบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาคู่กับเครื่องสัตวบูชา 6 หรือสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่ง เจ้าจงจัดธัญญาบูชาด้วยยอดแบ่งสองในสิบเอฟาห์คลุกน้ำมันหนึ่งในสามฮิน 7 และสำหรับเป็นเครื่องดื่มบูชา เจ้าจงถวายน้ำองุ่นหนึ่งในสามฮิน ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ 8 เมื่อเจ้าจัดวัวผู้เป็นเครื่องเผาบูชา หรือเป็นเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือให้เป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ 9 ก็ให้นำธัญญาบูชามียอดแบ่งสามในสิบเอฟาห์คลุกน้ำมันครึ่งฮินมาบูชาพร้อมกับวัวผู้นั้น 10 และให้นำเครื่องดื่มบูชาที่มีน้ำองุ่นครึ่งฮินให้เป็นการบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ 11 จงกระทำอย่างนี้สำหรับวัวผู้หรือแกะผู้ทุกตัว หรือสำหรับลูกแกะหรือลูกแพะทุกตัว 12 ตามจำนวนสัตว์ที่จัดมา จงกระทำตามส่วนนี้แก่สัตว์ทุกๆตัว 13 บรรดาชาวพื้นเมืองต้องกระทำอย่างนี้ทุกคน เมื่อจะถวายเครื่องบูชาด้วย

ไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์¹⁴ ถ้าคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือคนหนึ่งคนใดท่ามกลางเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าใครจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ ก็ให้เขาทั้งหลายกระทำเหมือนเจ้าทั้งหลายได้กระทำนั้น¹⁵ จะต้องมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับชุมชนและสำหรับคนต่างด้าวผู้มาอาศัยอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า คือเจ้าเป็นอย่างไร คนต่างด้าวก็เป็นอย่างนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์¹⁶ จะต้องมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันและลักษณะอย่างเดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า¹⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า¹⁸ จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายมาถึงแผ่นดินที่เราจะพาเจ้าไป¹⁹ และเมื่อเจ้ารับประทานอาหารแห่งแผ่นดินนั้น เจ้าจงนำเครื่องบูชาถวายแต่พระเยโฮวาห์²⁰ จงเอาแป้งเปียกผลแรกทำขนมก้อนหนึ่งถวายเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาที่ได้จากลานนวดข้าว เจ้าจงถวายเช่นว่านี้²¹ จงเอาแป้งเปียกผลแรกถวายเป็นเครื่องบูชาแต่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า²² ถ้าเจ้าทั้งหลายได้ประพฤติผิดมิได้รักษาพระบัญญัติเหล่านี้ทุกประการ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่โมเสส²³ ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ทางโมเสส ตั้งแต่วันที่พระเยโฮวาห์ประทานพระบัญชาแก่โมเสส และต่อไปตลอดชั่วอายุของเจ้า²⁴ แล้วถ้าประชาชนได้กระทำผิดโดยไม่เจตนา โดยที่ชุมชนไม่รู้เห็น ชุมชนทั้งหมดต้องถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแต่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันตามลักษณะ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป²⁵ และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินบาปให้แก่ชุมชน

มชนอิสราเอลทั้งหมด และเขาทั้งหลายจะได้รับอภัยโทษ เพราะเป็นการผิดโดยไม่เจตนา และเขาจะนำเครื่องบูชาของเขามาถวายด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องบูชาไถ่บาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะความผิดโดยไม่เจตนาของเขา ²⁶ และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดจะได้รับอภัยโทษ พร้อมกับคนต่างด้าวผู้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะว่าพลเมืองทั้งหมดเกี่ยวพันกับความผิดนั้นอันเกิดขึ้นโดยไม่เจตนา ²⁷ ถ้าบุคคลคนหนึ่งคนใดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัว ก็ให้ผู้นั้นเอาแพะเมียอายุขวบหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²⁸ และให้ปุโรหิตกระทำการลบมลทินบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้บุคคลนั้น ผู้กระทำผิดเมื่อเขากระทำบาปโดยไม่รู้ตัว เพื่อทำการลบมลทินบาปเขาเสีย และเขาจะได้รับอภัยโทษ ²⁹ ให้เจ้ามีพระราชบัญญัติอย่างเดียวสำหรับผู้กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว คือคนอิสราเอลผู้เป็นชาวพื้นเมืองและผู้เป็นคนต่างด้าวที่อยู่ท่ามกลางเขา ³⁰ แต่บุคคลที่บังอาจกระทำการใดๆโดยพลการ ไม่ว่าเขาจะเกิดในแผ่นดินนั้นหรือเป็นคนต่างด้าวก็ดี ผู้นั้นเหยียดหยามพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน ³¹ เพราะเขาได้สบประมาทพระดาร์สของพระเยโฮวาห์และละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง ให้เขาได้รับโทษความชั่วช้าของตน□

พระเจ้าทรงพิพากษาคนที่ไม่รักษาวินสบบาโต

³² ขณะเมื่อคนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เขาพบคนหนึ่งไปเก็บฟืนในวันสบบาโต ³³ ผู้ที่พบเขาเก็บฟืนก็พาเขามาหาโมเสสและอาโรน และมาหาชุมนุมชนทั้งหมด ³⁴ เขาจึงจำคนนั้นไว้ เพราะยังไม่แจ้งว่าจะกระทำอย่างไรแก่เขา

35 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ชายผู้นั้นต้องถูกโทษถึงตายเป็นแน่ ชุมนุมชนทั้งหมดต้องเอาหินขว้างเขาที่นอกค่าย□ 36 และชุมนุมชนทั้งหมดจึงพาเขามานอกค่าย และเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส

ด้ายสีฟ้า

37 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 38 □จงพูดกับคนอิสราเอลและสั่งเขาให้ทำพู่ที่มุมชายเสื้อตลอดชั่วอายุของเขา ให้เอาด้ายสีฟ้าติดพู่ที่มุมทุกมุม 39 เพื่อเจ้าจะมองดูพู่ นั้น และจดจำพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และปฏิบัติตาม เพื่อเจ้าจะไม่กระทำอะไรตามความพอใจพอลตาของเจ้าซึ่งเจ้ามักหลงตามนั้น 40 เพื่อว่าเจ้าจะจดจำและกระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา และเป็นคนบริสุทธิ์แต่พระเจ้าของเจ้า 41 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า□

16

การกบฏของโคราห์ ดาธานและอาบีรัม

1 โคราห์ บุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคยาท ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบีรัม บุตรชายเอลีอับ กับโอน บุตรชายเปเลท บุตรชายรูเบน พาคนไป 2 และไปยืนต่อหน้าโมเสส พร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของชุมนุมชนมีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุมเป็นคนมีชื่อ 3 และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า □ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดก็บริสุทธิ์ทุกคน และพระเยโฮวาห์ทรง

สถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือชุมนุมชน
 ของพระเยโฮวาห์ 4 ครั้นโมเสสได้ยืนก็ชบหน้าลงถึงดิน
 5 ท่านจึงพูดกับโคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า 6
 พงูนี้เข้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของ
 พระองค์และใครเป็นคนบริสุทธิ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าใกล้
 พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไป
 ใกล้พระองค์ 6 จงกระทำอย่างนี้ ให้โคราห์และพรรคพวก
 ทั้งหมดของเขานำกระถางไฟมา 7 จงเอาไฟใส่และใส่เครื่อง
 หอมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันพูงนี้ ผู้ใดที่พระเยโฮ
 วาห์ทรงเลือกก็จะเป็นคนบริสุทธิ บุตรชายของเลวีเอ๋ย ท่าน
 ทั้งหลายได้กระทำเกินเหตุไป 8 และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า
 9 พวกท่านผู้เป็นบุตรชายของเลวีจงฟัง 9 เป็นการเล็กน้อยสำ
 หรับท่านอยู่หรือซึ่งพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้แยกท่านออก
 จากชุมนุมชนอิสราเอล เพื่อนำท่านให้มาใกล้พระองค์ ให้
 ปฏิบัติงานในพลับพลาของพระเยโฮวาห์และยืนอยู่ต่อหน้า
 ชุมมนุชนเพื่อปรนนิบัติเขา 10 และพระองค์ทรงนำท่านมา
 ใกล้พระองค์รวมทั้งพี่น้องทั้งสิ้นของท่าน คือลูกหลานของ
 เลวี ท่านทั้งหลายแสวงหาตำแหน่งปุโรหิตด้วยหรือ 11 เพราะ
 ฉะนั้นที่ท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่านได้ประชุมกัน
 12 เป็นการต่อสู้พระเยโฮวาห์ ส่วนอาโรนเป็นอะไรเล่าที่ท่าน
 ได้บ่นว่าเขา 12 โมเสสใช้ให้ไปเรียกดาธานและอาบิรัมบุตร
 ชายเอลีอับ เขาทั้งสองว่า 13 เราจะไม่ขึ้นไป 13 เป็นการเล็ก
 น้อยอยู่หรือที่ท่านนำพวกเราจากแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำ
 ผีงไหลบริบูรณ์ เพื่อจะฆ่าพวกเราเสียในถิ่นทุรกันดาร และ
 ท่านจะได้ตั้งตัวขึ้นเป็นเจ้านายเหนือพวกเราด้วย 14 ยิ่งกว่า
 นั้นอีกท่านมิได้นำพวกเราเข้าไปยังแผ่นดินที่มีน้ำนมและ
 น้ำผีงไหลบริบูรณ์ มิได้ให้พวกเรารับที่นาหรือสวนองุ่นเป็น

มรดก ท่านจะควักตาคนเหล่านี้ ออกเสียหรือ เราจะไม่ขึ้นไป ¹⁵ โมเสสโกรธมากและกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า ¹⁶ ขออย่าทรงโปรดปรานเครื่องบูชาของเขาเลย ข้าพระองค์มิได้เอาลาของเขามาสักตัวหนึ่ง และข้าพระองค์มิได้ทำอันตราย เขาสักคนเดียว ¹⁶ และโมเสสพูดกับ โคราห์ว่า ¹⁷ ตัวท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่านจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ในวันพรุ่งนี้ ทั้งตัวท่าน พรรคพวกของท่านและอาโรน ¹⁷ ให้ทุกคนนำกระถางไฟของตนไป ใส่เครื่องหอมในนั้น ให้ทุกคนนำกระถางไฟเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ มีกระถางไฟสองร้อยห้าสิบด้วยกัน ตัวท่านด้วย และอาโรน ต่างจงเอากระถางไฟของตนไป ¹⁸ ดังนั้นทุกคนจึงนำกระถางไฟของเขา ต่างเอาไฟใส่และเอาเครื่องหอมใส่ และเข้าไปยืนอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับโมเสสและอาโรน ¹⁹ โคราห์ก็ร่วมชุมนุมชนทั้งหมดที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมประจัญหน้าเขาทั้งสอง และส่งราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏต่อบรรดาชุมนุมชน ²⁰ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ²¹ ²² จงแยกตัวออกเสียจากชุมนุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาเสียในพริบตาเดียว ²² เขาทั้งสองชบหน้าลงถึงดินกราบทูลว่า ²³ โอ ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ทั้งสิ้น เมื่อคนเดียวกระทำผิด พระองค์จะทรงพระพิโรธแก่ชุมนุมชนทั้งหมดหรือ ²⁴

แผ่นดินก็อ้าปากออกกลืนพวกบฏ

²³ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ²⁴ ²⁵ จงกล่าวแก่ชุมนุมชนว่า จงออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม ²⁵ แล้วโมเสสลุกขึ้นไปหาดาธานและอาบีรัมและพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็ตามท่านไป ²⁶ โมเสสจึงกล่าว

แก่ชุมนุมชนนั้นว่า □ท่านทั้งหลายออกไปเสียให้ห่างจาก
 เติ่นท์ของคนชั่วเหล่านี้ อย่าแตะต้องอะไรของเขาเลย เกล
 อกว่าท่านทั้งหลายจะต้องถูกกวาดไปกับบรรดาการบาป
 ของเขาด้วย□ 27 ดังนั้นเขาทั้งหลายก็ออกไปให้ห่างจาก
 เติ่นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม และดาธานกับอาบีรัม
 ออกมายืนอยู่ที่ประตูเติ่นท์ของตน พร้อมกับภรรยา บุตร
 ชายและลูกเล็กๆของเขา 28 และโมเสสพูดว่า □ดังนี้แหละ
 ท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้ามากระ
 ทำการทั้งสินนี้ ข้ามิได้กระทำตามอำเภอใจตัวเอง 29 ถ้า
 คนเหล่านี้ตายอย่างคนธรรมดาทั้งปวง หรือเหตุการณ์อย่าง
 คนธรรมดามาเยี่ยมเยียนเขา ก็หมายความว่าพระเยโฮวาห์มิได้
 ทรงใช้ข้ามา 30 แต่ถ้าพระเยโฮวาห์บันดาลอะไรใหม่เกิด
 ขึ้นและแผ่นดินอัปปากกลืนคนเหล่านี้เข้าไปพร้อมกับข้าว
 ของทั้งหมดของเขา และเขาทั้งหลายลงไปสู่แดนคนตาย
 ทั้งเป็น ท่านทั้งหลายจงทราบเถิดว่า คนเหล่านี้ได้สบประ
 มาทพระเยโฮวาห์□ 31 ต่อมาเมื่อท่านกล่าวบรรดาคำเหล่านี้จบ
 แผ่นดินใต้ที่เขานั่นยืนอยู่ก็แยกออก 32 และ
 แผ่นธรณีก็อัปปากออกกลืนเขาทั้งหลายกับครอบครัว และ
 บรรดาคนของโคราห์และข้าวของทั้งหมดของเขา 33 ดังนั้น
 เขาทั้งหลายพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขาลงไปสู่แดน
 คนตายทั้งเป็น และแผ่นดินก็จับเขาไว้และเขาทั้งหลายก็
 พิณาตเสียจากท่ามกลางที่ประชุม 34 อิศราเอลทั้งหมดที่อยู่
 รอบเขาได้ยินเสียงร้องของเขาก็หนีไป เพราะเขากล่าวว่า
 □เกลือกว่าธรณีจะกลืนเราเสีย□ 35 และไฟออกมาจากพระ
 เยโฮวาห์ เผาผลาญคนทั้งสองร้อยห้าสิบที่ได้ถวายเครื่อง
 หอมนั้นเสีย 36 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 37 □จง
 บอกเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต ให้เอากระถางไฟ
 ออกเสียจากเปลวเพลิง และเจ้าจงกระจายก้อนไฟออกห่างๆ

กัน เพราะกระถางไฟเหล่านั้นบริสุทธิ์ 38 คือกระถางไฟของ คนเหล่านี้ที่ได้กระทำบาปจนถึงเสียชีวิตนั้น จงตีแผ่ทำเป็น แผ่นคลุมแทนบูชา เพราะได้ถวายกระถางเหล่านั้นต่อพระ พักตร์พระเยโฮวาห์ จึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะเป็น หมายสำคัญแก่คนอิสราเอล 39 ดังนั้นเอเลอาซาร์ปุโรหิตจึง นำกระถางไฟทองสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ที่ถูกไฟเผาณาไปบูชา มาตี แผ่ออกเป็นแผ่นคลุมแทนบูชา 40 ให้เป็นเครื่องเตือนใจคน อิสราเอล เพื่อว่าคนสามัญผู้ที่มีใจเป็นเชื้อสายของอาโรน จะมีได้เข้าไปเผาเครื่องหอมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮ วาห์ เกือบกว่าจะเป็นอย่างโคราห์และพรรคพวกของเขา ตั้ง ที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับเอเลอาซาร์ทางโมเสส 41 พอรุ่งขึ้น บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลก็บ่นว่าโมเสสและอาโรนว่า ท่าน ได้ประหารชีวิตคนของพระเยโฮวาห์เสีย 42 ต่อมาเมื่อชุมนุม ชนมาประชุมประจัญหน้าโมเสสและอาโรน เขาหันหน้ามา สู่พลับพลาแห่งชุมนุม และดูเถิด เมฆมาคลุมพลับพลา นั้น และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏ 43 โมเสสกับอาโรน จึงมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม

การอ้อนวอนของโมเสสช่วยคนอิสราเอลให้รอด

44 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 45 ท่านจงออกไปเสีย จากท่ามกลางประชุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาทั้งหลาย เสีย ในพริบตาเดียว 46 และท่านทั้งสองก็ชบหน้าลงถึงดิน 46 โมเสสพูดกับอาโรนว่า ท่านจงเอากระถางไฟ เอาไฟจากแทน บูชาใส่ไว้ แล้วใส่เครื่องหอมริบนาไปที่ชุมนุมชน ทำการลบ มลทินบาปของชุมนุมชนนั้นเสีย เพราะพระพิโรธพุ่งออกมา จากพระเยโฮวาห์แล้ว ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้น 47 อาโรนจึง นำกระถางไฟตั้งที่โมเสสบอกวิ่งเข้าไปท่ามกลางที่ประชุม

และดูเถิด ภัยพิบัติได้บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว และท่านได้ใส่เครื่องหอม และทำการลบมลทินบาปของประชาชน 48 ท่านได้ยืนอยู่ระหว่างคนตายกับคนเป็น และภัยพิบัตินี้ก็ถูกระงับแล้ว 49 บรรดาคนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยคน ไม่นับคนที่ตายด้วยเรื่องของโคราห์ 50 เมื่อภัยพิบัติถูกระงับแล้ว อาโรนก็กลับไปหาโมเสสที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

17

ไม้เท้าของอาโรนได้ออก มีดอกตูมและดอกบาน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 □จงพูดกับคนอิสราเอล และเอาไม้เท้ามาจากเขา เรือนบรรพบุรุษละอันจากประมุขทุกคนตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน เขียนชื่อชายเจ้าของไม้ไว้บนไม้เท้าทุกอัน 3 เขียนชื่อของอาโรนไว้บนไม้เท้าของคนเลวี เพราะจะมีไม้เท้าอันเดียวสำหรับหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษหนึ่ง 4 จงวางไม้เท้าเหล่านั้นไว้ในพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อหน้าพระโอวาทที่ที่เราพบกับเจ้าทั้งหลาย 5 และต่อมาไม้เท้าของชายผู้ที่เราโปรดเลือกนั้นจะออก เช่นนี้เราจะกระทำให้เสียงป่นของคนอิสราเอล ซึ่งเขาย่นต่อเจ้าสงบลงเสียจากเรา □ 6 โมเสสจึงส่งคนอิสราเอลและประมุขของท่านทุกคนก็มอบไม้เท้าแก่ท่านคนละอันตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน และไม้เท้าของอาโรนก็อยู่ในไม้เท้าเหล่านั้นด้วย 7 และโมเสสวางไม้เท้าเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในพลับพลาพระโอวาท 8 อยู่มาวันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาพระโอวาท ดูเถิด ไม้เท้าของอาโรนสำหรับวงศ์วานเลวีได้ออก มีดอกตูมและดอกบาน และเกิดผลอัลมอนด์สุกบ้าง 9 แล้วโมเสสนำ

ไม้เท้าทั้งหมดจากที่ตรงพระพักตร์พระเยโฮวาห์มายังคนอิสราเอลทั้งหมด เขาได้ตรวจดู และทุกคนก็นำไม้เท้าของตนไป ¹⁰ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงนำไม้เท้าของอาโรนกลับไปวางไว้ต่อหน้าพระโอวาท เก็บไว้เป็นหมายสำคัญสำหรับเตือนพวกกบฏ เพื่อเจ้าจะ让他ทั้งหลายยุติการบ่นว่าเรา เพื่อเขาจะไม่ต้องตาย□ ¹¹ โมเสสก็กระทำเช่นนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่านอย่างไร ท่านก็กระทำอย่างนั้น ¹² และคนอิสราเอลพูดกับโมเสสว่า □ดูเถิด เราพินาศ เราถึงหายนะ เราถึงหายนะหมดแล้ว ¹³ ผู้ใดที่มาใกล้พลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ต้องตาย เราจะต้องตายหมดหรือ□

18

คำสั่งสอนและคำบัญชาสำหรับอาโรนและคนเลวี

¹ ดังนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า □เจ้าและบุตรชายของเจ้า และวงศ์วานบิดาของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยสถานบริสุทธิ์ ทั้งเจ้าและบุตรชายของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยหน้าที่ปุโรหิตของเจ้า ² และจงนำฟีน้องของเจ้ามาใกล้เจ้า ซึ่งเป็นตระกูลเลวี ตระกูลบิดาของเจ้า เพื่อเขาจะสมทบกับเจ้า และปรนนิบัติเจ้า ขณะที่เจ้าและบุตรชายปรนนิบัติอยู่ต่อหน้าพลับพลาพระโอวาท ³ เขาทั้งหลายจะคอยรับใช้เจ้า และรับใช้บรรดาหน้าที่ต่างๆของพลับพลา แต่อย่าให้เข้าใกล้เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ หรือแท่นบูชา เกลือกว่าเขาทั้งหลายและเจ้าจะต้องตาย ⁴ เขาทั้งหลายจะสมทบกับพวกเจ้า และคอยรับใช้อยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในงานปรนนิบัติทั้งสิ้นของพลับพลา และอย่าให้ผู้อื่นใดมาใกล้เจ้า ⁵ พวกเจ้าต้องคอยรับใช้ในหน้าที่

ของสถานบริสุทธิ์ และหน้าที่ของแท่นบูชา เพื่อพระพิโรธจะไม่เกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลอีก ⁶ และดูเถิด เราได้เลือกคนเลวีพี่น้องของเจ้าออกจากคนอิสราเอล เป็นของประทานแก่เจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อให้ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม ⁷ ทั้งเจ้าและบุตรชายจงคอยรับใช้ในหน้าที่ปุโรหิต เพื่องานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับแท่นบูชาและสิ่งที่อยู่ภายในมัน เจ้าต้องอยู่ปฏิบัติงาน เราให้ตำแหน่งปุโรหิตแก่เจ้าเป็นของประทานสำหรับงานปฏิบัติ และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้ต้องให้ถึงแก่ความตาย ⁸ แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า ⁹ ดูเถิด เราได้ให้เครื่องบูชาของเราส่วนหนึ่งแก่เจ้า คือบรรดาของถวายของคนอิสราเอล เราให้แก่เจ้าส่วนหนึ่งและแก่ลูกหลานของเจ้าเป็นกฎถาวรเพราะเหตุพวกเจ้าได้รับการเจิมแล้ว ⁹ ในบรรดาของบริสุทธิ์ที่สุดส่วนซึ่งไม่ได้เผาไฟที่เป็นของของเจ้ามีดังนี้ บรรดาของถวายของเขา บรรดาธัญญาบูชาของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถ่บาปของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถ่การละเมิดของเขา ซึ่งเขาถวายแก่เราจะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้า ¹⁰ เจ้าจงรับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ที่สุด ผู้ชายทุกคนรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์แก่เจ้า ¹¹ สิ่งต่อไปนี้ก็เป็นของเจ้าด้วย คือของให้ที่เขาถวาย บรรดาเครื่องบูชาแกวงถวายของคนอิสราเอล เราได้ให้ไว้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้าเป็นกฎเกณฑ์ถาวร ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้ ¹² น้ำมันที่ดีที่สุดทั้งหมด และน้ำองุ่นที่ดีที่สุด และเมล็ดพืชทั้งหมด และผลรุ่นแรกที่เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้า ¹³ ผลสุกุ่นแรกของของทุกอย่างซึ่งอยู่ในแผ่นดิน ที่เขานำมาถวายพระเยโฮวาห์

จะเป็นของเจ้า ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับ
 ประทานได้ 14 บรรดาของมอบถวายในอิสราเอลจะเป็นของ
 เจ้า 15 บรรดาเนื้อหนังที่เบิกครรภ ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ซึ่ง
 เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์จะเป็นของเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม
 บุตรหัวปีของมนุษย์เจ้าจะต้องไถ่ไว้ เจ้าต้องไถ่ลูกหัวปีของ
 บรรดาสัตว์ทั้งปวงที่มลทินด้วย 16 และค่าไถ่ พออายุได้หนึ่ง
 เดือนเจ้าก็ต้องไถ่ ให้เจ้ากำหนดว่าเป็นเงินห้าเชเชลตามเช
 เชลของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นยี่สิบเกปราห์ 17 แต่ลูกหัวปีของ
 วัว หรือลูกหัวปีของแกะ หรือลูกหัวปีของแพะ เจ้าไม่ต้อง
 ไถ่เพราะเป็นของบริสุทธิ์ เจ้าจงเอาเลือดของมันพรมบนแท
 นบูชา และเอาไขมันของมันเผาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ให้
 เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ 18 แต่เนื้อของมันจะ
 เป็นของเจ้า เช่นเดียวกับเนื้ออกที่แกว่งถวายหรือเนื้อโคนขา
 ขวาเป็นของเจ้า 19 บรรดาเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอล
 มอบถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้าและแก่บุตรชาย
 หกหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎเกณฑ์ถาวร เป็นพันธสัญญาเกลือ
 เป็นนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับเจ้า และเชื้อสาย
 ของเจ้าด้วย 20 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า เจ้า
 จะไม่ได้รับมรดกในแผ่นดินของเขา ทั้งเจ้าจะไม่มีส่วนอัน
 ใดกับเขาเลย เราเป็นส่วนแบ่งของเจ้าและเป็นมรดกของเจ้า
 ท่ามกลางคนอิสราเอล 21 ดูเถิด เราให้บรรดาสิบชักหนึ่งใน
 อิสราเอลแก่คนเลวีเป็นมรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่เขาปฏิบัติ
 บัติ คืองานปฏิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม 22 ตั้งแต่นี้ต่อไป
 คนอิสราเอลจะมีได้เข้ามาใกล้พลับพลาแห่งชุมนุม เกลือก
 ว่าเขาจะรับโทษบาปและจะต้องตาย 23 แต่คนเลวีจะต้อง
 ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม และเขาจะต้องรับโทษ
 ความชั่วช้าของเขา จะเป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของ
 เจ้า เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล 24 เพราะ

ว่าส่วนสิบชักหนึ่งของคนอิสราเอล ซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราได้ให้แก่คนเลวีเป็นมรดก เพราะฉะนั้นเราจึงได้บอกเขาว่า □เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล□ □ 25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 26 □ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่คนเลวีว่า □เมื่อพวกเจ้ารับสิบชักหนึ่งจากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้แก่เจ้าอันมาจากเขาเป็นมรดกของเจ้า นั้น เจ้าจงนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งที่เจ้าได้มานั้นถวายแด่พระเยโฮวาห์ 27 และส่วนถวายของเจ้า นั้นจะนับเหมือนหนึ่งเป็นพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าว และเหมือนส่วนที่เติมเปี่ยมจากบ่อย่ำองุ่น 28 เพราะฉะนั้นเจ้าต้องนำของบูชาจากสิบชักหนึ่งทั้งสิ้นของเจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือสิบชักหนึ่งที่เจ้ารับจากคนอิสราเอลนั้น จากส่วนได้นี้พวกเจ้าจงมอบของถวายแด่พระเยโฮวาห์แต่อาโรนปุโรหิต 29 จากบรรดาของที่พวกเจ้าได้รับ เจ้าจงนำเครื่องถวายทุกสิ่งที่ต้องถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากบรรดาของดีที่สุดนั้นคือส่วนของที่บริสุทธิ์□ □ 30 ฉะนั้นเจ้าจงพูดกับเขาว่า □เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้ว ให้คนเลวีนับส่วนที่เหลืออยู่เป็นเหมือนหนึ่งพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าวและเป็นผลได้จากบ่อย่ำองุ่น 31 และเจ้าจะรับประทานส่วนนั้น ณ ที่ใด ๆ ก็ได้ ทั้งตัวเจ้าและครอบครัวของเจ้า เพราะว่าเป็นรางวัลตอบแทนงานปฏิบัติของเจ้าในพลับพลาแห่งชุมนุม 32 เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้วเจ้าจะหา มีโทษบาปโดยของถวายนั้น ไม่ และเจ้าอย่าทำสิ่งบริสุทธิ์ของคนอิสราเอลให้มลทินเกลือกว่าเจ้าจะต้องตาย□ □

19

วัวตัวเมียสีแดงกับขี้เถ้า

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า 2 □ต่อไปนี้เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาว่า จง

บอกคนอิสราเอลให้นำวัวตัวเมียสีแดงไม่พิการซึ่งไม่มีตำหนิ และยังไม่เคยเข้าเทียมแอก³ และเจ้าจงให้วัวนั้นแก่เอเลอาซาร์ปุโรหิต และให้เอาวัวนั้นไปนอกค่ายฆ่าเสียต่อหน้าเขา⁴ และเอเลอาซาร์ปุโรหิตจะเอานี้ว่ามีจุ่มเลือดวัวพรมที่ข้างหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมเจ็ดครั้ง⁵ และให้มีคนเผาวัวตัวเมียนั้นเสียในสายตาของเขา คือเขาจะต้องเผาหนัง เนื้อ และเลือด กับมูลของมันเสียให้หมด⁶ และปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์ไม้หุสกับด้ายสีแดงโยนเข้าไปในไฟที่เผาวัวตัวเมียนั้น⁷ แล้วปุโรหิตจะซักเสื้อผ้าของตน และชำระร่างกายเสียในน้ำ ภายหลังจึงเข้าไปในค่ายและปุโรหิตนั้นจึงเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น⁸ ผู้ใดที่ทำการเผาวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้า และชำระร่างกายของตนเสียในน้ำ และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น⁹ ให้ชายคนที่สะอาดเก็บขี้เถ้าวัวตัวเมียนั้น นำไปไว้นอกค่ายในที่สะอาด และให้เก็บขี้เถ้านั้นไว้ทำเป็นน้ำแห่งการแยกตั้งไว้สำหรับที่ชุมนุมชนอิสราเอลเพื่อเป็นการชำระล้างบาปออกเสีย¹⁰ และคนที่เก็บขี้เถ้าของวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้าของตน และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น จะเป็นอย่างนี้แก่คนอิสราเอล และแก่คนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เป็นกฎเกณฑ์ถาวร¹¹ ผู้ที่แตะต้องศพของผู้ใดก็ตามต้องเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน¹² ในวันที่สามเขาต้องชำระตัวด้วยน้ำ แล้วในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาด แต่ถ้าเขาไม่ชำระตัวในวันที่สาม ในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาดไม่ได้¹³ ผู้ใดก็ตามแตะต้องคนตาย คือร่างกายของคนตายแล้ว และมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ผู้นั้นก็กระทำให้พลับพลาของพระเยโฮวาห์มีมลทิน คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล เพราะน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรมถูกตัวเขา เขาจะเป็นมลทิน มลทินยังค้างอยู่ที่เขา¹⁴ ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติ

เรื่องคนตายในเต็นท์ ทุกคนที่เข้ามาในเต็นท์ และสารพัดที่อยู่ในเต็นท์ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน 15 ภาชนะทุกลูกที่ไม่มีฝาปิดต้องเป็นมลทิน 16 คนใดที่อยู่ในพื้นที่ไปแตะต้องคนที่ถูกดาบตาย หรือแตะต้องศพ หรือกระดูกคน หรือหลุมศพ จะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน 17 สำหรับคนที่เป็นมลทินนี้ จงเอาซีเถ่าจากการเผาไว้ตัวเมียในการบูชาไถ่บาป และเอาน้ำที่ไหลเติมเข้าไปปนในภาชนะ 18 ให้คนสะอาดเอากิ่งหุสบจุ่มน้ำนั้นประพรมที่เต็นท์และเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น และบนตัวคนที่อยู่ที่นั่นและบนตัวคนที่แตะต้องกระดูกหรือคนถูกฆ่าหรือคนตายหรือหลุมศพ 19 ให้คนสะอาดประพรมคนที่เป็นมลทินในวันที่สามและวันที่เจ็ด อย่างนี้พอวันที่เจ็ดเขาจะทำให้คนนั้นสะอาด และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ พอถึงเวลาเย็นเขาจะสะอาด 20 แต่คนที่เป็นมลทินและไม่ชำระตัวให้บริสุทธิ์ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางที่ชุมนุมเพราะเขาได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์เป็นมลทิน คือว่าน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรหมถูกตัวเขา เขาจึงเป็นมลทิน 21 และให้เป็นกฎเกณฑ์แก่พวกเขาอยู่เนื่องนิตย์ ผู้ที่ประพรมน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะต้องซักเสื้อผ้าของตน และผู้ที่แตะต้องน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น 22 และสิ่งใดที่ผู้เป็นมลทินแตะต้อง สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน และผู้ที่แตะต้องสิ่งนั้นจะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น□

20

มิเรียมสิ้นชีวิต ประชาชนกระหายน้ำ

1 ชุมมุนชนทั้งหมดของคนอิสราเอลเข้ามาในถิ่นทุรกันดารสินในเดือนที่หนึ่ง ประชาชนพักอยู่ในคาเดช มิเรียมก็สิ

ันชีวิตและฝังไว้ที่นั่น 2 ครั้งนั้นซุมนุมนคนไม่มีน้ำ เขาประชมกันว่าโมเสสและอาโรน 3 ประชาชนตัดพ้อต่อว่าโมเสสว่า □เมื่อพี่น้องเราตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้น เราตายเสียด้วยก็ดี 4 ท่านพาซุมนุมนคนของพระเยโฮวาห์มาในถิ่นทุรกันดารนี้ให้ตายเสียที่นี้ทั้งตัวเราและสัตว์ของเราทำไม 5 และทำไมท่านจึงให้เราออกจากอียิปต์ นำเรามาอยู่ที่เลวทรามนี้ เป็นที่ซึ่งไม่มีพืช ไม่มีมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม และไม่มีน้ำดื่ม □ 6 แล้วโมเสสและอาโรนออกจากที่ประชุมไปที่ประตูพลับพลาแห่งซุมนุมนและชบหน้าลง และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่เขา

น้ำไหลออกจากหิน โมเสสทำบาป

7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 8 □จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมซุมนุมนคน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกหินต่อหน้าต่อตาประชาชนให้หินหลังน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้น้ำแก่ซุมนุมนคนและสัตว์ดื่ม □ 9 โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่พระองค์ทรงบัญชา 10 โมเสสกับอาโรนก็เรียกซุมนุมนคนให้ไปพร้อมกันที่หิน โมเสสกล่าวแก่เขาว่า □เจ้าผู้กบฏจงฟัง ณ บัดนี้จะให้เราเอาน้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าดื่มหรือ □ 11 และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็ไหลออกมามากมาย ซุมนุมนคนและสัตว์ของเขาก็ได้ดื่มน้ำ 12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า □เพราะเจ้ามิได้เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็นที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมิได้นำซุมนุมนคนนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา □ 13 น้ำนั้นคือน้ำเมรีบาห์ เพราะว่าคนอิสราเอลได้ต่อว่าพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสำแดงความบริสุทธิ์ท่ามกลางเขา

คนเอโดมไม่ให้คนอิสราเอลผ่านประเทศของเขา

14 โมเสสได้ส่งผู้สื่อสารจากคาเดชไปถึงกษัตริย์แห่งเอโดมว่า □พี่น้องซึ่งเป็นคนอิสราเอลกล่าวตั้งนี้ว่า ท่านก็ทราบถึงบรรดาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแก่เราแล้ว 15 ว่าบรรพบุรุษของเราลงไปยังอียิปต์ และเราอยู่ในอียิปต์ช้านาน และชาวอียิปต์ได้ข่มเหงเราและบรรพบุรุษของเรา 16 และเมื่อเราร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับเสียงของเรา และได้ส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำเราออกจากอียิปต์ และดูเถิด เรามาอยู่ในคาเดชเป็นเมืองที่อยู่ชิดพรมแดนของท่าน 17 ขอให้เรายกผ่านเขตแดนของท่าน เราจะไม่ผ่านไร่นาหรือสวนองุ่นของท่าน เราจะไม่ตีม่น้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวง เราจะไม่หันไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ จนกว่าเราจะผ่านพื้นเขตแดนของท่าน □ 18 แต่เอโดมกล่าวแก่ท่านว่า □ท่านจะยกผ่านไปไม่ได้ เกลือกว่าเราจะยกออกมาสู่ท่านด้วยดาบ □ 19 และคนอิสราเอลพูดกับกษัตริย์แห่งเอโดมว่า □เราจะขึ้นไปตามทางหลวง ถ้าเราตีม่น้ำของท่านไม่ว่าตัวเราหรือสัตว์ เราจะชำระเงินให้ ขอให้เราเดินผ่านไป เราไม่ต้องการอะไรอีก □ 20 แต่ท่านตอบว่า □เจ้าจะยกผ่านไปไม่ได้ □ แล้วเอโดมก็ยกพลเป็นอันมากมาต่อสู้อย่างหลายด้วยมืออันเข้มแข็ง 21 เช่นนี้แหละเอโดมปฏิเสธไม่ให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน ดังนั้นอิสราเอลจึงหันไปจากท่าน 22 และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากคาเดชมาถึงภูเขาศโหร์

อาโรนสิ้นชีวิต

23 ที่ภูเขาศโหร์นี้พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนริมเขตแดนแผ่นดินเอโดมว่า 24 □อาโรนจะต้องถูกรวบไปอยู่กับพวกของเขา เพราะเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่คนอิสราเอล เพราะเจ้าทั้งสองกบฏต่อคำสั่งของ

เราที่น้ำเมรีบาห์²⁵ จงนำอาโรนและเอเลอาซาร์บุตรชายของเขา นำเขาขึ้นมาบนภูเขาโฮร์²⁶ จงถอดเสื้อของอาโรนสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนจะถูกรวบรวมไปอยู่กับพวกของเขา เขาจะตายที่นั่น□²⁷ โมเสสก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และพวกท่านก็ขึ้นไปบนภูเขาโฮร์ท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมด²⁸ และโมเสสถอดเสื้อผ้าของอาโรน และสวมให้แก่เอเลอาซาร์บุตรชายของเขา และอาโรนก็สิ้นชีวิตอยู่ที่ยอดภูเขานั้น แล้วโมเสสและเอเลอาซาร์ลงมาจากภูเขา²⁹ เมื่อบรรดาชุมนุมชนเห็นว่าอาโรนสิ้นชีวิตเสียแล้ว วงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดก็ร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน

21

กษัตริย์เมืองอาราดกับชาวคานาอันถูกทำลาย

¹ เมื่อกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอันผู้อยู่ทางภาคใต้ ได้ยินว่าอิสราเอลกำลังยกมาตามทางที่พวกสอดแนมใช้นั้น ท่านต่อสู้กับคนอิสราเอลและจับไปเป็นเชลยได้บ้าง² และคนอิสราเอลปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ว่า □ถ้าพระองค์จะทรงมอบชนชาตินี้ไว้ ในมือข้าพระองค์แน่แล้ว ข้าพระองค์จะทำลายบ้านเมืองเขาเสียให้สิ้น□³ และพระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของคนอิสราเอลและมอบชาวคานาอันไว้ เขาก็ทำลายชาวคานาอันและบ้านเมืองของเขาเสียสิ้น จึงได้เรียกชื่อตำบลนั้นว่าโฮรมาห์⁴ เขาทั้งหลายออกเดินจากภูเขาโฮร์ตามทางที่ไปทะเลแดงเพื่อจะอ้อมแผ่นดินเอโดม ประชาชนท้อใจมากเพราะเหตุหนทาง

งูแมวเซากับงูทองเหลือง

5 และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้าและว่าโมเสสว่า □ทำไมพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร เพราะไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเบื่้อาหารอันไร้ค่านี้□ 6 และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้ฝูงแมลงเขามาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายมาก 7 และประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า □เราทั้งหลาย ได้กระทำบาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอทูลแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงนำกูไปจากเราเสีย□ ดังนั้นโมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน 8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงทำฝูงแมงเขาดูหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกงูกัดเมื่อเขามองดู เขายังมีชีวิตอยู่ได้□ 9 ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้างูกัดคนใดถ้าเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้ 10 และคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ที่โอบอท 11 และเขาออกเดินจากโอบอทไปตั้งค่ายอยู่ที่อียะอาบาริม อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ตรงข้ามโมอับ ทางทิศตะวันออก 12 เขายกออกจากที่นั่นมาตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเศเรด 13 เขายกออกจากที่นั่นไปตั้งอยู่ปากแม่น้ำอารโนนข้างโน้น ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารที่ยึดมาจากพรหมแดนของคนอาโมไรต์ เพราะว่าแม่น้ำอารโนนเป็นพรหมแดนของโมอับ ระหว่างโมอับกับคนอาโมไรต์ 14 ดังนั้นในหนังสือสงครามของพระเยโฮวาห์จึงมีว่า □พระองค์ทรงชนะที่ทะเลแดง และลุ่มแม่น้ำอารโนน 15 และที่เชิงลาดของที่ลุ่มเหล่านั้นซึ่งยึดไปจนถึงที่ตั้งเมืองอาร์ และพาดพิงไปถึงพรหมแดนโมอับ□ 16 จากที่นั่นเขาออกเดินต่อไปถึงเมืองเบเออร์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □จงรวบรวมประชาชนเข้าด้วยกัน เราจะให้น้ำแก่เขา□ 17 แล้วอิสราเอลจึงร้องเพลงนี้ว่า □โอ บ่อน้ำเอ๋ย จงมีน้ำพุ่งขึ้นมาให้เรามาร้องเพลงกัน 18 เป็นบ่อน้ำที่เจ้านายได้ขุดไว้ เป็นบ่อน้ำที่

ขุนนางของประชาชนเงาะไว้ ด้วยคทาและไม้เท้าของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติ□ และจากถิ่นทุรกันดารนั้นไป เขาก็มาถึงมัทธานาห์¹⁹ และจากมัทธานาห์ถึงตำบลนาหะลีเอล และจากนาหะลีเอลถึงตำบลบาโมท²⁰ และจากบาโมทถึงหุบเขาซึ่งอยู่ในท้องถิ่นโมอับข้างยอดเขาปิสภาห์ซึ่งมองลงมาเห็นเยซีโมน

คนอาโมไรต์ไม่ให้คนอิสราเอลผ่านประเทศของเขา
อิสราเอลจึงยึดเอาแผ่นดินของเขา

²¹ แล้วอิสราเอลส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์กล่าวว่า ²² □ขอให้ข้าพเจ้าผ่านแผ่นดินของท่าน พวกเราจะไม่เลี้ยวเข้าไปในนาหรือในสวนองุ่น เราจะไม่ได้ม่น้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวงจนเราได้ผ่านพรมแดนเมืองของท่าน□ ²³ แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน สิโหนรวบรวมพลทั้งหมดของท่าน ยกออกสู้รบกับอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร และท่านมาถึงยาฮาสรบกับอิสราเอลที่นั่น ²⁴ และอิสราเอลได้ประหารท่านเสียด้วยคมดาบ ยึดเอาแผ่นดินของท่านจากแม่น้ำอารโนนจนถึงแกวยับบอกล ไกลไปจนถึงแดนคนอัมโมนเพราะว่าพรมแดนของคนอัมโมนเข้มแข็ง ²⁵ และอิสราเอลยึดเมืองเหล่านี้ทั้งหมด และอิสราเอลเข้าตั้งอยู่ในบรรดาหัวเมืองของคนอาโมไรต์ในเฮชโบน และตามชนบททั้งหมด ²⁶ เพราะว่าเฮชโบนเป็นเมืองหลวงของสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ผู้ที่ต่อสู้กับกษัตริย์ชาวโมอับองค์ก่อน และยึดได้แผ่นดินของท่านทั้งสิ้นไกลไปถึงแม่น้ำอารโนน ²⁷ เพราะฉะนั้นนักร้องบทสุภาพจึงร้องว่า □มาที่เฮชโบน ให้สร้างและสถาปนาเมืองแห่งสิโหนขึ้น ²⁸ เพราะว่ามีไฟออกไปจากเฮชโบน มีเปลวไฟออกไปจากเมืองแห่งสิโหน ได้ทำลายเมืองอาร์ของโมอับ เจ้าของแห่งปุษนียสถานสูงของแม่น้ำอารโนน ²⁹ โมอับเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า โอ ชนชาติแห่งพระเคโมชเอ๋ย

เจ้าต้องพินาศ พระเคโมซได้มอบทั้งบุตรชายของคนที่หลบภัยแล้วกับบุตรสาวของตน ให้เป็นเชลยของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์³⁰ เราทั้งหลายได้ยิงเขาทั้งปวง เฮชโบนพินาศจนถึงดีโบน เราได้กวาดล้างถึงโนฟาห์เสียคือถึงเมเดบา³¹ ดังนั้นอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคนอาโมไรต์

อิสราเอลยึดแผ่นดินของเมืองบาชาน

³² และโมเสสใช้คนไปสอดแนมเมืองยาเซอร์ และเขาทั้งหลายได้ยึดชนบทของเมืองนั้น และขับไล่คนอาโมไรต์ที่อยู่ที่นั่นเสีย ³³ แล้วเขาก็เลี้ยวกเดินไปตามทางเมืองบาชานและโอ๊กษัตริย์เมืองบาชานก็ออกมา ทั้งตัวท่ำนกับพลไพร่ทั้งสิ้นของท่าน เพื่อสู้รบกับเขาที่เอเดรอี ³⁴ แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว ทั้งบรรดาพลไพร่ของเขา และแผ่นดินของเขา และเจ้าจะกระทำแก่เขาอย่างเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮชโบน³⁵ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงฆ่าโอ๊กและโอรสของท่านเสีย ทั้งประชาชนทั้งสิ้นของท่าน ไม่มีเหลือให้ท่านสักคนเดียว และเขาทั้งหลายก็เข้ายึดแผ่นดินของท่าน

22

กษัตริย์เมืองโมอับจ้้งบาลาอัมให้สาปแข่งคนอิสราเอล

¹ แล้วคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ ณ ที่ราบโมอับ ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ ใกล้เมืองเยรีโค ² ฝ่ายบาลาคบุตรชายศิปโปไรต์ได้เห็นการทั้งปวงซึ่งอิสราเอลได้กระทำต่อคนอาโมไรต์³ ทั้งโมอับก็ครั้นคร้ามต่อชนชาตินั้นนักหนา เพราะเขามีคนมากด้วยกัน โมอับกลัวคนอิสราเอลลานทีเดียว ⁴ โมอับจึงพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนว่า □คนเหล่านี้จะมาเลี้ยกนินสารพัดที่ล้อมรอบเราอยู่หมด เห

มือนิ้วเลียกินหญ้าในนา □ บาลาคบุตรชายศิปโปร์เป็นกษัตริย์เมืองโมอับในเวลานั้น 5 ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ที่เปโรร์ใกล้แม่น้ำในแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน โดยกล่าวว่า □ ดูเถิด ประชาชาติหนึ่งออกมาจากอียิปต์ ดูเถิด เขาทั้งหลายเข้าแฝงคลุมพื้นแผ่นดินโลก กำลังพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า 6 ฉะนั้น ขอเชิญมาเถิด บัดนี้ ขอสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้ามาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปจากแผ่นดินได้ เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ถ้าท่านอวยพรแก่ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูกสาปแช่ง □ 7 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของเมืองโมอับกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนก็ถือคำการทำอาถรรพ์นั้นออกไป ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัม ก็บอกคำของบาลาคแก่เขา 8 บาลาอัมกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า □ คินนี่จึงค้ำที่นี้ก่อน เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสอย่างไรแก่ข้าแล้ว ข้าจึงจะนำคำนั้นมาแจ้งแก่ท่านทั้งหลาย □ ดังนั้นเจ้าเมืองแห่งโมอับจึงยับยั้งอยู่กับบาลาอัม 9 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมตรัสว่า □ คนที่มาอยู่กับเจ้าคือผู้ใด □ 10 บาลาอัมทูลพระเจ้าว่า □ บาลาคบุตรชายศิปโปร์กษัตริย์เมืองโมอับได้ใช้เขาทั้งหลายมาแจ้งแก่ข้าพระองค์ว่า 11 □ ดูเถิด ประชาชาติหนึ่งออกจากอียิปต์มาแฝงคลุมพื้นแผ่นดินโลก ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งเขาทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้า ชะรอยข้าพเจ้าจะรบชนะเขาและขับไล่เขาออกไปได้ □ 12 พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า □ เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแช่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร □ 13 รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าวแก่เจ้านายของบาลาคว่า □ จงกลับไปแผ่นดินของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธมิให้เราไปกับท่าน □ 14 เพราะฉะนั้น

เจ้านายแห่งโมอับก็ลุกขึ้นกลับไปหาบาลาคกล่าวว่า บาลาอัมปฏิเสธไม่ยอมมากับเรา 15 บาลาคได้ส่งพวกเจ้านายไปอีกครั้งหนึ่ง มีจำนวนมากกว่า และมีเกียรติยศมากกว่ารุ่นก่อน 16 เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัมกล่าวว่า บาลาคบุตรชายศิปโปร์กล่าวดังนี้ว่า ขออย่าให้มีอะไรขัดขวางท่านที่จะไปหาข้าพเจ้าเลย 17 เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติแก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะกระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า 18 แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้ของบาลาคว่า แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ 19 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านยับยั้งอยู่ที่นี้สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่าจะพระเยโฮวาห์จะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง 20 และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า ถ้ามีผู้ขายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น 21 ดังนั้นรุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นผูกอานลาไปกับเจ้านายแห่งโมอับ 22 แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ห่มายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ฝ่ายบาลาอัมซึ่งลามีคนใช้สองคนไปกับเขา 23 เมื่อลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง ลาก็เลี้ยวออกนอกทางเข้าไปในทุ่งนา บาลาอัมจึงตีลาให้กลับไปทางเดิม 24 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ห่มายืนอยู่ในทางแคบระหว่างสวนองุ่น มีกำแพงทั้งสองข้างทาง 25 เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ห่มายืนก็เดินไปติดกำแพง หนีบเท้าของบาลาอัมเข้ากับกำแพง บาลาอัมก็ตีลาอีก 26 แล้วทูตสวรรค์ของ

พระเยโฮวาห์ก็เดินไปข้างหน้ายืนอยู่ในที่แคบ ไม่มีทางที่จะ
 หลีกไปข้างขวาหรือข้างซ้าย 27 เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของ
 พระเยโฮวาห์มันก็หมอบลง บาลาอัมยังคงนั่งอยู่บนหลัง บา
 ลาอัมก็โกรธ จึงเอาไม้เท้าของเขาตีลา 28 แล้วพระเยโฮ
 วาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า ข้าพเจ้าได้กระทำ
 อะไรแก่ท่าน ท่านจึง ได้ตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง 29 บาลาอัม
 พูดกับลาว่า เพราะเจ้าได้แกล้งเรา เราอยากจะมีดาบอยู่
 ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย 30 ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า
 ข้าพเจ้า ไม่ใช่ลาของท่านที่ท่านขับชื้ออยู่ทุกวันนี้ตลอดชีวิต
 จนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้เคยกระทำเช่นนี้แก่ท่านหรือ 31
 บาลาอัมก็บอกว่า ไม่เคย 31 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเบิก
 ตาบาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบ
 ยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะชบหน้าลงกราบ 32 และ
 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า ทำไมเจ้า
 จึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดูเถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะการ
 ประพฤติของเจ้าขัดชินเรา 33 ลาได้เห็นเราและหลีกไปต่อ
 หน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้หลีกไปจากเรา เราจะได้ฆ่า
 เจ้าเสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่ และให้ลารอดตายไป 34 แล้วบา
 ลาอัมพูดกับทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า ข้าพเจ้าได้
 กระทำบาป เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านยืนอยู่ในหนทาง
 กันข้าพเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ถ้าท่านไม่เห็นชอบ ข้าพเจ้าจะกลับ
 ไปเสีย 35 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัม
 ว่า จงไปกับชายเหล่านั้นเถิด แต่เจ้าจงพูดเฉพาะคำที่เรา
 ให้เจ้าพูด 36 ดังนั้นบาลาอัมก็ไปกับเจ้านายของบาลาคต่อ
 ไป 36 เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัมมาแล้ว ท่านจึงออกไป
 รับบาลาอัมที่เมืองโมอับที่สุตปลายพรมแดนซึ่งเกิดขึ้นด้วย
 แม่น้ำอารโนน 37 บาลาคพูดกับบาลาอัมว่า เราได้อุตส่าห์

ใช้คนไปเชิญท่านมาใช้หรือ เหตุไฉนท่านไม่มาหาเราเล่า เราไม่สามารถที่จะให้เกียรติแก่ท่านหรือ□ 38 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า □ดูเถิด ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรได้เล่า คำซึ่งพระเจ้าใส่ปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องกล่าว□ 39 แล้วบาลาอัมไปกับบาลาคถึงตำบลคีรียาทุไซท 40 ณ ที่นั้นบาลาคเอาวัวและแกะถวายบูชา แล้วส่งไปให้บาลาอัมและเจ้านายที่อยู่กับเขาบ้าง 41 ต่อมารุ่งขึ้นบาลาคก็พาบาลาอัมขึ้นไปยังปฐมนิยสถานสูงของพระบาอัล จากที่นั้นก็ได้เห็นประชาชนส่วนที่อยู่ใกล้ที่สุด

23

พระเจ้าทรงดลใจบาลาอัมให้อวยพรคนอิสราเอล

1 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า □ท่านจงสร้างแท่นบูชาให้ข้าพเจ้าที่นี่เจ็ดแท่น และจัดวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัว ให้ข้าพเจ้า□ 2 บาลาคก็กระทำตามคำของบาลาอัม บาลาคและบาลาอัมเอาวัวผู้ตัวหนึ่งแกะผู้ตัวหนึ่งกระทำบูชาที่แท่นบูชาทุกแท่น 3 แล้วบาลาอัมพูดกับบาลาคว่า □จงยืนอยู่ใกล้เครื่องเผาบูชาของท่านแล้วข้าพเจ้าจะไป ชะรอยพระเยโฮวาห์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้า และสิ่งใดที่พระองค์สำแดงแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่าน□ แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง 4 พระเจ้าทรงพบกับบาลาอัม และบาลาอัมกราบทูลพระองค์ว่า □ข้าพระองค์ได้จัดแท่นบูชาเจ็ดแท่น ทั้งได้จัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่ทุกแท่น□ 5 พระเยโฮวาห์ทรงใส่ถ้อยคำในปากของบาลาอัมและตรัสว่า □จงกลับไปหาบาลาคแล้วจงพูดอย่างนั้น□ 6 บาลาอัมจึงกลับไปหาบาลาค และดูเถิดบาลาคกับบรรดาเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่ที่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน 7 บาลาอัมได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า

□ บาลาคได้พาข้าพเจ้ามาจากอารัม ท่านกษัตริย์ของโมอับ
 ได้พาข้าพเจ้ามาจากภูเขาทางตะวันออก กล่าวว่า □ มาเถิด
 มาแข่งยาโคบเพื่อข้าพเจ้า มาเถิด มาประณามอิสราเอล □
 8 ข้าพเจ้าจะแข่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแข่งได้อย่างไร ข้าพเจ้า
 จะประณามผู้ที่พระเยโฮวาห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร
 9 เพราะข้าพเจ้าได้ดูเขาจากยอดผา จากเนินสูงข้าพเจ้าได้
 เห็นเขาแน่ะ ดูเถิด ชนชาติหนึ่งอยู่ลำพังและมีไถ่นับเข้าใน
 หมู่ประชาชาติ 10 ใครจะนับผงคลีดินของยาโคบได้ หรือนับ
 หนึ่งในสี่ของอิสราเอลได้ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบ
 ธรรม และขอให้สุดปลายชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างของ
 เขา □ 11 แล้วบาลาคพูดกับบาลาอัมว่า □ ท่านได้กระทำอะไร
 แก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่งพวกศัตรูของเรา ดูเถิด
 ท่านไม่ได้กระทำอะไรแก่เขานอกจากอวยพรเขา □ 12 เขา
 จึงตอบว่า □ ข้าพเจ้าไม่ต้องระวังที่จะกล่าวคำซึ่งพระเยโฮ
 วาห์ใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ □ 13 บาลาคพูดกับเขาว่า □ เชิญ
 ท่านไปอีกทีหนึ่งกับข้าพเจ้าเถิด ซึ่งท่านจะดูเขาจากที่นั่นได้
 ท่านจะเห็นเพียงส่วนที่ใกล้ที่สุด และจะไม่เห็นคนทั้งหมด
 จากที่นั่นท่านจงแข่งเขาทั้งหลายให้ข้าพเจ้าเถิด □ 14 แล้ว
 บาลาคก็พาบาลาอัมมาถึงนาของโคฟิม ขึ้นถึงยอดเขาปี
 สกาห์ สร้างแท่นบูชาเจ็ดแท่น และจัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะ
 ผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่บนทุกแท่น 15 บาลาอัมพูดกับบาลาคว่า
 □ จงยืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่านเถิด ขณะที่ข้าพเจ้า
 ไปพบพระเยโฮวาห์ตรงโน้น □ 16 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงพบ
 บาลาอัมและทรงใส่ถ้อยคำในปากของเขาตรัสว่า □ จงกลับ
 ไปหาบาลาค และจงพูดอย่างนั้น □ 17 บาลาอัมก็กลับมาหา
 บาลาค ดูเถิด เขายืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน มีเจ้า
 นายแห่งโมอับยืนอยู่กับท่าน บาลาคจึงถามเขาว่า □ พระเยโฮ
 วาห์ตรัสว่ากระไร □ 18 บาลาอัมก็ได้กล่าวกลอนภาชิตของ

เขาว่า □ บาลาค ลูกขึ้นเกิดและคอยฟัง บุตรชายของศิปโปร์
 จงฟังข้าพเจ้าเกิด 19 พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มูสา และมี
 ได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไป
 แล้ว พระองค์ก็จะมีทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงสั่ง
 วาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ 20 ดูเถิด ข้าพเจ้า
 ได้รับพระบัญชาให้อวยพร พระองค์ได้ทรงอำนวยการ และ
 ข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้ 21 พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่า
 ไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ และทรงเห็นว่า ไม่มีความชั่วร้ายใน
 อิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอยู่กับเขา และเสียง
 โห่ร้องถวายพรพระมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา 22 พระเจ้า
 ทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์ พระองค์ทรงเป็นเสมือนพลัง
 แห่งม้ายูนีคอน 23 ไม่มีการถือล้างต่อต้านยาโคบ ไม่มีการ
 ทำนายต่อต้านอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็
 จะได้รับคำบอกว่า □ พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร □ 24 ดูเถิด
 ชนชาติหนึ่งซึ่งลูกขึ้นอย่างสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ และยืนขึ้นอย่าง
 สิงโตหนุ่ม ไม่ยอมนอนจนกว่าจะกินเหยื่อเสีย และดื่มเลือด
 ของสิ่งที่ฆ่าตาย □ 25 แล้วบาลาคจึงพูดกับบาลาอัม □ อย่าแข่ง
 เขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา □ 26 แต่บาลาอัมตอบบาลาค
 ว่า □ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า □ ทุกสิ่งที่พระเยโฮ
 วาห์ตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม □ 27 บาลาคจึงพูดกับ
 บาลาอัมว่า □ มาเถิด ข้าพเจ้าจะพาท่าน ไปอีกที่หนึ่ง ชะรอย
 พระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านแข่งเขาเพื่อข้าพเจ้าจากที่นั้น □
 28 บาลาคก็พาบาลาอัม ไปถึงยอดเขาเปโอร์ ซึ่งมองลงมา
 เห็นเยซีโมน 29 แล้วบาลาอัมบอกกับบาลาคว่า □ จงสร้าง
 แท่นบูชาที่นี่เจ็ดแท่นให้ข้าพเจ้า จัดวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ
 ็ดตัวให้ข้าพเจ้าที่นี่ □ 30 บาลาคจึงกระทำตามที่บาลาอัมได้
 บอก และถวายบูชาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบนแท่นทุก
 แท่น

24

บา ล่า อัม พ ยา กรณ์ ถึง อนาคต ของ อิสราเอล และ การ
เสด็จมาของพระเยซู

1 เมื่อ บาล่า อัม เห็น ว่า พระเยโฮวาห์ ทรง พอ พระทัย ที่จะ ให้
อวยพร แก่ อิสราเอล บาล่า อัม ก็ หา ได้ ไป แสวง หา ลาง อย่าง
ครั้ง ก่อน ๆ ไม่ แต่ มุ่ง หน้า ตรง ไป ยัง ถิ่น ทูร กัณฑ์ ดาร 2 บาล่า
อัม เฝย หน้า ดู เห็น อิสราเอล อยู่ เป็น ค่าย ๆ ตาม ตระกูล แล้ว
พระ วิญญูณ ของ พระเจ้า มา อยู่ บน เขา 3 เขา จึง กล่าว กลอน
ภาษิต ของ เขา ว่า □ คำ พยากรณ์ ของ บาล่า อัม บุตร ชาย เบโอร์
คำ พยากรณ์ ของ ชาย ที่ หู ตา แฉ่ง 4 คำ พยากรณ์ ของ ผู้ ที่ ได้ ยิน
พระ วาจา ของ พระเจ้า ผู้ เห็น นิมิต ของ องค์ ผู้ ทรง มหิ ทธิ ฤทธิ์
ได้ ล้ม ลง จน เกิด ความ มึนงง แต่ ตา ไม่ มี สิ่ง ไต่ บัง 5 โอ ยา โคบ
เอ๋ย เต็ม ที่ ของ ท่าน ช่าง งาม เหลือ เกิน โอ อิสราเอล เอ๋ย ค่าย
ของ ท่าน กัง งาม 6 เหมือน หุบ เขา ที่ ยืด ไป ไกล เหมือน สวน ซึ่ง
อยู่ ช่าง แม่น้ำ เหมือน ต้น กฤษณา ซึ่ง พระเยโฮวาห์ ทรง ปลุก
ไว้ เหมือน ต้น สน สี ดาร์ ที่ อยู่ ช่าง ลำน้ำ 7 น้ำ จะ ไหล ออก จาก
ถ้ำ ของ เขา และ เชื้อ สาย ของ เขา จะ มี อยู่ ตาม ลำน้ำ เป็น อัน
มาก กษัตริย์ ของ เขา จะ สูง กว่า กษัตริย์ อากั๊ก ราชอาณาจักร
ของ เขา จะ รุ่งเรือง 8 พระเจ้า ผู้ ทรง นำ เขา ออก มา จาก อียิปต์
ทรง เป็น เสมือน พลั ง แห่ง ม้า ยูนิ คอน เขา จะ กิน ประชาชาติ
ซึ่ง เป็น ศัตรู เสีย และ หัก กระดูก ของ ศัตรู เหล่า นั้น และ แวง
เขา ทั้ง หลาย ทะลุ ด้วย ลูกศร 9 เขา หมอบ ลง และ นอน ลง อย่าง
สิงโต เขา เหมือน สิงโต ผู้ ยิ่ง ใหญ่ ใคร เล่า จะ มา ปลุก ให้ เขา ลุก
ขึ้น ผู้ ไต่ ที่ อวยพร แก่ ท่าน ขอ ให้ เขา ได้ รับ พร ผู้ ไต่ ที่ แข่ง
ท่าน ขอ ให้ เขา ได้ รับ คำ แข่ง □ 10 บาล่า คั กั โกรธ บาล่า อัม จึง
ตบ มือ แล้ว บาล่า คพูด กับ บาล่า อัม ว่า □ เรา เชิญ ท่าน มา ให้ แข่ง
ศัตรู ของ เรา และ ดู เกิด ท่าน ได้ อวยพร แก่ เขา ถึง สาม ครั้ง

11 ฉะนั้นบัดนี้ จงหนีไปยังที่อยู่ของท่านเถิด เราได้กล่าวว่ เราจะให้เกียรติแก่ท่านแน่แท้ แต่ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขัดขวางมิให้ท่านได้รับเกียรติ□ 12 แต่บาลาอัมพูดกับบาลาคว่ □ข้าพเจ้ามิได้บอกผู้สื่อสารซึ่งท่านใช้ให้ไปหาข้าพเจ้านั้น แล้วหรือว่ 13 □แม้ว่บาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของเขาแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ที่จะทำตามใจข้าพเจ้า ไม่ว่าดีหรือชั่ว พระเยโฮวาห์ตรัสประการใด ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น□ 14 ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปสู่ชนชาติของข้าพเจ้า มาเถิด ข้าพเจ้าจะสำแดงให้ท่านทราบว่ ชนชาตินี้จะกระทำประการใดแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า□ 15 เขาก็กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่ □คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ คำพยากรณ์ของชายผู้ที่หูดำแฉ่ง 16 คำพยากรณ์ของผู้ที่ได้ยินพระวณะของพระเจ้า และทราบถึงพระบัญชาของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง 17 ข้าพเจ้าจะเห็นเขา แต่ไม่ใช่อย่างเดี๋ยวนี ข้าพเจ้าจะดูเขา แต่ไม่ใช่อย่างไกลๆนี้ ดาวดวงหนึ่งจะเดินออกมาจากยาโคบ และธรรพระกรอันหนึ่งจะขึ้นมาจากอิสราเอล จะตีเขตแดนของโมอับและทำลายบรรดาลูกหลานของเซท 18 ฝ่ายเอโดมจะตกเป็นของคนอื่น เสอีร์จะตกเป็นของศัตรูของเขาด้วย ฝ่ายอิสราเอลได้แสดงวีรกรรมแล้ว 19 ผู้หนึ่งที้ออกมาจากยาโคบจะครอบครอง และชาวเมืองที้ออดตาย ผู้นั้นจะทำลายเสีย□ 20 แล้วบาลาอัมมองดูคนอามาเลข และกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่ □อามาเลขเป็นประชาชาติที้อหนึ่ง แต่ในที่สุดจะถึงซึ่งการทำลายอันถาวร□ 21 และเขา มองดูคนเคไนต์ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่ □ที้ออาศัย

ของท่านเข้มแข็งมาก และรังของท่านก็วางอยู่ในศิลา 22 แต่อย่างไรก็ตามคนเคไนต์ก็ต้องถูกกวาดล้าง อีกันนานเท่าใดเล่า พวกอัสซूरจะมากวาดเจ้าไปเป็นเชลย 23 และบาลาอัมกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า ๒อนิจจาเอ๋ย เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้ใครจะมีชีวิตอยู่ได้ 24 แต่กำป็นจะมาจากเขตแดนเมืองคิทธิมทำลายอัสซूरและเอเบอร์ และเขาจะถูกทำลายอันถาวรด้วย 25 แล้วบาลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไปที่อยู่ของเขา และบาลาคก็ไปตามทางของตนด้วย

25

อิสราเอลไหว้รูปเคารพและเล่นซู้กับหญิงชาวโมอับ

1 เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองคิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นซู้กับหญิงชาวโมอับ 2 หญิงเหล่านี้ก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบูชาต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง 3 ดังนั้นอิสราเอลก็เข้าถือพระบาอัลแห่งเปโอรี และพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล 4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ๒จงนำหัวหน้าทั้งหลายของประชาชนแคว้นตาดกแดดไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อว่าพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเยโฮวาห์จะหันเหไปจากอิสราเอลเสีย 5 และโมเสสบอกพวกผู้วินิจฉัยของอิสราเอลว่า ๒ท่านทุกคนจงฆ่าคนของท่านที่เข้าถือพระบาอัลแห่งเปโอรีเสีย 6 และดูเถิด มีชายอิสราเอลคนหนึ่งพาหญิงคนมีเดียนคนหนึ่งเข้ามาในหมู่พี่น้องของเขาต่อสายตาของโมเสส และท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมดของคนอิสราเอล ซึ่งกำลังร้องให้อยู่หน้าประตูพลับพลาแห่งที่ชุมนุม 7 ครั้นพีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรนบุโรหิตเห็นดังนั้นก็ลุกขึ้นไปจากชุมนุม

มชน มีถือทวน 8 ติดตามชายอิสราเอลคนนั้นเข้าไปใน
 เต็นท์ และแทงทะลุเขาทั้งคู่ ทั้งชายอิสราเอลและหญิงคน
 นั้น ท้องของนางก็ทะลุ แล้วภัยพิบัติในคนอิสราเอลก็สงบ 9
 แต่อย่างไรก็ตาม คนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีสองหมื่นสี่พันคน
 10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 11 □ฟีเนหัส บุตรชายเอ
 เลอาซาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิต ได้ยับยั้งความกริ้วของเรา
 ต่อคนอิสราเอล ในการที่เขามีความกระตือรือร้นเพราะเห็น
 แก่เราในท่ามกลางประชาชน ดังนั้นเราจึงมิได้เผาผลาญ
 คนอิสราเอลเสียด้วยความหึงหวงของเรา 12 ดังนั้นจงกล่าว
 ว่า □ดูเถิด เราให้พันธสัญญาสันติสุขแก่เขา 13 พันธสัญญา
 นั้นจะเป็นของเขา และของเชื้อสายของเขาที่มาภายหลัง
 เขา เป็นพันธสัญญาแห่งตำแหน่งปุโรหิตอันถาวร เพราะเขา
 มีความกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าของเขา และได้ทำการลบ
 มลทินบาปคนอิสราเอล □ □ 14 ชื่อของชายอิสราเอลคนที่ถูก
 ฆ่าร่วมกับหญิงชาวมีเดียนคนนั้น ชื่อคิมรี บุตรชายของสาอู
 เจ้านายของครอบครัวสำคัญในตระกูลสิเมโอน 15 และชื่อ
 ของหญิงชาวมีเดียนผู้ถูกฆ่า คือคสบี บุตรสาวของศูร์ ผู้เป็น
 หัวหน้าตระกูลและครอบครัวสำคัญในมีเดียน 16 พระเยโฮ
 วาห์ตรัสกับโมเสสว่า 17 □จงรบกวนคนมีเดียน และสู้รบกับ
 เขา 18 เพราะเขารบกวนเจ้าด้วยอุบาย ซึ่งเขาส่อเจ้าในเรื่อง
 เปโอร์ และในเรื่องนางคสบี บุตรสาวเจ้านายแห่งมีเดียน ผู้
 เป็นน้องสาวของพวกเขา ผู้ที่ถูกฆ่าตายในวันที่บังเกิดภัยพิบัติ
 ติด้วยเรื่องเปโอร์ □

26

การทำสำมะโนครัวคนอิสราเอลเป็นครั้งที่สอง

1 ต่อ มา ภาย หลัง ภัย พิบัติ นั้น พระ เยโฮวาห์ ตรัส กับ
 โมเสส และเอเลอาซาร์ บุตรชายอาโรนปุโรหิตว่า 2 ๐จงทำ
 สำมะโนครัว ชุมชนุมนชน อิสราเอล ทั้งหมด อายุตั้งแต่ยี่สิบปี
 ขึ้น ไปตามเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหมดในอิสราเอล ผู้ที่
 จะเข้าสงครามได้ 3 โมเสส กับเอเลอาซาร์ปุโรหิต ปราศ
 รัยกับเขาทั้งหลาย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้
 เมืองเยรีโคว่า 4 ๐จงทำสำมะโนครัวประชาชน อายุตั้งแต่ยี่
 'สิบปีขึ้นไป ๐ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและคน
 อิสราเอล ผู้ที่ออกจากแผ่นดินอียิปต์คือ 5 รูเบน บุตรชาย
 หัวปีของอิสราเอล บุตรของรูเบน คือฮาโนค คนครอบครัว
 ฮาโนค บัลลู คนครอบครัวบัลลู 6 เฮสโรน คนครอบครัวเฮ
 สโรน คารมี คนครอบครัวคารมี 7 เหล่านี้เป็นครอบครัวของ
 คนรูเบน มีจำนวนสี่หมื่นสามพันเจ็ดร้อยสามสิบคน 8 และ
 บุตรชายของบัลลู คือเอลีอับ 9 บุตรชายของเอลีอับคือ
 เนมุเอล ดาธาน และอาบิริม นี่คือนาธานและอาบิริมที่เลือก
 จากชุมนุมชน เป็นผู้ขัดขวางโมเสสและอาโรนในพรรคพวก
 โคราห์ เมื่อเขาขัดขวางพระเยโฮวาห์ 10 และแผ่นดินธรณีได้
 อ้าปากออกกลืนเขาพร้อมกับโคราห์ เมื่อพรรคพวกนั้นถึง
 ตาย เมื่อไฟเผาผลาญเสียสองร้อยห้าสิบคนและเขาทั้งหลาย
 เป็นเรื่องเตือนใจ 11 แต่บุตรของโคราห์นั้นหาได้ตายไม่
 12 บุตรชายของสิเมโอนตามครอบครัวของเขา คือเนมุเอล
 คนครอบครัวเนมุเอล ยามีน คนครอบครัวยามีน ยาคีน คน
 ครอบครัวยาคีน 13 เศโรน คนครอบครัวเศโรน ชาอูล คน
 ครอบครัวชาอูล 14 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนสิเมโอน มี
 จำนวนสองหมื่นสองพันสองร้อยคน 15 บุตรของกาต ตาม
 ครอบครัวของเขา คือเศเฟน คนครอบครัวเศเฟน ฮักกี คน
 ครอบครัวฮักกี ชูนิ คนครอบครัวชูนิ 16 โอสนี คนครอบครัว

โอสินี เอร์ คนครอบครัวเอร์ 17 อาโรด คนครอบครัวอาโรด
 อาเรลี คนครอบครัวอาเรลี 18 เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตร
 ของกาต ตามจำนวนของเขามีสีหมื่นห้าร้อยคน 19 บุตรชาย
 ของยูดาห์คือ เอร์และโอนัน เอร์กับโอนันตายเสียในแผ่นดิน
 คานาอัน 20 และบุตรชายของยูดาห์ตามครอบครัวของเขา
 คือเชปูลาห์ คนครอบครัวเชปูลาห์ เปเรศ คนครอบครัว
 เปเรศ เศปราห์ คนครอบครัวเศปราห์ 21 และบุตรชายของ
 เปเรศคือ เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน ฮามูล คนครอบครัว
 ฮามูล 22 เหล่านี้เป็นครอบครัวของยูดาห์ ตามจำนวนของ
 เขามีเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยคน 23 บุตรชายของอิสสาการ์
 ตามครอบครัวของเขา คือโทลา คนครอบครัวโทลา ปูวาร์
 คนครอบครัวปูวาร์ 24 ยาซูป คนครอบครัวยาซูป ซิมโรน
 คนครอบครัวซิมโรน 25 เหล่านี้เป็นครอบครัวของอิสสาการ์
 ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นสี่พันสามร้อยคน 26 บุตรชาย
 ของเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือเสเรด คนครอบครัว
 เสเรด เอโลน คนครอบครัวเอโลน ยาเลเอล คนครอบครัวยา
 เลเอล 27 เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนเศบูลุน ตามจำนวน
 ของเขามีหกหมื่นห้าร้อยคน 28 บุตรชายของโยเซฟตาม
 ครอบครัวของเขา คือมนัสเสห์และเอฟราอิม 29 บุตรชาย
 ของมนัสเสห์ คือมาคีร์ คนครอบครัวมาคีร์ มาคีร์ให้กำเนิด
 บุตรช็อกิ เลอาด กิเลอาด คนครอบครัวกิเลอาด 30 บุตร
 ชายของกิเลอาด คืออียะเซอร์ คนครอบครัวอียะเซอร์ เฮ
 เลค คนครอบครัวเฮเลค 31 และอัสรีเอล คนครอบครัวอัสรี
 เอล เชเคม คนครอบครัวเชเคม 32 และเชมิดา คนครอบครัว
 เชมิดา เฮเฟอร์ คนครอบครัวเฮเฟอร์ 33 ส่วนเศโลเฟหัด
 บุตรชายเฮเฟอร์ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว ชื่อบุตรสาวของ
 เศโลเฟหัดคือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์และทึรซาห์
 34 เหล่านี้เป็นครอบครัวของมนัสเสห์ และจำนวนของเขามี
 ห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน 35 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอ

ฟราอิมตามครอบครัวของเขาคือ ชูเฮลาห์ คนครอบครัวชูเฮลาห์ เบเคอร์ คนครอบครัวเบเคอร์ ทาหาน คนครอบครัวทาหาน ³⁶ บุตรชายของชูเฮลาห์คือ เอราน คนครอบครัวเอราน ³⁷ เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายเอฟราอิม ตามจำนวนของเขา มีสามหมื่นสองพันห้าร้อยคน เหล่านี้เป็นบุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา ³⁸ บุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือ เบลา คนครอบครัวเบลา อัสเบล คนครอบครัวอัสเบล อาหิรั้ม คนครอบครัวอาหิรั้ม ³⁹ เชฟูฟาม คนครอบครัวเชฟูฟาม หุฟาม คนครอบครัวหุฟาม ⁴⁰ และบุตรชายของเบลา คืออาร์ดและนาอามาน อาร์ด คนครอบครัวอาร์ด นาอามาน คนครอบครัวนาอามาน ⁴¹ เหล่านี้เป็นบุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา และจำนวนของเขาเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยคน ⁴² ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดานตามครอบครัวของเขา คือชูฮัม คนครอบครัวชูฮัม นี่เป็นครอบครัวของดานตามครอบครัวของเขา ⁴³ ครอบครัวทั้งหมดของคนชูฮัมตามจำนวนของเขา มีหกหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน ⁴⁴ บุตรของอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา คืออิมนาห์ คนครอบครัวอิมนาห์ อิชวี คนครอบครัวอิชวี เบรียห์ คนครอบครัวเบรียห์ ⁴⁵ บุตรชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์ คนครอบครัวเฮเบอร์ มัลคีเอล คนครอบครัวมัลคีเอล ⁴⁶ บุตรสาวของอาเซอร์ คือเสราห์ ⁴⁷ เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายอาเซอร์ตามจำนวนของเขา มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน ⁴⁸ บุตรชายของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา คือยาเซเอล คนครอบครัวยาเซเอล กูนิ คนครอบครัวกูนิ ⁴⁹ เยเซอร์ คนครอบครัวเยเซอร์ ซิลเลม คนครอบครัวซิลเลม ⁵⁰ เหล่านี้เป็นครอบครัวของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา และตามจำนวนของเขา มีสี่หมื่นห้าพันสี่ร้อยคน ⁵¹ จำนวนคนอิสราเอล มีหกแสนหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบคน ⁵² พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ⁵³ □ ให้แบ่งแผ่นดินนั้นเป็นมรดกแก่คนเหล่านี้ตามจำนวนรายชื่อ ⁵⁴ มรดกส่วนใหญ่ก็

ให้แบ่งแก่คนตระกูลใหญ่ และมรดกส่วนน้อยก็ให้แบ่งแก่คน
 ตระกูลย่อม ทุกตระกูลจะได้รับส่วนมรดกตามจำนวนคน
 55 แต่ให้จับสลากแบ่งแผ่นดินนั้น ให้เขาได้รับมรดกตาม
 รายชื่อตระกูลของบรรพบุรุษของเขา 56 ให้จับสลากแบ่ง
 มรดกของเขานั้นตามส่วนตระกูลใหญ่และตระกูลย่อม 57
 ต่อไปนี้เป็นคนเลวีที่นับตามครอบครัวของเขา คือเกอร์ไซน
 คนครอบครัวเกอร์ไซน โคฮาท คนครอบครัวโคฮาท เมรา
 ริ คนครอบครัวเมรารี 58 ต่อไปนี้เป็นครอบครัวของเลวี คือ
 คนครอบครัวลิบนี คนครอบครัวเฮโบรน คนครอบครัวมาลี
 คนครอบครัวมุซึ คนครอบครัวโคราห์ และโคฮาทให้กำเนิด
 บุตรชื่ออัมราม 59 ภรรยาของอัมรามคือโยเคเบตบุตรสาว
 ของเลวีเกิดแก่เลวีที่อียิปต์ และนางคลอดบุตรให้อัมรามชื่อ
 อาโรนและโมเสส และมีริยมพี่สาวของเขาทั้งสอง 60 และ
 อาโรนให้กำเนิดบุตรชื่อนาถับ อาบิฮู เอเลอาซาร์ และอิธา
 มาร์ 61 แต่นาถับและอาบิฮูนั้นได้เสียชีวิต เมื่อเขาบูชาด้วย
 ไฟที่ผิดรูปแบบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 62 และจำนวน
 ของเขาเป็นสองหมื่นสามพันคน เป็นผู้ชายทุกคนอายุตั้งแต่
 หนึ่งเดือนขึ้นไป เพราะเขามีได้นับรวมไว้ในคนอิสราเอล
 เพราะไม่มีมรดกให้แก่เขาท่ามกลางคนอิสราเอล 63 จำนวน
 คนเหล่านี้โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้นับไว้ ครั้งเมื่อ
 นับคนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมือง
 เยรีโค 64 แต่ตามรายชื่อเหล่านี้ไม่มีชายสักคนหนึ่งซึ่งโมเสส
 และอาโรนปุโรหิตได้นับไว้ครั้งเมื่อนับคนอิสราเอลในถิ่นทุ
 รกันดารซีนาย 65 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสเรื่องเขาเหล่านี้
 นว่า □เขาจะต้องตายแน่ในถิ่นทุรกันดาร□ ไม่มีชายสักคน
 หนึ่งเหลืออยู่นอกจากคาเลบบบุตรชายเยฟุนเนห์และโยชูวาบ
 ุตรชายนูน

27

พระราชบัญญัติเรื่องการได้รับมรดก

1 ครั้งนั้นบุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัดบุตรชายของเยเฟอร์ ผู้เป็นบุตรชายของกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ จากครอบครัวต่างๆของมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟเข้ามาใกล้ ชื่อบุตรสาวทั้งหลายของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์ และทึรซาค² และเขาทั้งหลายมาขึ้นอยู่ต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าประมุข และต่อหน้าบรรดาชนมมชนที่ประจวบปล้ำแห่งชุมนุม กล่าวว่³ บิดาของเราตายเสียในถิ่นทุรกันดาร ท่านมิได้อยู่ในพวกที่ร้องสุ่มกันต่อสู้อพระเยโฮวาห์ในพรรคพวกโคราห์ แต่ท่านเสียชีวิตเพราะบาปของตน และท่านไม่มีบุตรชายเลย⁴ เหตุใดจึงลบบชื่อบิดาของเราจากครอบครัวของท่าน เพราะเหตุที่ท่านไม่มีบุตรชายเลย ขอให้เรามีกรรมสิทธิ์ที่ดินท่ามกลางพี่น้องบิดาของเราด้วย⁵ โมเสสได้นำเรื่องของเขากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์⁶ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า⁷ บุตรสาวของเศโลเฟหัดพูดถูกต้องแล้ว เจ้าจงให้กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นมรดกท่ามกลางพี่น้องบิดาของเขา และกระทำให้มรดกบิดาของเขาตกทอดมาถึงเขา⁸ เจ้าจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ชายคนหนึ่งตายและไม่มีบุตรชาย เจ้าจงให้มรดกของเขาตกไปยังบุตรสาวของเขา⁹ และถ้าเขาไม่มีบุตรสาว เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องของเขา¹⁰ และถ้าเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องบิดาของเขา¹¹ และถ้าบิดาของเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่ญาติถัดตัวเขาไปในครอบครัวของเขา ให้ผู้นั้นถือกรรมสิทธิ์ได้ ให้

เป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินแก่ประชาชนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ □ □

โมเสสจะสิ้นชีวิต

12 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาอิมนี้ และมองดูแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่คนอิสราเอล 13 และเมื่อเจ้าได้เห็นแล้ว เจ้าจะถูกรวบรวมไปอยู่กับประชาชนของเจ้าอย่างอาโรนพี่ชายของเจ้า ได้ถูกรวบรวมไปนั้น 14 เพราะว่าเจ้าทั้งสองกบฏต่อบัญชาของเราในถิ่นทุรกันดารคินะระหว่างที่ชุมนุมชนได้โต้แย้งขึ้น เจ้ามิได้นับถือเราต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลายที่นั่น □ นี่คือน้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิน

โยชูวาจะเป็นผู้นำคนอิสราเอลแทนโมเสส

15 โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า 16 □ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณมนุษย์ทั้งปวงทรงแต่งตั้งชายผู้หนึ่งไว้เหนือชุมนุมชนนี้ 17 ผู้ซึ่งจะเข้าออกนอกในต่อหน้าเขา ผู้ซึ่งจะนำเขาเข้าออก เพื่อว่าชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์จะมีได้เหมือนกับฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง □ 18 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า □ จงนำโยชูวาบุตรชายหนุ่มผู้มีพระวิญญาณอยู่ในเขา มา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา 19 ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิตและต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชุมนุมชน 20 เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา 21 และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาตามหลักตัดสินของอูริมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไปและเข้า

มาตามคำของปุโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั้น คือชุมนุมชนทั้งหมด □ 22 และโมเสสกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชูวาให้มายืนต่อหน้าเอเลออาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด 23 และท่านเอามือวางบนโยชูวา และกำชับเขา ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส

28

คำสั่งสอนเรื่องเครื่องบูชาต่างๆ

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 2 □จงบัญชาคนอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า ของบูชาของเรา อาหารของเราซึ่งเป็นของบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เจ้าทั้งหลายจงเอาใจใส่ที่จะถวายบูชาแก่เราตามกาลกำหนด 3 และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า นี่เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟซึ่งเจ้าทั้งหลายควรถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิสองตัว เป็นเครื่องบูชาเนื่องนิത്യทุกวัน 4 เจ้าจงถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาในตอนเช้าตัวหนึ่ง และลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น 5 และยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์เป็นธัญญาบูชา คลุกกับน้ำมันสกัดหนึ่งในสี่ฮิน 6 เป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งได้บัญชาตั้งไว้ที่ภูเขาศินายเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ 7 ส่วนเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น ให้ถวายหนึ่งในสี่ฮินกับแกะตัวหนึ่งในที่บริสุทธิ์เจ้าจงเทเครื่องดื่มบูชาซึ่งเป็นเหล้าองุ่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ 8 ลูกแกะอีกตัวหนึ่งเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น เจ้าจงถวายบูชาด้วยไฟเช่นเดียวกับ ธัญญาบูชาของ

เวลาเช้า และเช่นเดียวกับเครื่องตีมบูชาที่คู่กัน เป็นกลิ่นที่ 'พอพระทัยพระเยโฮวาห์' 9 ในวันสะบาโตลูกแกะอายุหนึ่ง ขวบสองตัวที่ไม่มีตำหนิ และยอดแป้งสองในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันให้เป็นธัญญบูชา และเครื่องตีมบูชาคู่กัน 10 นี้ เป็นเครื่องเผาบูชาทุกวันสะบาโตนอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യและเครื่องตีมบูชาคู่กัน 11 เวลาต้นเดือนทุกเดือน เจ้าทั้งหลายจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือวัว หนุมสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว 12 สำหรับวัวตัวหนึ่งจงเอายอดแป้งสามในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันสำหรับเป็นธัญญบูชา และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นจงเอายอดแป้งสองในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญบูชา 13 สำหรับลูกแกะทุกตัวจงเอายอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญบูชา ให้เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ 14 ส่วนเครื่องตีมบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งจงเอาน้ำองุ่นครึ่งฮิน สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสามฮิน สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสี่ฮิน นี้เป็นเครื่องเผาบูชาประจำเดือน ทุกเดือนตลอดปี 15 และเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้นำมาบูชา นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യและเครื่องตีมบูชาคู่กัน 16 เดือนที่หนึ่งวันที่สิบสี่เป็นปีสกาของพระเยโฮวาห์ 17 และวันที่สิบห้าของเดือนนี้เป็นวันการเลี้ยง จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน 18 ในวันต้นให้มีการประชุมบริสุทธิ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำงานหนักในวันนั้น 19 แต่จงถวายบูชาด้วยไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือเอาวัวหนุมสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง และลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว ดูให้ดี

ว่าไม่มีตำหนิ 20 และเอายอดแบ่งคลุกน้ำมันเป็นธัญญบูชาของสัตว์เหล่านี้ สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งเจ้าจงถวายสามในสิบเอฟาห์ และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบเอฟาห์ 21 สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งในลูกแกะเจ็ดตัวนั้น จงเอาแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์ 22 และเอาแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของเจ้า 23 เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาตอนเช้า ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิത്യนั้น 24 ในทำนองเดียวกัน เจ้าจงถวายเครื่องบูชาทุกวันตลอดทั้งเจ็ดวัน คือถวายอาหารเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ จงถวายบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน 25 และในวันที่เจ็ดพวกเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น 26 ในวันถวายผลรุ่นแรก เมื่อเจ้าเอาข้าวใหม่มาเป็นธัญญบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเทศกาลสัปดาห์นั้น เจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น 27 แต่จงถวายเครื่องเผาบูชาให้เป็นกลิ่นพอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว 28 และถวายยอดแบ่งคลุกน้ำมันเป็นธัญญบูชา คือสำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งถวายแบ่งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้หนึ่งตัวนั้นสองในสิบเอฟาห์ 29 สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวๆละหนึ่งในสิบเอฟาห์ 30 พร้อมกับลูกแพะผู้ตัวหนึ่งสำหรับลบมลทินของเจ้า 31 นอกจากเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യและธัญญบูชาคู่กันนั้น เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้และเครื่องดื่มบูชาคู่กันด้วย (ดูให้ดีว่าให้ปราศจากตำหนิ□□

29

เทศกาลเป่าแตรและการประชุมบริสุทธี

1 □ในวันทีหนึ่งเดือนที่เจ็ดเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธี เจ้า
 อยาทำงานหนัก เป็นวันให้เจ้าทั้งหลายเป่าแตร 2 เจ้าจง
 ถวายเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือ
 ถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มี
 ตำหนิเจ็ดตัว 3 และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชา
 คือสำหรับวัวผู้นั้นจงถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะ
 ผู้ตัวนั้นสองในสิบเอฟาห์ 4 ลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละหนึ่งในสิบ
 เอฟาห์ 5 และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 เพื่อลบมลทินบาปของเจ้า 6 นอกเหนือเครื่องเผาบูชาในวัน
 ข้างขึ้นและธัญญาบูชาคู่กันและเครื่องเผาบูชาประจำวันคู่กับ
 ธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน ตามลักษณะเครื่องบูชา
 เหล่านี้ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่
 พระเยโฮวาห์ 7 ในวันทีสิบเดือนที่เจ็ดนี้ เจ้าทั้งหลายจงมี
 การประชุมบริสุทธี เจ้าต้องถ่อมใจลง อย่าทำการงานสิ่งใด
 8 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้เป็นกลี
 นที่พอพระทัย คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะ
 อายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว เจ้าอย่าให้มีตำหนิ 9 และยอดแป้งคลุก
 น้ำมันเป็นธัญญาบูชา สำหรับวัวตัวนั้นถวายแป้งสามในสิบ
 เอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นสองในสิบเอฟาห์ 10 สำหรับ
 บลูกแกะเจ็ดตัวนั้น ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์ 11 และถวายลูก
 แพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องบูชา
 ไถ่บาปลบมลทินและเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യซึ่ง คู่กับธัญ
 ญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน 12 ในวันทีสิบห้าเดือนที่เจ
 ็ดเจ้าทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธี เจ้าอย่าทำงานหนัก

และเจ้าจงมีการเลี้ยงเจ็ดวันแต่พระเยโฮวาห์¹³ เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสิบสามตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสี่ตัว สัตว์เหล่านี้อย่าให้มีตำหนิ¹⁴ และถวายยอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชาคู่กัน สำหรับวัวสิบสามตัว ตัวหนึ่งถวายแป้งสามในสิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้สองตัว ตัวละสองในสิบเอฟาห์¹⁵ สำหรับลูกแกะสิบสี่ตัว ตัวละหนึ่งในสิบเอฟาห์¹⁶ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน¹⁷ ในวันที่สองจงถวายวัวหนุ่มสิบสองตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว¹⁸ กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้นสำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้นตามจำนวนตามลักษณะ¹⁹ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน²⁰ ในวันที่สามจงถวายวัวสิบเอ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว²¹ กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ²² และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน²³ ในวันที่สี่จงถวายวัวสิบตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว²⁴ กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้นตามจำนวนตามลักษณะ²⁵ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กัน²⁶ ในวันที่ห้าจงถวาย

วัวเก้าตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว 27 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ 28 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน 29 ในวันที่หกจงถวายวัวแปดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว 30 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ 31 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน 32 ในวันที่เจ็ดเจ้าจงถวายวัวเจ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว 33 กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ 34 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน 35 ในวันที่แปดเจ้าจงมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก 36 แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวผู้ตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิเจ็ดตัว 37 และถวายธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ 38 และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิത്യ ซึ่งคู่กับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาคู่กัน 39 สิ่งเหล่านี้เจ้าทั้งหลายจงถวายแด่พระเยโฮวาห์ตามเทศกาลกำหนดของเจ้า เพิ่มเข้ากับการถวายตามคำปฎิญาณของเจ้า และการถวายด้วยใจ

สมัครของเจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาของเจ้า เครื่องธัญญาบูชาของเจ้า เครื่องดื่มบูชาของเจ้า และเครื่องสันติบูชาของเจ้า 40 และโมเสสได้บอกคนอิสราเอลตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่านไว้ทุกประการ

30

พระราชบัญญัติเรื่องการปฏิญาณไว้กับพระเจ้า

1 โมเสส ได้พูดกับหัวหน้าตระกูล เกี่ยวกับ คน อิสราเอลว่า 2 นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา 2 เมื่อชายผู้ใดปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ หรือให้สัตย์ปฏิญาณ ผูกมัดตัวไว้ด้วยคำสัตย์ญาวีรต์อย่างหนึ่งอย่างใด อย่าให้เขาเสีย วาจา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น 3 หรือเมื่อสตรี คนหนึ่งคนใดปฏิญาณไว้แต่พระเยโฮวาห์ และผูกมัดตัวเองไว้ด้วยคำสัตย์ญาวีรต์ เมื่อเธอยังสาวอยู่ในเรือนของบิดา 4 และบิดาของเธอได้ยินคำที่เธอปฏิญาณไว้ และคำสัตย์ญาวีรต์ที่เธอผูกมัดตัวเอง แต่มิได้พูดอะไรกับเธอ ก็ให้คำที่ปฏิญาณไว้ นั้นทั้งสิ้นคงอยู่ และให้คำสัตย์ญาวีรต์ที่ผูกมัดเธอไว้ นั้นทุกอย่างคงอยู่ 5 แต่ถ้าบิดาของเธอคัดค้านในวันที่เขาได้ยินนั้น การที่เธอปฏิญาณไว้ก็ดี คำสัตย์ญาวีรต์ที่ผูกมัดเธอไว้ก็ดี ย่อมไม่คงอยู่ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่เธอ เพราะบิดาของเธอได้คัดค้านเธอไว้ 6 และถ้านางแต่งงานมีสามีแล้ว สิ่งที่นางปฏิญาณไว้หรือกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดซึ่งผูกมัดนาง 7 ฝ่ายสามีก็ได้ยินแล้ว และในวันที่ได้ยินเขาก็มิได้พูดอะไรกับนาง สิ่งที่นางปฏิญาณไว้ นั้นและคำสัตย์ญาวีรต์ที่ผูกมัดนาง ย่อมคงอยู่ด้วย 8 แต่ถ้าในวันนั้นที่สามีมาได้ยินนางและเขาคัดค้าน ก็ทำให้คำที่นาง

ปฏิญาณไว้ นั่นเป็นโมฆะ ทั้งคำกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิด ของนาง ซึ่งผูกมัดนางนั้น ก็เป็นโมฆะด้วย และพระเยโฮวาห์ จะทรงอภัยให้แก่นาง ⁹ แต่คำปฏิญาณที่แม่มายหรือแม่ร้างกระทำไว้หรือคำใดที่นางพูดผูกมัดตนเอง คำพูดนั้นย่อมคงอยู่ ¹⁰ และถ้านางปฏิญาณไว้ในบ้านสามีของนาง หรือให้สัตยาภิวัตน์ด้วยสัตย์ปฏิญาณผูกมัดตนเองไว้ ¹¹ และสามีของนางได้ยินแล้ว แต่ไม่ว่าอะไรแก่นาง และไม่คัดค้านาง คำปฏิญาณของนางทั้งสิ้นย่อมคงอยู่ และคำสัตยาภิวัตน์ทุกอย่างซึ่งนางผูกมัดตัวเองย่อมคงอยู่ ¹² แต่ถ้าสามีของนางได้กระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะในวันที่เขาได้ยินแล้ว สิ่งใดที่ออกจากริมฝีปากของนางเกี่ยวกับคำปฏิญาณหรือเกี่ยวกับคำสัตยาภิวัตน์ของนางย่อมไม่คงอยู่ สามีของนางได้กระทำให้เป็นโมฆะ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง ¹³ คำปฏิญาณหรือคำสัตย์ปฏิญาณทั้งสิ้นที่ทำให้นางถ่อมใจเอง สามีของนางยอมให้คงอยู่หรือให้เป็นโมฆะได้ ¹⁴ แต่ถ้าสามีของนางไม่กล่าวสิ่งใดแก่นางวันแล้ววันเล่า เขายอมกระทำให้คำปฏิญาณและคำสัตยาภิวัตน์ทั้งสิ้นของนาง ซึ่งจะตกแก่นางให้คงอยู่ เพราะเขาไม่พูดสิ่งใดในวันที่เขาได้ยิน เขาจึงกระทำให้คงอยู่ ¹⁵ แต่ถ้าภายหลังที่เขาได้ยินแล้วมากระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะ เขาย่อมต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง ¹⁶ ข้อความเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ เป็นเรื่องระหว่างชายกับภรรยาของเขา เรื่องระหว่างบิดากับบุตรสาว ขณะเมื่อเธอยังสาวอยู่ ยังอยู่ในเรือนบิดาของเธอ

การแก้แค้นคนมีเดียน

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า 2 ¶จงแก้แค้นคนมีเดียน เพื่อคนอิสราเอล แล้วภายหลังเจ้าจะถูกรวบรวมให้ไปอยู่กับประชาชนของเจ้า 3 และโมเสสกล่าวกับประชาชนว่า ¶จงเตรียมคนบางคนในพวกเจ้าให้พร้อมด้วยอาวุธเพื่อทำสงคราม แล้วยกไปสู้พวกมีเดียนเพื่อกระทำการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ต่อคนมีเดียน 4 เจ้าจงส่งคนจากตระกูลอิสราเอลทั้งหมดตระกูลละพันคนเข้าทำสงคราม 5 ดังนั้นเขาจึงจัดคนจากอิสราเอลที่นับพันๆนั้น ตระกูลละพันคนเป็นคนหมื่นสองพันสรรพด้วยอาวุธเพื่อเข้าสงคราม 6 และโมเสสส่งคนตระกูลละพันคนออกไปทำสงคราม ทั้งคนเหล่านั้นกับฟีเนหัสบุตรชายเอเลอาซาร์ปุโรหิตไปทำสงครามพร้อมกับเครื่องใช้อันบริสุทธิ และมีแตรปลุกอยู่ในมือ 7 เขาทำสงครามต่อผู้คนมีเดียนดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา โมเสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน 8 เขาได้ประหารชีวิตบรรดาภคินีคนมีเดียนพร้อมกับคนอื่นๆที่เขาฆ่าเสีย มีเอวีเรเคม ศูร์ เฮอร์ และเรบา ภคินีทั้งห้าแห่งคนมีเดียน และได้ประหารชีวิตบาลาอัมบุตรชายเบโอร์เสียด้วยดาบ 9 และคนอิสราเอลได้จับสตรีชาวมีเดียนทั้งหมดมาเป็นเชลย พร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลาย และกวาดเอาฝูงวัวฝูงแพะแกะ และข้าวของทั้งปวงไปสิ้น เป็นทรัพย์ที่ปล้นได้ 10 และเอาไฟเผาบรรดาเมืองที่อาศัยของเขา และเผาค่ายทั้งสิ้นของเขาเสียด้วย 11 แล้วเก็บบรรดาของที่ริบได้และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและสัตว์ไปเสียสิ้น 12 แล้วเขานำเชลยและทรัพย์สินที่ปล้นได้กับของที่ริบได้ทั้งหมดมายังโมเสส และเอเลอาซาร์ปุโรหิต และชุมนุมชนอิสราเอลที่ค่าย ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค 13 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและบรรดาประมุขแห่งชุมนุมชนออกไปต้อนรับเขา

นอกค่าย 14 และโมเสสโกรธพวกนายทหาร คือนายพันและนายร้อยผู้กลับจากการทำสงคราม 15 โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า □ท่านทั้งหลายได้ไว้ชีวิตพวกผู้หญิงทั้งหมดหรือ 16 ดูเถิด โดยคำปรึกษาของบาลาอัม หญิงเหล่านี้ได้กระทำให้คนอิสราเอลหลงกระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ในเรื่องเปโออร์ และภัยพิบัติจึงได้เกิดขึ้นท่ามกลางชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ 17 ฉะนั้นบัดนี้จงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคน และประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้เคยนอนร่วมกับชายเสียทุกคน 18 แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง 19 จงอยู่ภายนอกค่ายเจ็ดวัน ท่านผู้ใดที่ได้ฆ่าคน และท่านผู้ใดที่ได้แตะต้องผู้ที่ถูกฆ่า จงชำระตัวและเชลยของตัวในวันที่สามและวันที่เจ็ด 20 ท่านต้องชำระเครื่องแต่งกายทุกชิ้น เครื่องหนังสัตว์ทุกชิ้น และเครื่องขนแพะทั้งหมดและเครื่องที่ทำด้วยไม้ทุกชิ้น □ 21 และเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กล่าวแก่ทหารผู้ออกไปทำสงครามว่า □นี่เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาโมเสส 22 เฉพาะทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว 23 ทุกสิ่งที่ทนไฟได้ เจ้าทั้งหลายจงฉนเสียด้วยไฟแล้วจะสะอาด ถึงอย่างไรก็ต้องชำระล้างให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ และทุกสิ่งที่ทนไฟไม่ได้ท่านต้องให้ผ่านน้ำนั้น 24 ท่านต้องซักเสื้อผ้าของท่านในวันที่เจ็ด และท่านจะสะอาด ภายหลังท่านจึงจะเข้ามาในค่ายได้ □ 25 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 26 □เจ้าและเอเลอาซาร์ปุโรหิตกับบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน จงนับสิ่งของที่ได้มาทั้งคนและสัตว์ 27 และแบ่งสิ่งของเหล่านั้นออกเป็นสองส่วน ให้ทหารผู้ออกไปทำสงครามส่วนหนึ่ง และให้บรรดาชุมนุม

คนนี้อีกส่วนหนึ่ง 28 และจงชักส่วนหนึ่งจากทหารที่ออกไป
 ทำสงครามเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ห้าร้อยชักหนึ่ง
 ทั้งคนและวัว และลาและฝูงแพะแกะ 29 จงเอาจากครึ่งส่วน
 ของเขา มอบให้แก่เอเลอาซาร์ปุโรหิตเป็นเครื่องบูชาแด่พระ
 เยโฮวาห์ 30 และจากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น เจ้าจง
 นำห้าสิบชักหนึ่งจากคน ฝูงวัว ฝูงลา และฝูงแพะแกะ และ
 สัตว์ทั้งหมด มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลับพลาของพระเยโฮ
 วาห์ 31 และโมเสสกับเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้กระทำตามที่
 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส 32 บรรดาทรัพย์ที่ปล้นได้
 อันเหลือจากสิ่งที่ทหารริบมาได้ นั่น คือ แกะหกแสนเจ็ดหมื่น
 ห้าพันตัว 33 วัวเจ็ดหมื่นสองพันตัว 34 ลาหกหมื่นหนึ่งพันตัว
 35 และคน คือผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชาย ทั้งหมดมี
 สามหมื่นสองพันคน 36 และในครึ่งส่วนได้ของคนที่ออกไป
 ทำสงคราม มีแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว 37 และ
 ส่วนแกะที่เป็นของพระเยโฮวาห์มีหกร้อยเจ็ดสิบห้าตัว 38 มี
 วัวสามหมื่นหกพันตัว วัวอันเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์เจ็ด
 สิบสองตัว 39 มีลาสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งเป็นส่วนของพระเย
 โฮวาห์หกสิบเอ็ดตัว 40 ส่วนคนนั้นมีหนึ่งหมื่นหกพัน ซึ่งเป็น
 ส่วนของพระเยโฮวาห์สามสิบสองคน 41 โมเสสได้มอบส่วนที่
 ชักมาซึ่งเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นแก่เอเลอาซาร์ปุ
 โรหิตตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส 42 จากครึ่ง
 ส่วนของคนอิสราเอลซึ่งโมเสสได้แบ่งมาจากส่วนที่ทหารไป
 ทำสงคราม ได้มานั้น 43 (ครึ่งส่วนของชุมชนมชน คือ แกะ
 สามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว 44 วัวสามหมื่นหกพัน
 ตัว 45 ลาสามหมื่นห้าร้อยตัว 46 และคนหนึ่งหมื่นหกพันคน 47
 จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้นโมเสสได้เอาส่วนห้าสิบ
 ชักหนึ่ง ทั้งคนและสัตว์ มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลับพลา
 ของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ 48

แล้วนายทหารผู้บังคับกองพันทั้งปวง คือนายพันนายร้อยได้เข้ามาใกล้โมเสส 49 และกล่าวแก่โมเสสว่า □คนใช้ของท่านได้ตรวจนับทหารผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าทั้งหลายแล้วไม่มีคนหายไปสักคนเดียว 50 และข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำส่วนที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งต่างคนต่างได้มา คือ สิ่งที่ทำด้วยทองคำ มีกำไลขาและสร้อยคอ แหวนตรา ตุ่มหู และกำไล เพื่อทำการลบมลทินบาปของเราทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ □ 51 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตก็รับบรรดาสิ่งของที่ทำด้วยทองคำจากเขา 52 และทองคำทั้งสินจากเครื่องถวายซึ่งเขาได้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากนายพันและนายร้อย มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นหกพันเจ็ดร้อยห้าสิบเชล 53 (ทหารเหล่านั้นต่างคนต่างได้เก็บข้าวของของข้าศึกมา □ 54 โมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตได้รับทองคำจากนายพันนายร้อย นำมาในพลับพลาแห่งชุมนุม เป็นที่ระลึกแก่คนอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

32

ตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์จะได้รับแผ่นดินด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

1 คนรูเบนและคนกาตมีฝูงวัวเป็นอันมาก เขาได้เห็นแผ่นดินยาเซอร์และแผ่นดินกิเลอาด ดุเถิด ที่นั่นเป็นที่เหมาะแก่ฝูงสัตว์ 2 ดังนั้นคนกาตและคนรูเบนจึงมาหาโมเสสและเอเลอาซาร์ปุโรหิตและประมุขของชุมนุมชนกล่าวว่า 3 □อาทาโรท ดีบอน ยาเซอร์ นิมราห์ เฮชบอน เอเลอาเลห์ เสบาม เนโบ และเบโอน 4 เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายต่อหน้าคนอิสราเอล เป็นแผ่นดินเหมาะแก่ฝูงสัตว์ และข้าพเจ้าทั้งหลายคนใช้ของท่านมีฝูงวัว □ 5 และเขาทั้งหลายกล่าวว่า □ถ้าข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน

ขอมอบแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์แก่คนใช้ของท่าน ขออย่าพาข้าพเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปเลย□ 6 แต่โมเสสพูดกับคนกาตและคนรูเบนว่า □ควรให้พี่น้องของท่านไปทำสงคราม ฝ่ายพวกท่านจะยับยั้งอยู่ที่นี้อย่างนั้นหรือ 7 ทำไมท่านทั้งหลายกระทำให้จิตใจของคนอิสราเอลท้อถอยที่จะยกข้ามไปยังแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา 8 บิดาของท่านทั้งหลายได้กระทำเช่นนี้ เมื่อเราใช้เขาไปจากคาเดชบารเนียให้สอดแนมดูแผ่นดินนั้น 9 เมื่อเขาขึ้นไปยังหุบเขาเอชโคลล์ และได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว เขาก็กระทำให้จิตใจของคนอิสราเอลท้อถอยที่จะยกเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา 10 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขานัก พระองค์ทรงตั้งสัตย์ปฏิญาณไว้ว่า 11 □แน่ทีเดียวที่ทุกคนซึ่งยกออกจากอียิปต์อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป จะมิได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะมอบให้อับราฮัม อีสอัค และยาโคบ เพราะเขาทั้งหลายมิได้ติดตามเราด้วยใจจริง 12 เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนส์และโยชูวาบุตรชายนูน เพราะว่าเขาทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง□ 13 และความกริ้วโกรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงให้เขาเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี จนชั่วอายุที่กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ถูกผลาญไปหมดสิ้น 14 และดูเถิด ท่านได้เติบโตขึ้นมาแทนบิดาของท่าน เป็นเชื้อสายคนบาปที่จะทวิพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ต่ออิสราเอลให้มากยิ่งขึ้น 15 เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายหนีจากการตามพระองค์ พระองค์จึงทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารอีก และท่านทั้งหลายจะทำลายชนชาติทั้งหมดนี้เสีย□ 16 แล้วเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ท่านกล่าวว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสร้างคอกสำหรับฝูงแพะ

แกะที่นี่ และสร้างเมืองสำหรับลูกเด็กเล็กๆทั้งหลาย 17 แต่เราทั้งหลายจะถืออาวุธพร้อมที่จะไปข้างหน้าคนอิสราเอล จนกว่าเราทั้งหลายจะนำเขาไปถึงที่ของเขา เด็กเล็กของเราจะได้อยู่ในเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบเพราะกลัวชาวแผ่นดินนี้ 18 เราทั้งหลายจะไม่ยอมกลับบ้านจนกว่าคนอิสราเอลจะได้รับมรดกของเขาทุกคน 19 เพราะเราจะมิได้รับมรดกกับเขาซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นและนอกออกไป เพราะวามรดกที่ตกทอดมาถึงเราอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างตะวันออกนี้ 20 โมเสสจึงกล่าวแก่เราทั้งหลายว่า □ถ้าท่านทั้งหลายจะกระทำเช่นนี้ คือหยิบอาวุธขึ้นเข้าสู่สงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 21 และคนของท่านที่ถืออาวุธทุกคน จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จนกว่าพระองค์จะทรงขับไล่ศัตรูให้พ้นพระองค์ 22 และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว ภายหลังท่านจึงจะกลับและพ้นจากพันธะที่มีต่อพระเยโฮวาห์และอิสราเอล และแผ่นดินนี้จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 23 แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กระทำเช่นนี้ ดูเถิดท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ จงรู้แน่เถิดว่าบาปของท่านก็จะตามทัน 24 จงสร้างเมืองสำหรับเด็กเล็กๆทั้งหลายของท่าน และสร้างคอกสำหรับแพะแกะของท่าน และกระทำตามคำที่ออกจากปากของท่าน □ 25 และคนภาคกับคนรูเบนกล่าวว่าแก่โมเสสว่า □คนใช้ของท่านจะกระทำดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าบัญชา 26 เด็กเล็กๆทั้งหลาย ภรรยาทั้งหลาย ผุ่งสัตว์และสัตว์ใช้ทั้งหมดของเรา จะอยู่ที่นี้ในเมืองกิเลอาด 27 แต่คนใช้ของท่านทุกคนผู้มีอาวุธทำสงครามจะข้ามไปเพื่อสู้รบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าสั่ง □ 28 เกี่ยวกับเรื่องเขาทั้งหลายนี้โมเสสจึงออกคำ

สั่งแก่เอลาซาร์ปุโรหิตและแก่โยชูวาบุตรชายนูน และแก่หัวหน้าตระกูลของคนอิสราเอล 29 และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า □ถ้าคนกาดและคนรูเบน ทุกคนผู้มีอาวุธที่จะทำสงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปพร้อมกับท่านทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อหน้าท่านแล้ว ท่านจงมอบแผ่นดินกิเลอาดให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เขา 30 แต่ถ้าเขาไม่ถืออาวุธข้ามไปกับท่าน เขาจะต้องได้ส่วนแผ่นดินคานาอันร่วมกับท่านเป็นกรรมสิทธิ์ □ 31 คนกาดกับคนรูเบนตอบว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนใช้ของท่านอย่างไร เราทั้งหลายจะกระทำอย่างนั้น 32 เราจะถืออาวุธข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สู่แผ่นดินคานาอัน และที่ดินมรดกของเรานั้นจะคงอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ □ 33 โมเสสได้มอบดินแดนเหล่านี้แก่คนกาด และแก่คนรูเบน และแก่ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรชายโยเซฟ คืออาณาจักรของสิโหนกษัตริย์แห่งคนอาโมไรต์ และอาณาจักรของโอกกษัตริย์แห่งบาซัน ทั้งแผ่นดินและหัวเมืองตลอดพรมแดน คือหัวเมืองใหญ่ในแผ่นดินนี้ตลอดประเทศ 34 และคนกาดก็สร้างเมืองดีโบน อาทาโรท อาโรเออร์ 35 อัทโรท โซฟาน ยาเซอร์ โยกเบฮาห์ 36 เบธนิมราห์ และเบธฮาราน ให้เป็นเมืองมีกำแพงล้อมรอบ และสร้างคอกให้แก่แกะ 37 และคนรูเบนก็สร้างเมืองเฮชโบน เอลาเลห์ คิริยาธาอิม 38 เนโบ และบาอัลเมโอน (ชื่อเหล่านี้ต้องเปลี่ยนใหม่ □ และสิบมาห์ และตั้งชื่อใหม่ให้แก่เมืองที่เขาสร้างขึ้นนั้น 39 และคนมรดกบุตรชายมนัสเสห์เข้าไปยึดเมืองกิเลอาด และจับไล่พวกอาโมไรต์ซึ่งอยู่ในเมืองนั้น 40 และโมเสสยกกิเลอาดให้แก่มาคีร์บุตรชายมนัสเสห์และเขาก็เข้าตั้งอยู่ในเมืองนั้น 41 และยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ยกไปยึดเมืองเล็กๆของเขาเหล่านั้น

และเรียกชื่อว่าฮาโวทยาอีร์⁴² และโนบาห์ไปยึดเคนาทและชนบทของเมืองนี้ และเรียกว่าเมืองโนบาห์ตามชื่อของเขา

33

การทบทวนการเดินทางจากอียิปต์

1 ต่อไปนี้เป็นเรื่องระยะทางเดินทางของคนอิสราเอล เมื่อเขาออกเดินจากแผ่นดินอียิปต์เป็นหมวดหมู่ภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน² โมเสสได้จัดสถานที่ที่เขาออกเดินทีละระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้เป็นระยะตามสถานที่ที่เขาออกเดิน³ เขาทั้งหลายพากันเดินจากราเมเสสในเดือนต้น ในวันที่สิบห้าของเดือนต้นนั้น ถัดวันปีสกาไปวันหนึ่งคนอิสราเอลก็ออกเดินด้วยชูมือแห่งชัยชนะท่ามกลางสายตาของชาวอียิปต์ทั้งสิ้น⁴ ขณะนั้นชาวอียิปต์กำลังฝังศพลูกหัวปีทั้งหลายของตน เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารชีวิตท่ามกลางพวกเขา พระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระทั้งหลายของเขาด้วย⁵ ดังนั้นคนอิสราเอลจึงยกเดินจากราเมเสส และตั้งค่ายที่สุคคท⁶ และเขาทั้งหลายยกเดินจากสุคคท และตั้งค่ายที่เอรามซึ่งอยู่ชายถิ่นทุรกันดาร⁷ และเขาทั้งหลายยกเดินจากเอราม หันกลับไปยังปีหะหิโรท ซึ่งอยู่ตรงหน้าบาอัลเซโฟน และเขาตั้งค่ายที่หน้าเมืองมิกดล⁸ และเขาทั้งหลายยกเดินจากหน้าปีหะหิโรท ข้ามกลางทะเลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และเขาทั้งหลายเดินในถิ่นทุรกันดารเอรามระยะทางสามวัน และมาตั้งค่ายที่มาราห์⁹ และเขายกเดินจากมาราห์มาถึงเอลิม ที่เอลิมมีน้ำพุสิบสองแห่งและต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น และเขาตั้งค่ายที่นั่น¹⁰ เขายกเดินจากเอลิมมาตั้งค่ายที่ทะเลแดง¹¹ และเขายกเดินจากทะเลแดงมาตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดารสิน¹² และเขายกเดินจากถิ่นทุรกันดารสินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์¹³ และ

เขายกเดินจากโดฟคาห์และตั้งค่ายที่อาลูซ 14 และเขายก
 เดินจากอาลูซและตั้งค่ายที่เรฟีติม ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชน
 ดื่ม 15 และเขายกเดินจากเรฟีติมและตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดาร
 ซีนาย 16 และเขายกเดินจากถิ่นทุรกันดารซีนายมาตั้งค่าย
 ที่ซิบโรทหัทธาอวาวห์ 17 และเขาออกเดินจากซิบโรทหัทธา
 อวาวห์มาตั้งค่ายที่ฮาเซโรท 18 และเขายกเดินจากฮาเซโรท
 และตั้งค่ายที่ริทมาห์ 19 และเขายกเดินจากริทมาห์ และตั้ง
 ค่ายที่ริมโมนเปเรศ 20 และเขายกเดินจากริมโมนเปเรศ และ
 ตั้งค่ายที่ลิบนาห์ 21 และเขายกเดินจากลิบนาห์ และตั้งค่าย
 ที่ริสสาห์ 22 และเขายกเดินจากริสสาห์ และตั้งค่ายที่เคเฮลา
 ธาห์ 23 และเขายกเดินจากเคเฮลาธาห์และตั้งค่ายที่ภูเขาชะ
 เฟอร์ 24 และเขายกเดินจากภูเขาชะเฟอร์ และตั้งค่ายที่ฮารา
 ดาห์ 25 และเขายกเดินจากฮาราดาห์ และตั้งค่ายที่ม็กเฮโลท
 26 และเขายกเดินจากม็กเฮโลทและตั้งค่ายที่ทาหัท 27 และ
 เขายกเดินจากทาหัท และตั้งค่ายที่เทราห์ 28 และเขายกเดิน
 จากเทราห์ และตั้งค่ายที่มิทคาห์ 29 และเขายกเดินจากมิท
 คาห์และตั้งค่ายที่ฮัซโมเนาห์ 30 และเขายกเดินจากฮัซโม
 เนาห์ และตั้งค่ายที่โมเสโรท 31 และเขายกเดินจากโมเสโรท
 และตั้งค่ายที่เบเนยาอะคัน 32 และเขายกเดินจากเบเนยาอะ
 คันและตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิดกาด 33 และเขายกเดินจากโฮร์ฮั
 กกิดกาด และตั้งค่ายที่โยทบาธาห์ 34 และเขายกเดินจาก
 โยทบาธาห์ และตั้งค่ายที่อับโรนาห์ 35 และเขายกเดินจาก
 อับโรนาห์ และตั้งค่ายที่เอซีโอนเกเบอร์ 36 และเขายกเดิน
 จากเอซีโอนเกเบอร์ และตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารศิน คือคา
 เดช 37 และยกเดินจากคาเดชและตั้งค่ายที่ภูเขาสไรร์ริมแผ่น
 ดินเอโดม 38 และอาโรนบุโรหิตได้ขึ้นบนภูเขาสไรร์ตามพระ
 บัญชาของพระเยโฮวาห์และสิ้นชีวิตที่นั่น ในวันที่หนึ่งเดือน
 ที่ห้าปีที่สี่สิบนับตั้งแต่วันที่คนอิสราเอลยกออกจากประเทศ

อียิปต์³⁹ เมื่ออาโรนสิ้นชีวิตที่ภูเขาศโธรนั้น มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบสามปี⁴⁰ และกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอัน ผู้ที่อยู่ทางภาคใต้ในแผ่นดินคานาอัน ได้ยินข่าวว่าคนอิสราเอลยกมา⁴¹ และเขายกเดินจากภูเขาศโธรและตั้งค่ายที่ศัลโมนาห์⁴² และเขายกเดินจากศัลโมนาห์ และตั้งค่ายที่ปูโนน⁴³ และเขายกเดินจากปูโนน และตั้งค่ายที่โอโบท⁴⁴ และเขายกเดินจากโอโบท มาตั้งค่ายที่อียเออาบาริม ในดินแดนโมอับ⁴⁵ และเขาออกเดินจากไอยิม และตั้งค่ายที่ตีโบนกาต⁴⁶ และเขายกเดินจากตีโบนกาต และตั้งค่ายที่อัลโมนติบลาราอิม⁴⁷ และเขายกเดินจากอัลโมนติบลาราอิม และตั้งค่ายในภูเขอาบาาริมหน้าเนโบ⁴⁸ และเขายกเดินจากภูเขอาบาาริม และตั้งค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค⁴⁹ เขาตั้งค่ายอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดนตั้งแต่เบธเยซีเมทไกลไปจนถึงอาเบลชิติม ณ ที่ราบโมอับ⁵⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า⁵¹ จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน⁵² เจ้าจงขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และทำลายศิลา รูปแกะสลักของเขาเสียให้สิ้น และทำลายรูปเคารพที่หล่อของเขาเสียให้สิ้น และทำลายบรรดาปูชนียสถานสูงของเขาเสีย⁵³ และเจ้าจงขับชาวแผ่นดินนั้นออก และเข้าไปตั้งอยู่ในนั้น เพราะเราได้ให้แผ่นดินนั้นให้เจ้าถือกรรมสิทธิ์⁵⁴ เจ้าทั้งหลายจงจับสลากมรดกที่ดินนั้นตามครอบครัวของเจ้า ครอบครัวที่ใหญ่เจ้าจงให้มรดกส่วนใหญ่ ครอบครัวที่ย่อมเจ้าจงให้มรดกส่วนน้อย ดินผืนใดที่สลากตกแก่คนใด ก็เป็นของคนนั้น เจ้าจงรับมรดกตามตระกูลของบรรพบุรุษของเจ้า⁵⁵ แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายมิได้ขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียให้พ้นหน้าเจ้า ต่อมาผู้ที่เจ้าให้เหลื่ออยู่นั้นก็จะเป็นอย่าง

เสียนในนัยน์ตาของเจ้า และเป็นอย่างหนามอยู่ที่ซี่ข้างของเจ้า และเขาทั้งหลายจะรบกวนเจ้าในแผ่นดินที่เจ้าเข้าอาศัยอยู่นั้น ⁵⁶ และต่อมาเราจะกระทำแก่เจ้าทั้งหลายดังที่เราคิดจะกระทำแก่เขาทั้งหลายนั้น□

34

การเตรียมที่จะแบ่งแผ่นดินคานาอัน

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า ² □จงบัญชาคนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน (อันเป็นแผ่นดินที่เราให้แก่เจ้าเป็นมรดก คือแผ่นดินคานาอันตามเขตพรมแดนทั้งหมด□ นั้น ³ เขตด้านใต้ของเจ้านับจากถิ่นทุรกันดารคินตามด้านเอโดม และอาณาเขตด้านใต้ของเจ้านั้น นับจากปลายทะเลเกลือทางด้านตะวันออก ⁴ และอาณาเขตของเจ้าจะเลี้ยวไปทางใต้เนินสูงอาครับบิม ข้ามไปยังคิน ไปสุดลงที่ด้านใต้คาเดซบารเนีย เรื่อยไปถึงฮาซารัดดาร์ผ่านเรื่อยไปถึงอัสมอน ⁵ และอาณาเขตจะเลี้ยวจากอัสมอนถึงแม่น้ำ อียิปต์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล ⁶ อาณาเขตตะวันตกเจ้าจะได้ทะเลใหญ่และฝั่งทะเลนั้น นี่จะเป็นเขตด้านตะวันตกของเจ้า ⁷ ต่อไปนี้เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า คือจากทะเลใหญ่เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปถึงภูเขาโฮร์ ⁸ จากภูเขาโฮร์เจ้าจงทำเครื่องหมายเรื่อยไปจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท และปลายสุดของอาณาเขตด้านนี้คือเศดัด ⁹ แล้วอาณาเขตจะขึ้นไปถึงคีโฟรน ไปสิ้นสุดที่ฮาซาเรนัน นี่เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า ¹⁰ เจ้าจงทำเครื่องหมายอาณาเขตด้านตะวันออกของเจ้าจากฮาซาเรนันถึงเซฟาม ¹¹ และอาณาเขตจะลงมาจากเซฟามถึงริบล่าห์ข้างตะวันออกของเมืองอาอิน และอาณาเขตจะลงมาถึงไหล่ทะเลคินเนเรททางด้านตะวันออก ¹² และอาณาเขตจะลงมาถึง

แม่น้ำจอร์แดนสุดลงที่ทะเลเกลือ นี่เป็นแผ่นดินของเจ้าตาม
อาณาเขตโดยรอบ 13 โมเสสบัญชาคนอิสราเอลกล่าวว่า 14
นี่เป็นแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายจะได้จับสลากรับเป็นมรดก ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า ให้ยกให้แก่ทั้งเก้าตระกูลกับอีก
ครึ่งตระกูล 14 เพราะว่าตระกูลคนรูเบนตามเรือนบรรพบุรุษ
และตระกูลคนกาตตามเรือนบรรพบุรุษได้รับมรดกของเขา
แล้ว คนครึ่งตระกูลมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกของเขาแล้วด้วย
15 ทั้งสองตระกูลและครึ่งตระกูลนั้นได้รับมรดกของเขาที่
ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโคด้านตะวันออก ทาง
ดวงอาทิตย์ขึ้น 16 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า 17 18
ต่อไปนี้เป็นชื่อบุคคลที่จะแบ่งดินแดนแก่เจ้าทั้งหลาย คือเอเลอ
อาซาร์ปุโรหิต และโยชูวาบุตรชายนูน 18 ท่านจงนำประมุข
ของคนทุกตระกูลไป แบ่งดินแดนเพื่อเป็นมรดก 19 ต่อไปนี้
เป็นชื่อของประมุขเหล่านั้น คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ จาก
ตระกูลยูดาห์ 20 เชมูเอลบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลคนสิ
เมโอน 21 เอลีดาบุตรชายคิสโลน จากตระกูลเบนยามิน
22 จากตระกูลคนดานมีประมุขคนหนึ่ง ชื่อคคิบุตรชายโยก
ลี 23 จากลูกหลานของโยเซฟ จากตระกูลคนมนัสเสห์ มีประ
มุขชื่อฮันนี่เอลบุตรชายเอโฟด 24 และจากตระกูลคนเอฟรา
อิมมีประมุขคนหนึ่งชื่อเคมุเอลบุตรชายชิฟทาน 25 จากตระกูล
คนเศบูลุนมีประมุขคนหนึ่งชื่อเอลีซาฟานบุตรชายปาร
นาค 26 จากตระกูลคนอิสสาการ์ มีประมุขคนหนึ่งชื่อบิลทิ
เอลบุตรชายอัสซาน 27 และจากตระกูลคนอาเซอร์มีประมุข
คนหนึ่งชื่ออาหิฮูดบุตรชายเชโลมี 28 จากตระกูลคนนัฟทา
ลิมมีประมุขคนหนึ่งชื่อเปดาเฮลบุตรชายอัมมีฮูด 29 บุคคล
เหล่านี้เป็นคนที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้แบ่งมรดกให้คน

อิสราเอลในแผ่นดินคานาอัน

35

เมืองลี้ภัย

¹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า ² □จงบัญชาคนอิสราเอล ให้เขายกเมืองให้คนเลวีได้อาศัยอยู่จากมรดกที่เขาได้รับนั้นบ้าง และยกทุ่งหญ้ารอบๆเมืองนั้นให้คนเลวีด้วย ³ ให้เมืองนั้นเป็นของเขาเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ให้ทุ่งหญ้าเพื่อฝูงสัตว์และทรัพย์สินของและสัตว์ทั้งสิ้นของเขา ⁴ ทุ่งหญ้าของเมืองที่เจ้ายกให้แก่คนเลวีนั้นให้มีเขตจากกำแพงเมืองและห่างออกไปหนึ่งพันศอกโดยรอบ ⁵ และเจ้าจงวัดภายนอกเมืองสองพันศอกเป็นด้านตะวันออก สองพันศอกเป็นด้านใต้ สองพันศอกเป็นด้านตะวันตก สองพันศอกเป็นด้านเหนือ ให้ตัวเมืองอยู่กลาง นี่เป็นทุ่งหญ้าประจำเมืองเหล่านั้น ⁶ เมืองซึ่งเจ้าจะยกให้แก่คนเลวี คือ เมืองลี้ภัยหกเมือง ซึ่งเจ้าจะอนุญาตให้คนฆ่าคนหนีไปอยู่ และเจ้าจงเพิ่มให้เขาอีกสี่สิบสองเมือง ⁷ เมืองทั้งหมดที่เจ้ายกให้คนเลวีเป็นสี่สิบแปดหัวเมือง มีทุ่งหญ้าตามเมืองด้วย ⁸ และหัวเมืองที่เจ้าจะให้เขาจากกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น จากตระกูลใหญ่เจ็ดาก็เอาเมืองมากหน่อย จากตระกูลย่อมเจ็ดก็เอาเมืองน้อยหน่อย ทุกตระกูลตามส่วนของมรดกซึ่งเขาได้รับ ให้ยกให้แก่คนเลวี □ ⁹ พระเยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสว่า ¹⁰ □จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน เขาในแผ่นดินคานาอัน ¹¹ เจ้าจงเลือกเมืองให้เป็นเมืองลี้ภัยสำหรับเจ้า เพื่อคนที่ได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะหลบหนีไปอยู่ที่นั่นก็ได้ ¹² ให้เมืองเหล่านั้นเป็นเมืองลี้ภัยจากผู้ที่อาฆาตเพื่อมิให้คนฆ่าคนจะต้องตายก่อนที่เขาจะยื่นต่อหน้าชุมชน

ชนเพื่อรับการพิพากษา 13 และเมืองที่เจ้ายกไว้นั้นให้เป็นเมืองลี้ภัยหกเมือง 14 เจ้าจงให้ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามเมือง และอีกสามเมืองในแผ่นดินคานาอัน ให้เป็นเมืองลี้ภัย 15 ทั้งหกเมืองนี้ให้เป็นเมืองลี้ภัยของคนอิสราเอลและสำหรับคนต่างด้าว และสำหรับคนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เพื่อคนหนึ่งคนใดที่ได้ฆ่าเขาโดยมิได้เจตนาจะได้หลบหนีไปที่นั่น 16 ถ้าผู้ใดตีเขาด้วยเครื่องมือเหล็กจนคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 17 ผู้ใดทุบเขาให้ล้มลงด้วยก้อนหินในมือขนาดฆ่าคนได้ และเขาถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 18 หรือผู้ใดใช้อาวุธไม้ที่อยู่ในมือขนาดฆ่าคนได้ตีเขาล้มลงและคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นฆาตกร ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียเป็นแน่ 19 ให้ผู้อาฆาตโลหิตเองเป็นผู้ประหารชีวิตฆาตกรนั้น ถ้าผู้อาฆาตพบเขาเมื่อใดก็ให้ประหารชีวิตเสีย 20 แต่ถ้าผู้ใดแทงเขาด้วยความเกลียดชัง หรือช่มคอยขวางเขาจนเขาตาย 21 หรือเพราะเป็นศัตรูกันชกเขาล้มลงจนเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ที่ชกเขานั้นเสียเป็นแน่ ด้วยว่าเขาเป็นฆาตกร เมื่อผู้อาฆาตโลหิตพบเขาเมื่อใด ก็ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสีย 22 แต่ถ้าผู้ใดโดยมิได้เป็นศัตรูกันแทงเขาทันที หรือเอาอะไรขวางเขาโดยมิได้คอยช่มคอยอยู่ 23 หรือใช้ก้อนหินขนาดฆ่าคนได้ขว้างถูกเขาเข้าโดยมิได้เห็น และเขาถึงตาย และเขามีได้เป็นศัตรู และมีได้มุ่งทำร้ายเขา 24 ก็ให้ชุมนุมชนตัดสินความระหว่างผู้ฆ่าและผู้อาฆาตโลหิตตามคำตัดสินนี้ 25 ให้ชุมนุมชนช่วยผู้ฆ่าให้พ้นจากมือผู้อาฆาตโลหิต ให้ชุมนุมชนพาตัวเขากลับไปถึงเมืองลี้ภัยซึ่งเขาได้หนีไปอยู่นั้น ให้เขาอยู่ที่นั่นจนกว่ามหาปรโรหิตผู้ได้ถูกเจิมไว้ด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ถึงแก่ความตาย 26

แต่ถ้าผู้ฆ่าคนออกไปพ้นเขตเมืองลี้ภัย ซึ่งเขาหนีเข้าไปอยู่ในเวลาใด 27 และผู้อฆาตโลหิตพบเขานอกเขตเมืองลี้ภัย และผู้อฆาตโลหิตได้ฆ่าผู้ฆ่าคนนั้นเสีย ผู้อฆาตโลหิตจะไม่มี ความผิดเนื่องด้วยโลหิตตกของเขา 28 เพราะว่าชายผู้นั้นต้องอยู่ในเขตเมืองลี้ภัยจนมหาบุโรหิตถึงแก่ความตาย ภายหลังเมื่อมหาบุโรหิตถึงแก่ความตายแล้ว ผู้ฆ่าคนนั้นจะกลับไปยังแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์อยู่ก็ได้ 29 สิ่งเหล่านี้ควรเป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อาศัยทั้งปวงของเจ้า 30 ผู้ใดฆ่าเขาตาย ให้ประหารชีวิตฆาตกรนั้นเสียตามปากของพยาน แต่อย่าประหารชีวิตผู้ใดด้วยมีพยานปากเดียว 31 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับค่าไถ่ชีวิตของฆาตกรผู้มีความผิดถึงตายนั้น แต่เขาต้องตายแน่ 32 และเจ้าอย่ารับค่าไถ่คนที่หลบหนีไปยังเมืองลี้ภัยเพื่อให้กลับมาอยู่ในแผ่นดินของเขา ก่อนที่มหาบุโรหิตสิ้นชีวิต 33 ดังนั้นเจ้าจึงไม่กระทำให้แผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายอาศัยอยู่มีมลทิน เพราะว่าโลหิตทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน และไม่มีสิ่งใดที่จะชำระแผ่นดินให้หมดมลทินที่เกิดขึ้นเพราะโลหิตตกในแผ่นดินนั้นได้ นอกจากโลหิตของผู้ที่ทำให้โลหิตตก 34 เจ้าอย่ากระทำให้เกิดมลทินในแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ ที่เรายู่ท่ามกลาง เพราะว่าเราคือพระเยโฮวาห์อยู่ท่ามกลางคนอิสราเอล□

36

กฎต่างๆเรื่องมรดก

1 หัวหน้าครอบครัวคนกิเลอาด บุตรชายของมาศิร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ครอบครัวต่างๆของบุตรชายโย

เซฟ เข้ามาใกล้และพูดต่อหน้า โมเสสและต่อหน้า ประมุข คือบรรดาหัวหน้าคนอิสราเอล ² เขาพูดว่า □พระเยโฮวาห์ ได้บัญชาเจ้านายของข้าพเจ้าให้จับสลากยกแผ่นดินให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอล และเจ้านายของข้าพเจ้าได้รับบัญชาจากพระเยโฮวาห์ให้ยกมรดกของเศโลเฟหัดพี่น้องของเราแก่บุตรสาวของเขา ³ ถ้าเธอทั้งหลายแต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของคนอิสราเอลตระกูลอื่นแล้ว ส่วนมรดกของบรรพบุรุษของเราจะเพิ่มให้กับมรดกของคนตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการที่นำมรดกไปจากส่วนที่เป็นของเรา ⁴ และเมื่อถึงปีเสียงแตรของคนอิสราเอล มรดกที่เป็นส่วนของเธอก็จะถูกยกไปเพิ่มเข้ากับส่วนของตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย จึงเป็นการที่นำส่วนมรดกของเธอไปจากส่วนมรดกของตระกูลบิดาของเรา □ ⁵ และโมเสสบัญชาคนอิสราเอลตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ว่า □ตระกูลคนโยเซฟพูดถูกต้องแล้ว ⁶ นี่คือสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับบุตรสาวของเศโลเฟหัด ซึ่งว่า □จงให้เธอแต่งงานกับใครที่เธอพอใจ แต่เธอต้องแต่งงานกับคนภายในครอบครัวตระกูลบิดาของเธอ ⁷ ดังนั้น แหละส่วนมรดกของคนอิสราเอลจะไม่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่ง ไปให้อีกตระกูลหนึ่ง คนอิสราเอลทุกคนต้องอยู่ในที่มรดกแห่งตระกูลบรรพบุรุษของตน ⁸ และบุตรสาวทุกคน ผู้รับกรรมสิทธิ์มรดกในตระกูลคนอิสราเอลตระกูลใด ให้เป็นภรรยาของคนใดคนหนึ่ง ในครอบครัวในตระกูลบิดาของตน เพื่อคนอิสราเอลทุกคนจะถือกรรมสิทธิ์มรดกของบิดาของเขา ⁹ ดังนั้นจะไม่มีมรดกที่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่ง ไปยังอีกตระกูลหนึ่ง เพราะว่าคนอิสราเอลแต่ละตระกูลควรคงอยู่ในที่มรดกของตน □ □

10 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสอย่างไร บุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัดก็กระทำอย่างนั้น 11 เพราะว่ามีลาหี ทิธฮาห์ ไฮกลาห์ มิลคาห์ และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟหัด ได้แต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของพี่น้องแห่งบิดาของตน 12 เธอได้แต่งงานกับครอบครัวคนมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ และส่วนมรดกของเธอก็คงอยู่ในตระกูลแห่งครอบครัวบิดาของเธอ 13 ข้อความเหล่านี้เป็นบทบัญญัติและคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาทางโมเสสแก่คนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a